சுருக்கப்
பதிப்பு

பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!



திருமணத்திலும்
சபையிலும் ஆணும்
பெண்ணும்
சுருக்கமாக. தெளிவாக. பயனுள்ளதாக.

HANS-JÖRG RONSDORF

பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!

சுருக்கப் பதிப்பு

திருமணத்திலும் சபையிலும் ஆணும் பெண்ணும்

சுருக்கமாக. தெளிவாக. பயனுள்ளதாக.

Hans-Jörg Ronsdorf

ஜெர்மன் அச்சுப் பதிப்பை (காகித அட்டை) www.hans-joerg-ronsdorf.de இல் ஆர்டர் செய்யலாம்.

விலை € 3,80; அஞ்சல் கட்டணம் தனி (ஜெர்மன் பதிப்பு).

ஜெர்மன் பதிப்பு Kindle மின்னூலாகவும் கிடைக்கிறது.

நான்காம் பதிப்பு, நவம்பர் 2026 (ஜெர்மன் பதிப்பு)

ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு, 2026 – www.hans-joerg-ronsdorf.de இல் இலவசப் பதிவிறக்கம்

© Hans-Jörg Ronsdorf – அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

Albis 6½, 87477 Sulzberg

அச்சுக்கோப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf

தொடர்பு மின்னஞ்சல்: hj-ronsdorf@t-online.de

ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN: 978-3-9820715-6-5

அட்டை வடிவமைப்பு: Tobias Stricker

பிழை திருத்தம்: Gabriele Singer

அச்சிடுதல்: www.wir-machen-druck.de

வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டால், ஜெர்மன் பதிப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு:

Elberfelder Übersetzung (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு), Edition CSV, Hückeswagen www.csv-bibel.de

இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் சிறிய வேத மேற்கோள்கள் தமிழ் வேதாகமத்தின்படி (பரிசுத்த வேதாகமம், Tamil Union Version) தரப்பட்டுள்ளன; ஆசிரியர் ஒரு ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பின் வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டும் இடங்களில் அவை ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பொருளடக்கம்

1 முன்னுரை – ஏன் மீண்டும் ஒரு புத்தகம்? 6

2 நம் அஸ்திபாரம் – நாம் எதைச் சார்ந்து நிற்கிறோம்? 10

3 தொடக்கத்துக்குத் திரும்புவோம் – தேவன் விரும்பியது 13

4 சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு – ஆம் என்றால், எது? 18

5 வரவிருந்தது – ஆனால் தேவன் ஒருபோதும் விரும்பாதது 20

6 கிறிஸ்துவாகிய இயேசுவும் பெண்களும் 27

6.1 யாக்கோபின் கிணற்றண்டை சமாரிய ஸ்திரீ 28

6.2 இயேசுவின் பாதத்தண்டை – மார்த்தாளும் மரியாளும் 29

6.3 மகதலேனா மரியாள், அப்போஸ்தலர்களின் அப்போஸ்தலி 30

7 மணவாட்டியாகிய சபையும் பெண்களின் ஊழியமும் 32

7.1 பவுலும் அவருடைய உடன் ஊழியக்காரிகளும் 33

7.1.1 பெபேயாள் – உதவிக்காரி, தலைவி, நிருபம் கொண்டுசென்றவள் 33

7.1.2 முன்மாதிரியான ஒரு தம்பதி: பிரிஸ்காளும் ஆக்கில்லாவும் 34

7.1.3 யூனியா – மதிக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலி 35

8 சகோதரிகள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளை உண்டா? 37

8.1 தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானித்தல் 39

8.2 வசனங்கள் 34, 35 ஒரு மேற்கோளா? 40

8.3 வசனங்கள் 34, 35 பின்னால் சேர்க்கப்பட்டவையா? 41

9 சகோதரிகள் போதிக்கக் கூடாது என்ற தடை உண்டா? 45

10 விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவம் 52

11 சகோதரிகள் மூப்பர்களாக இருக்கலாமா? 55

12 முக்காடு – இன்றும்? 60

13 தலையாக ஆண் – ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலா? 68

14 ஆணென்றுமில்லை, பெண்ணென்றுமில்லை 73

15 எங்கள் பாவ அறிக்கை 77

16 இறுதியாக **79**

17 ஆசிரியரின் மற்ற புத்தகங்கள் **84**

1 முன்னுரை – ஏன் மீண்டும் ஒரு புத்தகம்?

நவம்பர் 2020-இல் என் புத்தகம் “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (Frauen, vergebt uns!) வெளிவந்தது. எதிர்பார்த்தபடியே புரியாமையும், கோபமும்கூட, தவிர்க்க முடியாமல் எழுந்தன. வேதாகமத்துக்கு உண்மையாயிருக்கும் சகோதரர்கள், இந்தத் தலைப்பினால் தாங்கள் ஒருவிதப் பிணைக்கைதிகளாக்கப்பட்டதாக உணர்ந்தார்கள். பெண்ணைப் பற்றிய அவர்களுடைய பார்வை பரிசுத்த வேதாகமத்தோடு ஒத்திருக்கும்போது, அவர்கள் ஏன் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும்?

இன்றும் பேச்சு ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரண்டு நிலைப்பாடுகளைப் பற்றியதே – கீழே உள்ள அட்டவணை ஒப்பீட்டையும் பாருங்கள்.

> ஒரு நிலைப்பாடு, பெண்ணுக்குத் தலையாக ஆணுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்கிறது. வீழ்ச்சிக்கு முன்பே சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு இப்படித்தான் இருந்தது என்கிறது. ஆகவே மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறாள், ஆராதனையில் அமைதியாயிருக்கிறாள், சபைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதுமில்லை, அவர்களை வழிநடத்துவதுமில்லை.
>
> எதிர் நிலைப்பாடு, சிருஷ்டிப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே சமநிலையிலும் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்வதிலும் அமைந்த ஒரு கூட்டுறவைக் காண்கிறது – படிநிலை வேறுபாடு இல்லாமல். ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலே சேர்ந்து வாழ்வதன் அடையாளம். சபையில் சகோதரிகள் எல்லாத் துறைகளிலும் சகோதரர்களைப் போலவே ஊழியம் செய்கிறார்கள்.

இரண்டு நிலைப்பாடுகளும் வேதாகமத்தைக் கொண்டே நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த இரண்டு உலகப் பார்வைகளும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாதவை – பல புத்தகங்களைப் படித்து, பல உரைகளைக் கேட்டு, பல விவாதங்களுக்குப் பின் நான் வந்த முடிவு இதுவே. இது தேவனிடம் முறையிட வேண்டிய காரியம்! சபைகளைப் பிரிக்கும் ஒரு கடினமான இறையியல் சர்ச்சையின் முன்

நாம் நிற்கிறோம். இதைப் பற்றி இன்னும் வெளிப்படையாகவும், இன்னும் நடுநிலையாகவும், இன்னும் சமாதானமாகவும் விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சிறிய புத்தகத்தில் நான் இரண்டாவது நிலைப்பாட்டை ஆதரித்து விளக்குகிறேன். முதலாவதை என் 54-ஆம் வயது வரை நான் ஏற்றுப் போதித்தேன். பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் படித்ததனால் நான் இரண்டாவது நிலைப்பாட்டுக்கு மாற வேண்டியிருந்தது. அதைப் பற்றி நான் ஒரு விரிவான புத்தகம் எழுதியிருக்கிறேன். பல சகோதரிகளுக்கு அந்தப் புத்தகம், அவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ நெடுங்காலமாக ஏங்கியிருந்த ஒரு விடுதலையாக, ஒரு மன ஆறுதலாக இருந்தது. சில பதில்கள் என்னை மகிழ்ச்சியின் கண்ணீருக்கு, ஆனால் துக்கத்தின் கண்ணீருக்கும், நெகிழச் செய்தன. இந்தத் தலைப்பில் இன்னும் பல காரியங்கள் சீர்கேடாகவே இருக்கின்றன. வேதாகமத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதாக நினைக்கும் சகோதரர்களே இதற்குப் பொறுப்பு. தங்கள் புரிதலின் அடிப்படையில் அவர்கள் ஆராதனைகளில் பெண்கள் பேசுவதையும், போதிப்பதையும், தலைமைப் பணிகளையும் தடைசெய்கிறார்கள். பல சகோதரிகளால் இதைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியவில்லை, அதன் காரணத்தை ஏற்கவும் முடியவில்லை. பலர் இதனால் வேதனைப்படுகிறார்கள், ஆனால் அதைப் பற்றி அமைதியாயிருக்கிறார்கள்.

இதற்கிடையில் என் புத்தகம் ஓரளவு பரவியிருக்கிறது, ஆனால் சகோதரர்கள் அதைப் படிக்க மறுக்கிறார்கள். அது மிகவும் சிக்கலானது, மிகவும் நீளமானது, மிகவும் ஒருபக்கமானது, மிகவும் பாரபட்சமானது, மிகவும் பெண்ணியவாதமானது என்கிறார்கள். ஆகவே மீண்டும் இந்தச் சுருக்கமான, எளிமையான புத்தகம். இன்னும் கூடுதலான, விரிவான விஷயங்களுக்கு என் இணையதளத்தைப் பாருங்கள்: **www.hans-joerg-ronsdorf.de**.

நான் சரியானதைச் செய்கிறேன் என்று தேவனுக்கு முன்பாக உறுதியாயிருந்தாலும், நான் தவறவும் கூடும். ஆனாலும் நான் கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் கடமைப்பட்டவன். நானும் என் மனசாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டவன். இது வெறும் இறையியல் அல்லது கருத்தியல் சர்ச்சை அல்ல; இது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் பாதியைப் பற்றியது, மனிதர்களையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும் பற்றியது!

Hans-Jörg Ronsdorf, Sulzberg, நவம்பர் 2026

ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய படிநிலைப் பார்வை: கீழ்ப்படிதல், அதிகாரம், தலை: படிநிலையை மையமாகக் கொண்டது	**படிநிலை இல்லாமல் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்தல்: கலாத்தியர் 3:28 – கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் ஒன்று! – வரங்களை மையமாகக் கொண்டது**
சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கில் படிநிலை உண்டு, ஆண் பெண்ணுக்கு மேலே நிற்கிறான்; மதிப்பில் சமம், ஆனால் உரிமையில் சமம் அல்ல.	சமநிலையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள், இருவரும் தேவசாயலைச் சுமப்பவர்கள், ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்கிறார்கள், கண்ணுக்குக் கண் சமமாக, சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள்.
ஆதியாகமம் 3:16 “அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்” என்பது வீழ்ச்சியின் தீய விளைவாக அல்ல, ஒரு விதியாக / கட்டளையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.	ஆதியாகமம் 3:16 வீழ்ச்சியின் துக்ககரமான விளைவுகளை விவரிக்கிறது; அவற்றைத் தேவன் விரும்பவில்லை, ஆனால் அவை வருத்தமாக வரலாற்றில் இப்படியே நிகழ்ந்தன.
ஏவாள் ஏமாற்றப்பட்டாள், ஆகவே பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது.	ஆதாம் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தான், ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டாள். போதிக்கும் தடை பாலினத்தைப் பற்றியது அல்ல; போதனை சுவிசேஷத்துக்கு ஏற்றதா இல்லையா என்பதைப் பற்றியது.
பெண் சபையில் அமைதியாயிருக்கிறாள். தன் சொந்த வீட்டிலும், போதனையைப் பற்றிப் பேசும்போது, தன் கணவனுக்கு முன் அமைதியாயிருக்கிறாள்.	பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நடந்ததுபோல, ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள். யோவேல் 2:28-29; அப்போஸ்தலர் 2:17
தலையாயிருப்பது என்றால் ஆணின் அதிகாரம்.	தலையும் சரீரமும் ஒற்றுமையையும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருப்பதையும் வலியுறுத்துகின்றன.
பெண்களுக்கு ஆண்மேல் அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது.	ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல், சரீரத்தின்மேல் உரிமையும் அதிகாரமும், 1 கொரிந்தியர் 7:4

ஆண்கள் மட்டுமே வழிநடத்தலாம், மூப்பர்களாகவும் உதவிக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம்.	ஆவிக்குரிய வரங்கள் பாலினத்தோடு கட்டப்பட்டவை அல்ல.
கலாத்தியர் 3:28 “ஆணென்றுமில்லை, பெண்ணென்றுமில்லை … நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்” என்பது இரட்சிப்பில் ஓர் ஆவிக்குரிய சமத்துவத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது; அது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை நீக்கிவிடுவதில்லை.	கலாத்தியர் 3:28 கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள புதிய சிருஷ்டியை விவரிக்கிறது; அது சபையில் இப்போதே உள்ளது. அங்கேதான் எல்லாச் சமூக, சமுதாய, பாலின வேறுபாடுகளும் முழுமையாக அற்றுப்போகின்றன.

2 நம் அஸ்திபாரம் – நாம் எதைச் சார்ந்து நிற்கிறோம்?

எல்லாக் கிறிஸ்தவச் செயல்களுக்கும் தீர்மானமானது, ஆம், அளவுகோலாக இருப்பதும் இருக்கப்போவதும் வேதாகமம் மட்டுமே. இன்று நம்மிடம் இருக்கிறபடியே. அதுவே நம்முடைய ஒரே, நம்பத்தக்க ஊற்று. எல்லாவற்றையும் அதைக் கொண்டே சோதிக்க வேண்டும். பாரம்பரியங்களையும். மிகப் பழையவையானாலும் சமீபத்தியவையானாலும். பல நேரங்களில் வேதாகமச் சத்தியமும் – அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால்: நாம் அதைப் புரிந்துகொள்ளும் விதமும் – கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியமும் சமமாகக் கருதப்படுகின்றன. பாரம்பரியங்கள் வேதத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதன் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். காலத்தின் போக்குக்கு ஏற்ப மாறிக்கொள்வதும் அதே அளவு வழிதவறச் செய்யும். அப்போது காலப்போக்கில், காலத்துக்கு ஒவ்வாத நம்பிக்கைகளும் வழக்கங்களும் சேர்ந்து உறுதிப்படுகின்றன; ஏனெனில் அவை கடந்த நூற்றாண்டுகளின், அல்லது சில பத்தாண்டுகளின் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

அவை சுவிசேஷத்துக்குத் தடையாகிவிடுகின்றன.

சற்று மிகைப்படுத்தி மக்கள் சொல்வார்கள்: வேதாகமத்தைக் கொண்டு எதையும் நிரூபிக்கலாம். இது உண்மையில் நமக்கு ஒரு சவால், ஏனெனில் இந்தக் கூற்று உண்மை. கிறிஸ்தவர்களிடையே எத்தனை முரண்பட்ட கருத்துகள் இருக்கின்றன; எல்லாம் ஏறக்குறைய நன்றாக வேதாகமத்தைக் கொண்டு நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. குறைந்தது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விளக்கங்கள் இல்லாத எந்தத் தலைப்பும் வேதாகமத்தில் இல்லை.

வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போதும், அதை நம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கோ சபை வாழ்க்கைக்கோ பொருத்தும்போதும் கவனிக்க வேண்டிய சில விதிகள் அல்லது கொள்கைகள் உண்டு. நம் தலைப்புக்கும் வேறு எந்தத் தலைப்புக்கும் முக்கியமான சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

வேதப்பகுதி யாரிடம் பேசுகிறது? பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அறிவுறுத்தல்கள், உதாரணமாக ஆசாரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை, இன்றைய சபை வாழ்க்கைக்குச் செல்லுபடியாகாது. இதை "இரட்சிப்பின் வரலாற்றின்படி வேதாகம விளக்கம்" என்கிறார்கள். கூற்றுகள் எந்தக் காலத்தில், எந்தக் காலத்துக்குச் செல்லுபடியாகும் என்பது கவனிக்கப்படுகிறது. அவை இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குச் சொல்லப்பட்டவையா, புதிய ஏற்பாட்டுச் சபைக்குச் சொல்லப்பட்டவையா?

சபை வாழ்க்கைக்கான ஓர் அறிவுறுத்தல் தெளிவாகவும் சந்தேகமின்றியும் இருக்கிறதா, அது பலமுறை வருகிறதா? அப்படியானால் அதை ஒரு நெறிமுறையான, எல்லாக் காலத்துக்குமான வழிகாட்டுதல் என்று சொல்லலாம். அதற்கு மாறாக, கடினமான வேதப்பகுதிகளை – குறிப்பாக அவற்றின் மையக் கருத்து புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரே ஒருமுறை மட்டும் வந்து, வேதாகமத்துக்கு உண்மையாயிருக்கும் பல இறையியலாளர்களும் விளக்கவுரையாளர்களும் அவற்றில் ஒத்துப்போகாதபோது – எல்லாருக்கும் கட்டாயமான விதிகளாக்கக் கூடாது.

வேதப்பகுதியின் சூழலே தீர்மானமானது. சூழலிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட கூற்றுகள் எதையும், எந்தப் போதனையையும் ஆதரிக்கக்கூடும். நாம் வாசிக்கும் மற்ற இலக்கியங்களிலும் இந்த விதியைத்தானே பின்பற்றுகிறோம். இதில் உடனடிச் சூழல் மட்டுமல்ல, இறுதியில் முழுப் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் சூழலும் கணக்கில் வருகிறது. விளக்கம் வேதாகமத்தின் முழுச் சித்திரத்திலும் பொருந்துகிறதா என்பதே கேள்வி.

அதேபோல, ஒரு வேதப்பகுதி எழுதப்பட்ட காலம், இடம் பற்றிய **வரலாற்றுச் சூழலும் பின்னணியும்** கணக்கில் வருகின்றன. அத்தகைய அறிவு இல்லாமலும் வேதாகமத்தை வாசிக்கலாம். அதனால் அதன் தெய்வீக வல்லமை சற்றும் குறைவதில்லை. ஆனால் வரலாற்றுப் பின்னணியை அறிந்திருப்பது எப்போதும் உதவியாக இருக்கும். புதிய ஏற்பாட்டின் ஏறக்குறைய எல்லா நிருபங்களும் ஓர் அவசரமான காரணத்துக்காகவே அந்தந்தச் சபைக்கு எழுதப்பட்டன. அந்தக் காரணத்தை மீண்டும் கண்டறிய நாம் முயல்கிறோம்.

சில நேரங்களில் **மூல மொழியில் ஒரு வார்த்தையின் பொருள் என்ன என்பது முக்கியமானது**. ஏனெனில் வேதாகமத்தின் எபிரெயும் கிரேக்கும் இன்று பேசப்படுவதில்லை; நாமோ முற்றிலும் வேறொரு மொழியைப் பேசுகிறோம். துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பு முக்கியம். ஆனால் அதுவும் எப்போதும் ஓரளவு விளக்கமே. ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் இதைப் பற்றியோ அதைப் பற்றியோ எப்படிச் சிந்திக்கிறார் என்பதைப் பொறுத்து, அது அவருடைய மொழிபெயர்ப்பைப் பாதிக்கும். இதற்குப் போதுமான உதாரணங்கள் உண்டு.

கடைசியாக இங்கே ஒரு குறிப்பு: சில காரியங்கள் **எழுத்தின்படி அல்லது சொல்லுக்குச் சொல்**, வேறு சில **உருவகமாக அல்லது உவமையாக** புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்புக்கும் இது ஒருவேளை பகுதியளவில் பொருந்தும்.

3 தொடக்கத்துக்குத் திரும்புவோம் – தேவன் விரும்பியது

ஆணாயிருப்பதையும் பெண்ணாயிருப்பதையும், அவர்களுக்கிடையிலான உறவையும் புரிந்துகொள்ள விரும்பினால், எங்கிருந்து தொடங்குவது? நிச்சயமாக: சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றிடம் போகிறோம். அதுவே நமக்கு மிக முக்கியமான விஷயங்களைத் தருகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில், கொரிந்துவிலும் எபேசுவிலும் இருந்த பிரச்சினைக்குரிய சீர்கேடுகளை விமர்சித்துத் திருத்தும்போது, இந்தத் தொடக்கத்தைப் பலமுறை சுட்டிக்காட்டுபவர் பவுல். அவர் சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பைச் சில நேரங்களில் பொதுவாகவும், ஆனால் சில நேரங்களில் குறிப்பாகவும் பொருத்துகிறார். **பவுலின் வார்த்தைகளை மட்டும் வைத்து இந்தச் சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பை விளக்குவது போதாது.** முதலில் நாமும் ஏதேன் தோட்டத்துக்குப் போய், அங்கே என்ன நடந்தது, எப்படி நடந்தது என்று கவனிக்க வேண்டும். பின்னர் பவுலிடம் திரும்பி வருவோம்.

மனித வரலாற்றின் தொடக்கத்துக்குப் போவோம். வேதப்பகுதியை Elberfelder வேதாகமத்திலிருந்து (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) மொழிபெயர்த்துத் தருகிறேன்:

> ஆதியாகமம் 1:26-28 பின்பு தேவன்: நம்முடைய சாயலிலே, நம்முடைய ரூபத்தின்படியே மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் சமுத்திரத்தின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், மிருகஜீவன்களையும், பூமி முழுவதையும், பூமியின்மேல் ஊரும் சகல பிராணிகளையும் ஆளக்கடவர்கள் என்றார்! தேவன் மனுஷனைத் தம்முடைய சாயலாகச் சிருஷ்டித்தார், அவனைத் தேவசாயலாகவே சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார். பின்பு தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்; தேவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்; சமுத்திரத்தின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவஜந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள் என்றார்!

சிருஷ்டிப்பின் ஆறாம் நாளில், முதலில் மிருகங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பின், மனிதன் காட்சிக்கு வருகிறான். ஆணும் பெண்ணுமாக மனிதன். ஒரே மூச்சில் இரண்டு பாலினங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இருவரும், ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகவும், சேர்ந்தும், தேவசாயலைச் சுமப்பவர்கள். வேறுபாடு இல்லாமல். தரவரிசை இல்லாமல். படிநிலை இல்லாமல். இருவரும் சேர்ந்து சிருஷ்டிப்பை ஆள வேண்டும். அதன் பொருள், அதை அக்கறையோடு நிர்வகித்துப் பாதுகாப்பது. அதற்கு இரண்டு பாலினங்களும் தேவை.

ஆறாம் நாளில் உலகம் இன்னும் ஒழுங்காகவே இருக்கிறது, இருக்க வேண்டியபடியே இருக்கிறது.

இரண்டாவது ஒரு விவரிப்பும் உண்டு; அது இப்போது மனிதனின் சிருஷ்டிப்பு நிகழ்வுக்குள் அருகில் சென்று பார்க்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டின், எபிரெய வேதாகமத்தின், இந்த மிகப் பழைய வேதப்பகுதிகள் உண்மையிலேயே மர்மமானவை; இன்று நமக்கு ஒருவேளை முழுவதும் எளிதாகப் புரியாதவை. இங்கேயும் எது எழுத்தின்படி, எது உருவகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்ற கேள்வி எழுகிறது. இன்றைய மனிதர்களாகிய நமக்குச் சில கேள்விகள் விடையில்லாமல் இருக்கின்றன. நாம் ஒருவேளை இந்த விவரிப்பை வேறுவிதமாக, அல்லது இன்னும் விவரமாக எழுதியிருப்போம். சரி, நம்மிடம் இருப்பதைக் கொண்டு நாம் திருப்தியடைய வேண்டும். அடிப்படையில் எல்லாம் நமக்குப் புரியக்கூடியதும், ஒத்திசைவானதும், ஆழமானதுமாக இருக்கிறது. தேவன் ஒருவரே இந்த நிகழ்வுகளை நமக்கு வெளிப்படுத்த முடியும். இரண்டு மனிதர்கள் அங்கே இருந்தபோதிலும், அவர்கள் அல்ல, மோசேயே பின்னர் அதை எழுதினார்.

பின்வரும் விவரிப்பிலிருந்து ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பது தெரிகிறது:

> ஆதியாகமம் 2:18-20 பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர்: மனுஷன் தனிமையாயிருப்பது நல்லதல்ல; அவனுக்கு ஏற்ற ஒரு துணையை உண்டாக்குவேன் என்றார். தேவனாகிய கர்த்தர் வெளியின் சகல மிருகங்களையும், ஆகாயத்தின் சகல பறவைகளையும் மண்ணினால் உருவாக்கி, மனுஷன் அவைகளுக்கு என்ன பேரிடுவான் என்று பார்க்கும்படி அவைகளை அவனிடத்தில்

> கொண்டுவந்தார்; அந்தந்த ஜீவஜந்துக்கு மனுஷன் எந்தெந்தப் பேரிட்டானோ அதுவே அதற்குப் பேராயிற்று. அப்படியே மனுஷன் சகல நாட்டு மிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், வெளியின் சகல மிருகங்களுக்கும் பேரிட்டான். ஆதாமுக்கோ ஏற்ற துணை காணப்படவில்லை.

ஆதாம் தனிமையாயிருக்கிறான். மிருகங்களில் எதுவும் அவனுக்கு ஏற்றதல்ல என்பதைச் சிருஷ்டிகர் தெளிவாக்குகிறார். இந்த நேரத்தில் ஆதாமுக்கு வேலை செய்யும் ஒரு மிருகம் தேவையில்லை; உண்மையுள்ள நண்பனாக ஒரு நாயும் தேவையில்லை. இல்லை, அவனுக்கு ஏற்ற ஒருவர் தேவை. ஆவியிலும் இருதயத்திலும் ஒரு நண்பர். எதிரே நிற்கும் ஒரு துணை. அப்படியானால் தனிமையையும் ஏகாந்தத்தையும் முடிக்க, தேவன் இரண்டாவது ஓர் ஆதாமைச் சிருஷ்டித்திருக்கக் கூடாதா? ஆனால் அவனுக்குக் குறைவாயிருப்பது இரண்டாவது ஆதாம் அல்ல. அவனுக்கு ஒரு துணை குறைவாயிருக்கிறது. அவனுக்கு ஏற்ற ஒருத்தி. அதாவது ஒரு மனிதர். சம பலம் உள்ளவள். ஒரு வேலைக்காரனோ உதவியாளனோ குறைவாயிருக்கவில்லை. அவனும் உதவி செய்யக்கூடும். ஆனால் அவன் ஆதாமுக்கு ஏற்றவனாயிருக்க மாட்டான். அவன் ஆதாமுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயிருப்பான். எதிரே நிற்கும் ஒரு துணையை, அவனைப் போன்ற ஒரு மனிதரைக் கண்டடைவதே காரியம். சம பலமுள்ள ஓர் ஆளுமை. அவளோடு அவன் ஒன்றாக முடியும். ஒரு மறுபாதி, அவன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நிறைவுசெய்பவள்.

ஆதாம் தலையாக அல்லது தலைவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக முதலில் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. இல்லை, தனிமையை அனுபவித்து உணர வேண்டும் என்பதற்காகவே அவன் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். அவனுக்கு ஏற்ற துணையைச் சந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து வாழ்வதற்கான அவனுடைய ஆயத்தம் அது.

பெண்ணின் சிருஷ்டிப்பை விவரிக்கும் பின்வரும் வேதப்பகுதி மர்மமானது, ஆனால் மிகவும் அர்த்தமுள்ளதுமாகும்:

> ஆதியாகமம் 2:21-22 அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனுக்கு அயர்ந்த நித்திரையை வரப்பண்ணினார், அவன் நித்திரையடைந்தான் (entschlief). அவர் அவன் விலா எலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து, அந்த இடத்தைச் சதையினால் அடைத்தார்;

> தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனிலிருந்து எடுத்த விலா எலும்பை ஒரு ஸ்திரீயாக உருவாக்கி, அவளை மனுஷனிடத்தில் கொண்டுவந்தார்.

உறங்கிக்கொண்டிருந்த ஆதாமின் விலாப்பக்கத்திலிருந்து தேவன் முதல் பெண்ணை உருவாக்குகிறார். மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு: ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பின் “entschlief” என்ற சொல் பெரும்பாலும் மரணத்துக்கும் பயன்படுகிறது – ஆனால் ஆதாம் மரண நித்திரையடையவில்லை; அப்படியானால் அவன் இறந்துபோயிருப்பான். அதோடு, இங்கே பேசப்படுவது ஒரு விலா எலும்பு அல்ல, அவன் உடலின் ஒரு பக்கமே.

இந்தச் சில வார்த்தைகளிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்கிறோம்? பெண் ஆணிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள், மண்ணிலிருந்து உருவாக்கப்படவில்லை. அவள் அவனுக்கு ஏற்றவளாயிருக்கும்படி. அவள் அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள்; பின்னர் பெண்ணாக – உருவகமாகச் சொன்னால் – அந்தப் பக்கத்தை மீண்டும் நிறைவாக்கும்படி. அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து அவள் எடுக்கப்பட்டாள், அவனுடைய பக்கத்தில் வாழும்படி. அவனுக்குக் கீழே அல்ல, அவனுக்கு மேலே அல்ல. ஆதாமை முழுமையாக்கும் ஒரு நிறைவாக – வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து சொன்னால், நிச்சயமாகத் தன்னையும் முழுமையாக்கும் நிறைவாக. சமமான ஒரு துணை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறாள். இது இருதயத்தின் காரியமாகிறது, ஓர் அன்பின் உறவு – அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து அவள் பிறந்தாள்.

ஆதாமும் ஏவாளும் ஒரே நேரத்தில் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை; ஏனெனில் அப்படியானால், ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருப்பதும், ஒன்றாயிருப்பதும், ஒரே மாம்சமாவதும் இந்த அர்த்தத்தையும் ஆழத்தையும் பெற்றிருக்க முடியாது.

தேவன் பெண்ணை ஆணிடம், மணமகளை மணமகனிடம் கொண்டுவருவதுபோல் கொண்டுவந்த அந்தக் கணங்களில் நானும் அங்கே இருந்திருக்க விரும்புகிறேன்:

> ஆதியாகமம் 2:23-25 அப்பொழுது மனுஷன்: இவள் என் எலும்பில் எலும்பும், என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள்; இவள் மனுஷனில் எடுக்கப்பட்டபடியினால் மனுஷி என்னப்படுவாள் என்றான். இதினிமித்தம் புருஷன் தன் தகப்பனையும் தன் தாயையும்

> விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள். மனுஷனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவரும் நிர்வாணிகளாயிருந்தும், வெட்கப்படாதிருந்தார்கள்.

இந்த ஆளைக் கண்டு ஆதாம் பிரமித்துப்போகிறான். அவன் கூவுகிறான்: கடைசியாக என்னைப் போன்ற ஒருத்தி! அவள் அவனுக்குச் சமம், ஆனால் அவனுடைய பெண் வடிவம், மனுஷி (Männin). அவன் எவ்வளவு கவரப்படுகிறான் என்றால், இனிமேல் ஆண்கள் தங்கள் மனைவியோடு இசைந்திருக்கும்படி தங்கள் வீட்டை விட்டுப் போவார்கள். மாறாக அல்ல. இங்கே ஆண்கள் பெண்களிடம் வருகிறார்கள். ஒரே மாம்சமாகும்படி. ஆவியிலும் ஆத்துமாவிலும் சரீரத்திலும் ஒரு தனித்துவமான ஒற்றுமையாகும்படி. இருதயங்களின் ஐக்கியம். ஒரு திருமண உடன்படிக்கையில் ஒரு திருமண ஐக்கியம். மிகச் சிறந்த நண்பனும் தோழியுமாக. சம மதிப்புள்ள ஒரு கூட்டுறவில். ஒன்றாயிருக்கும் இப்படிப்பட்ட ஐக்கியம், சம மதிப்பும் சம அந்தஸ்தும் உள்ள இரண்டு நபர்களிடையே மட்டுமே உருவாக முடியும்.

இதை ஆதாம் முதல் பார்வையிலேயே அறிந்துகொள்கிறான். அவனுக்கு முன் நிற்பவள் அவனைக் கண்ணுக்குக் கண் சமமாகச் சந்திக்கிறாள். ஒருவேளை உடல் உயரத்தில் அல்ல, ஆனால் ஒரு நபராக அவளுடைய தன்மையில் நிச்சயமாக. மற்றவரை அறிந்துகொள்வதன் மூலமே அவர்கள் தங்களைச் சரியாக அறிந்துகொள்கிறார்கள்.

இருவரும் வீழ்ச்சிக்கு முன் கறையற்ற ஒரு நிலையில் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறார்கள். வெட்கமில்லாத அவர்களுடைய நிர்வாணம் இன்று இப்படி இனி இல்லாத ஒன்று. இந்தக் காலம் எவ்வளவு நீடித்தது, எவ்வளவு காலம் அனுபவிக்கப்பட்டது என்று நமக்குத் தெரியாது. அது நீண்ட காலமாகவே இருந்திருக்கும் என்று நான் ஊகிக்கிறேன்.

4 சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு – ஆம் என்றால், எது?

இப்போது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு என்ற கருத்தை அருகில் பார்க்கும் நேரம். அதுவும் சரியாக இந்த இடத்தில்: பரதீசில். பாவம் இன்னும் நடக்காத, ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய தேவனுடைய திட்டத்தையும் நோக்கத்தையும் இன்னும் அறிய முடிகிற இடத்தில்.

பல சகோதரிகளும் சகோதரர்களும் இந்தச் சொல்லை, அது பின்வருமாறு சொல்வதுபோல் பயன்படுத்துகிறார்கள்: ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான், ஆகவே அவன் தலைமைப் பங்கில் இருக்கிறான். அதிகப் பொறுப்போடு. ஏவாள் அவனுக்குத் துணையாக, அவனுக்காக இருக்கும்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். இதிலிருந்து, பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிகிறாள் என்ற முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. எல்லாவற்றிலும் – புதிய ஏற்பாடும் ஏழு முறை சொல்வதுபோல. ஆதாம் ஏவாளுக்குத் தலை என்கிறார்கள்.

இந்தக் கருத்து பரவலாக இருக்கிறது. சிருஷ்டிப்பு நிகழ்வுகளின் இந்த விளக்கம், புதிய ஏற்பாட்டின் சில சொற்பக் கூற்றுகளால் தூண்டப்பட்டது; அவற்றை நாம் இனிமேல் பார்ப்போம்.

ஒவ்வொரு வாசகியும் வாசகரும் இந்தக் கேள்விக்குத் தாங்களே பதில் சொல்ல வேண்டும்: **ஆதியாகமம் 1, 2 அதிகாரங்களின் வேதப்பகுதியை மட்டும் கவனித்தால், தேவன் விரும்பிய ஆதாமின் ஒரு தலைமைப் பங்கை அங்கே காண்கிறீர்களா? அல்லது ஏவாளின் கீழ்ப்படிதலை?**

இந்த வேதப்பகுதிகளில் படிநிலையோ, கீழ்ப்படிதலோ, தலைமையோ அதிகாரமோ இல்லை. நான் மேலே விவரித்தபடி, இது முற்றிலும் அதற்கு எதிரானது. நான் இதை அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது: சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்காகப் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதல் என்ற ஒன்று இல்லை. அதாவது தேவன் விரும்பிய படிநிலையான தரமோ, நிலையோ, பங்கோ இல்லை. **அது இந்த வேதப்பகுதிக்குள் வாசித்துப் புகுத்தப்படுகிறது.**

சரியாக இதனால்தான் நான் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்காக நிற்கிறேன். அதாவது வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஒழுங்குக்காக.

அதற்குப் பின் சிருஷ்டிப்பின் **ஒழுங்கு** என்று பேசவே முடியாது. வீழ்ச்சியின் நாளிலிருந்து அது ஒரு **சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்மை (SchöpfungsUNordnung). இந்த ஒழுங்கின்மையை** நாம் பின்பற்றக் கூடாது; சுவிசேஷத்தின் வெளிச்சத்திலும் வல்லமையிலும் அதை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும்.

பொதுவாகவே “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு” என்ற சொல்லை, பயன்படுத்தினாலும், மிகக் குறைவாகவே பயன்படுத்த வேண்டும். இறுதியில் நம்முடைய விளக்கமாக இருக்கும் ஒன்றை இந்தச் சொல் பிடித்துக் கெட்டியாக்க விரும்புகிறது.

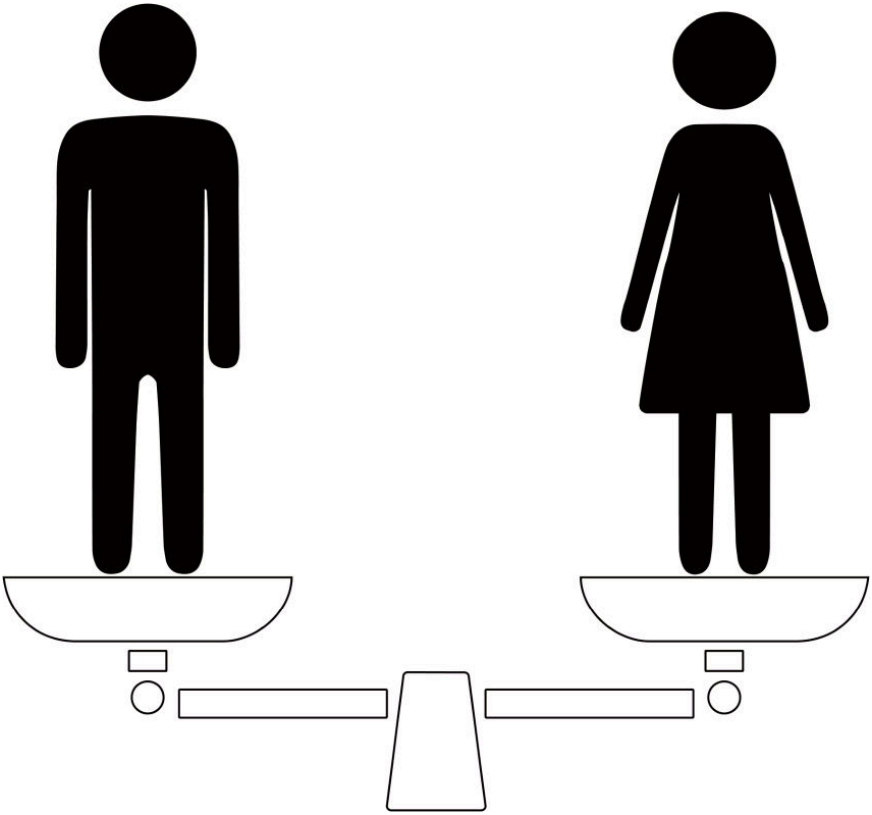

5 வரவிருந்தது – ஆனால் தேவன் ஒருபோதும் விரும்பாதது

இப்போது “வீழ்ச்சி” என்று அழைக்கப்படும் நிகழ்வின் விவரிப்பைப் பார்ப்போம். சர்ப்பம் ஏவாளைக் கனியை எடுக்கும்படி வஞ்சிக்கிறது; அவள் அதை ஆதாமுக்கும் கொடுக்கிறாள், அவனும் அதைப் புசிக்கிறான். முன்னதாகவே சொல்லிவிடுகிறேன்: இந்தத் துக்ககரமான செயல்களிலிருந்து, பெண் எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவள் என்றும், இங்கே அவள் தன்னிச்சையாக முன்முயற்சி எடுத்துத் தன் கணவனைப் பின்பற்றவில்லை என்றும் முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. யூதர்களும், சபைப் பிதாக்களும், இன்றுவரை பலரும் இதை இப்படியோ இதைப் போன்றோ விளக்கி, பெண் இனம் முழுவதற்கும் பொருத்தினார்கள்.

வீழ்ச்சியின் நேரடி விளைவுகளே எனக்கு முக்கியமானாலும், ஒவ்வொரு படியையும் விவரிக்கும் முழு வேதப்பகுதியையும் தருகிறேன்:

> ஆதியாகமம் 3:4-6 அப்பொழுது சர்ப்பம் ஸ்திரீயை நோக்கி: நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை; நீங்கள் இதைப் புசிக்கும் நாளிலே உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும், நீங்கள் நன்மை தீமை அறிந்து தேவனைப்போல் இருப்பீர்கள் என்றும் தேவன் அறிவார் என்றது. அப்பொழுது ஸ்திரீயானவள், அந்த விருட்சம் புசிப்புக்கு நல்லதும், பார்வைக்கு இன்பமும், புத்தியைத் தெளிவிக்கிறதற்கு இச்சிக்கப்படத்தக்க விருட்சமுமாயிருக்கிறது என்று கண்டு, அதின் கனியைப் பறித்துப் புசித்து, தன்னோடே இருந்த தன் புருஷனுக்கும் கொடுத்தாள், அவனும் புசித்தான்.

ஏவாள் வருவதற்கு முன்பே, இந்த மரத்திலிருந்து புசிக்கக் கூடாது என்ற தடையை ஆதாம் தேவனிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றிருந்தான் (2:17). ஆகவே ஏவாள் அதை ஒருவேளை அவனிடமிருந்து மட்டுமே கேட்டிருக்க முடியும். இப்போது பேசும் சர்ப்பம் அவளை வஞ்சிப்பதில் வெற்றிபெறுகிறது. வெளிப்படையாக, ஆதாம் அங்கே இருக்கும்போதே – குறைந்தபட்சம் இப்போதாவது அவன் தலையிட்டிருக்க வேண்டும். ஏவாள் பலவீனமடைந்து சோதனைக்கும் வஞ்சகத்துக்கும் இடங்கொடுப்பதுபோலவே, எதிர்ப்பின்றி, ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல் ஏவாளிடமிருந்து தடைசெய்யப்பட்ட கனியை வாங்கும்

ஆதாமும் பலவீனமானவன். இருவரும் தவறாக நடக்கிறார்கள், இருவரும் அழிவுக்குரிய ஒரு தவறைச் செய்து பாவம் செய்கிறார்கள். ஏவாள் வஞ்சிக்கப்படும்போது, ஆதாமோ வஞ்சகமோ ஏமாற்றமோ இல்லாமல், தெரிந்தே தேவனுடைய தடைக்கு எதிராகப் பாவம் செய்கிறான்.

பின்பு தேவன் மனித தம்பதியையும் சர்ப்பத்தையும் சந்திக்கிறார். நடந்தது என்ன என்று எல்லாருக்கும் தெரியும். நடந்ததைப் பற்றித் தேவன் ஒவ்வொருவரிடமும் தனித்தனியாகக் கேட்கிறார். அர்த்தமுள்ள பதில்கள் வருகின்றன. இப்போது தேவன் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் இந்த வரிசையில் பேசுகிறார்:

ஆதாம் – ஏவாள் – சர்ப்பம் – ஏவாள் – ஆதாம்.

ஆதியாகமம் 3:13-15 அதற்கு ஆதாம்: என்னுடனே இருக்கும்படி தேவரீர் தந்த ஸ்திரீயானவள் அந்த விருட்சத்தின் கனியை எனக்குக் கொடுத்தாள், நான் புசித்தேன் என்றான். அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஸ்திரீயை நோக்கி: நீ இப்படிச் செய்தது என்ன என்றார்! அதற்கு ஸ்திரீ: சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது, நான் புசித்தேன் என்றாள். அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் சர்ப்பத்தை நோக்கி: நீ இதைச் செய்தபடியினால் சகல நாட்டு மிருகங்களிலும், காட்டு ஜீவன்கள் எல்லாவற்றிலும் நீ சபிக்கப்பட்டிருப்பாய்! நீ உன் வயிற்றினால் நடந்து, உன் ஜீவநாளெல்லாம் மண்ணைத் தின்பாய். உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய் என்றார்.

ஆதாம் தன் குற்றத்தை அறிந்திருக்கிறான். ஒருவேளை முழுமையாக அல்ல, ஏனெனில் அவன் உடனே அதை ஏவாள்மேல் சுமத்துகிறான். தான் தப்பிக்கொள்வதற்காகத் தன் மனைவியை இப்படிப் பொறுப்பாளியாக்குவது இழிவானதும் கோழைத்தனமானதுமாகும்.[1] அதோடு, அவன் அவ்வளவு மகிழ்ந்திருந்த அந்த ஸ்திரீயை அவனுக்குக் கொடுத்த தேவன்மேலும் மறைமுகமாகக் குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. **அவள் அல்ல, அவனே கட்டளையை நேரடியாக முதல் கையாக**

1. ஆதாம் ஏவாளைத் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாகக் கருதவில்லை என்று தோன்றுகிறது; ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட ஒருத்தியால் அவன் இப்படி எளிதில் ஏமாந்துபோக விட்டிருக்க மாட்டான்.

அறிந்திருந்தான்; அவன் ஏவாளிடம் உறுதியாக "இல்லை" என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

ஏவாள் தன் தவறை ஒப்புக்கொள்கிறாள். தன்னைத் தடுக்காத ஆதாமையும் அல்ல, தேவனையும் அல்ல, சர்ப்பத்தையே அவள் குற்றம் சாட்டுகிறாள். அதிலிருந்து அவள் தன்னைப் பிரித்துக்கொள்கிறாள். அந்த அழிவுக்குரிய சூழ்நிலையில் அதுவே ஒரே சரியான காரியம். இப்போது அவள் உலுக்கி எழுப்பப்பட்டு, இந்தச் சத்துருவுக்கு எதிராக நிலைகொள்கிறாள். இந்த உரையாடலில் தன் மனைவியின் பக்கம் நிற்காத ஆதாமைப் போல அல்ல.

இந்த வஞ்சகத்தினிமித்தம் சர்ப்பம் என்றென்றைக்கும் சபிக்கப்பட்டு, தரைமட்டும் தாழ்த்தப்படும். தீமையை உண்டாக்கியதை ஏவாள் தெளிவாகப் பெயரிட்டுச் சொல்கிறாள்; அப்போது ஒரு மகத்தான வாக்குத்தத்தம் வருகிறது – அதன் முழு வீச்சு அன்று இன்னும் அறியப்படவில்லை. அவளுடைய வித்து – நீங்கள் சரியாகவே வாசிக்கிறீர்கள் – ஸ்திரீயின் வித்து, ஓர் ஆணுடையது அல்ல, சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும்.

இப்போது ஏவாளுக்கும், பின்பு ஆதாமுக்கும் விளைவுகள் சொல்லப்படுகின்றன. Elberfelder மொழிபெயர்ப்பைவிட இங்கே தெளிவாக இருக்கும் Zürcher Bibel (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து மொழிபெயர்த்து மேற்கோள் காட்டுகிறேன்:

> ஆதியாகமம் 3:16 ஸ்திரீயை நோக்கி அவர் சொன்னார்: உனக்கு மிகுந்த பிரயாசத்தைக் கொடுப்பேன், உன் கர்ப்பங்களை அநேகமாக்குவேன்; வேதனையோடே பிள்ளைகளைப் பெறுவாய்.
>
> உன் புருஷன்மேல் ஆசையாயிருப்பாய், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்.

சர்ப்பம் சபிக்கப்படும்போது, **மீறுதல் நடந்திருந்தும் பெண்மேல் எந்தச் சாபமும் விழவில்லை**. பொருளின்படி இந்தத் தண்டனை வார்த்தைகள் இதைக் குறிக்கின்றன:

> நான் நிச்சயமாகப் பெருகப்பண்ணுவேன்: (1) வயலில் உன் கடின உழைப்பையும், (2) உன் கர்ப்பந்தரித்தலையும்.
>
> பிரயாசத்தோடே பிள்ளைகளைப் பெறுவாய்.

> உன் [அன்புள்ள] ஆசை உன் புருஷன்மேல் [இருக்கும்]. ஆனால் அவன் [கலகம்பண்ணித் தன்னைத்தானே ஆண்டுகொண்டு] உன்னை ஆண்டுகொள்ள விரும்புவான்.

பிரயாசமும் வருத்தமும் விவசாய வேலையே. அங்கே சபிக்கப்பட்ட நிலத்தினிமித்தம் ஏவாள் ஆதாமோடு சேர்ந்து பாடுபடுகிறாள். சாபம் இருவரில் ஒருவர்மேலோ இருவர்மேலும் சேர்ந்தோ விழவில்லை, நிலத்தின்மேலேயே விழுகிறது. அதனால் இருவரும் பாடுபடுவார்கள்.

ஆனால் நம்பிக்கை உண்டு. ஏனெனில் தேவன் ஏவாளின் கர்ப்பங்களைப் பெருகப்பண்ணுவார். ஆகவே சர்ப்பத்தைக் கொல்லும் வித்து நிச்சயமாக வரும். தொடக்கத்திலேயே கிருபை ஒளிர்கிறது; வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்தும் மையத்தில் நின்று நம்பிக்கையின் வாக்கைப் பெறுபவள் அந்தப் பெண்ணே. ஆதாம் அல்ல.

தண்டனையாகப் பிரசவத்தில் அவளுக்கு இன்னும் அதிக வேதனை உண்டாகும்படி தேவன் பெண்ணின் உடலமைப்பை மாற்றவில்லை. இதுவரை அவள் ஒரு பிள்ளையையும் பெறவில்லை. பிரயாசம் பிரசவ வேதனையைப் பற்றியது அல்ல, விவசாயத்தைப் பற்றியது.

இப்போது அவள் தன் கணவனோடு கொண்டுள்ள உறவைப் பற்றிய பகுதிக்கு வருவோம். இது ஒரு வாக்குத்தத்தம் அல்ல, ஒரு துக்ககரமான வார்த்தை. இது எண்ணற்ற பெண்களுக்குத் துன்பமும் ஒடுக்குமுறையும் நிறைந்த ஒரு வரலாற்றைத் தொடங்கிவைக்கிறது; அதற்காக ஆண்கள் வெட்கப்பட வேண்டும். **ஆண் பெண்ணை ஆளுவது தேவனுடைய சித்தம் அல்ல; அது ஆணின் பாவமுள்ள, வீழ்ந்துபோன சித்தம். இதுவே இந்த வார்த்தையின் உண்மையான பொருள்.** இது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை விவரிக்கவில்லை. இது ஓர் ஒழுங்கின்மையை விவரிக்கிறது. ஏனெனில் ஆதியாகமம் 1, 2 அதிகாரங்களின் நல்ல ஒழுங்கு இங்கே நிலைகுலைந்து உடைந்துபோனது.

இந்த வேத வசனத்தைப் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலுக்கு அடிப்படையாக எடுப்பவர், சர்ப்பத்தின் பக்கம் நிற்கிறார். ஏவாளுக்கும் சர்ப்பத்துக்கும் இடையே பகை இருக்கும் என்று சர்ப்பத்துக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டது. சர்ப்பமே தாக்குபவன்; அவன் ஆணின் ஆளுகையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டான், இன்னும் பயன்படுத்துகிறான் –

எங்கெல்லாம், எப்படியெல்லாம் முடியுமோ அப்படிப் பெண்ணைப் பாகுபடுத்த. ஏனெனில் சர்ப்பத்தை வெல்பவர் பெண்ணிடமிருந்தே வருவார். ஆகவே பெண்ணைத் தாக்கி அவளைப் பலவீனப்படுத்துவதே அவனுடைய நோக்கம்.

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஆளவே அழைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் ஆண் ஆளுகையைத் தனக்கென்று பறித்துக்கொண்டு, பெண்ணைப் பலவீனமான பாலினமாகக் கருதித் தனக்கு அடிபணியவைத்துத் தனக்குச் சேவை செய்யவைப்பான். ஏதேனுக்கு அப்பால் பெண்ணின் துக்ககரமான விதி என்னவாக இருந்தது என்பதை ஆணாதிக்கம் என்ற சொல் பொதுவாக நன்றாக விவரிக்கிறது. சில விதிவிலக்குகள் தவிர.

ஒருவரையொருவர் தாங்குவதும் பலப்படுத்துவதுமான, சமத்துவமான, சமமானவர்களிடையே அங்கீகரிப்பதுமான, எதிரே நிற்கும் துணையை மிக நெருங்கிய தோழனாகக் கொள்வதுமான மூல உறவு, பயங்கரமாக ஒழுங்கற்ற, உணர்வுரீதியாகச் சமமற்ற, அதிகாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்ட, பெரும்பாலும் அன்பற்ற ஓர் உறவாக மாறிவிட்டது. பெண் தன் கணவனையும், அவனுடைய பாசத்தையும், நம்பிக்கையையும், பாதுகாப்பையும் ஆசிப்பாள்; ஆனால் அவன் அவளை அடக்கியாளுவான். இது ஒரு பயங்கரமான உடைவும் தலைகீழ் மாற்றமும்.

இந்தப் பாலினப் போராட்டம் இதன்பின் எல்லா மக்களின் கலாச்சாரங்களின் எல்லா நிலைகளிலும் வெளிப்படும். அதைத் தூண்டிய தீமையை வேரோடு பிடித்தால் மட்டுமே அது குணமாக முடியும்.

கடைசியாக, ஆதாமுக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டனை வார்த்தைகளை ஒரு பார்வை பார்ப்போம்; அவை உண்மையிலேயே இருண்டவை, இறுதியில் அவனோடு தன் வாழ்க்கையையும் பிழைப்புப் போராட்டத்தையும் பகிர்ந்துகொள்ளும் பெண்ணுக்கும் பொருந்துகின்றன:

> ஆதியாகமம் 3:17-19 பின்பு அவர் ஆதாமை நோக்கி: நீ உன் மனைவியின் வார்த்தைக்குச் செவிகொடுத்து, புசிக்க வேண்டாம் என்று நான் உனக்கு விலக்கின விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தபடியினால் – பூமி உன்னிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்: நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் வருத்தத்தோடே அதின் பலனைப் புசிப்பாய்; அது உனக்கு முள்ளும் குருக்கும் முளைப்பிக்கும்; வெளியின் பயிர்வகைகளைப் புசிப்பாய்.

> நீ பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டபடியால், நீ பூமிக்குத்
> திரும்பும்வரைக்கும் உன் முகத்தின் வேர்வையால் ஆகாரம்
> புசிப்பாய்; நீ மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்!

நிலம் ஏவாளினிமித்தம் அல்ல, ஆதாமினிமித்தமே சபிக்கப்பட்டது. அவனுடைய பாவம் பெரியதாகத் தோன்றுகிறது. ஏவாள் பெரும்பாலும் ஒரு பாதிக்கப்பட்டவள், அவனோ குற்றம் செய்தவன். ஸ்திரீயின் வித்து, அதாவது அவனுக்குத் துணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட பெண்ணின் ஒரு சந்ததி, இனிவரும் எதிர்காலத்திலும் அவனுக்கு அப்படியே இருக்கும்: அவளுடைய வித்து (இயேசு கிறிஸ்து) உயிர்த்தெழுதலில் அவனை மண்ணிலிருந்து வாழ்வுக்குள் இழுத்தெடுப்பார். ஒருநாள் நாம் ஆதாமோடும் பேச முடியும் – அப்போது அவன் இதைப் பற்றிப் பேச விரும்பினால்.

சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்புகளில் அல்ல, வீழ்ச்சியின் விவரிப்பிலேயே ஒரு பாலினம் மற்றதைவிட மேலானது என்பது முதன்முறையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதுவும் இது உள்ளார்ந்த ஒரு மேன்மை அல்ல; அதிகாரம், பலம், வன்முறை ஆகியவற்றால் உரிமையின்றி, தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கு எதிராகச் செலுத்தப்படும் மேன்மையே. “உன் புருஷன்மேல் ஆசையாயிருப்பாய், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்” (ஆதியாகமம் 3:16) என்று ஏவாளுக்குச் சிருஷ்டிகர் சொன்ன வார்த்தைகளின் பொருள் இதுவே: நம்முடைய பாவமுள்ள மனித நிலையில், ஆண் தன்மேல் பெண்ணுக்கு இருக்கும் இயல்பான ஆசையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அவளை ஆண்டு அடிபணியவைக்கிறான். பெண் அடிபணியவைக்கப்படுவது உண்மையில் ஆணின் வீழ்ந்த சுபாவத்தின் ஓர் அறிகுறி. கிறிஸ்துவின் வாழ்வும் கிரியையும் வீழ்ச்சியின் விளைவுகளை வெல்வதைக் குறிக்குமானால், இந்த உடைந்த உறவின்மேலும், பெண்ணை அடிபணியவைத்துச் சுரண்டுவதின்மேலும் அதன் தாக்கம் தெளிவாக இருக்கிறது: அவர் அவளை விடுவித்து வெளியே கொண்டுவருவார். அப்படியே நடக்கவும் இருந்தது.

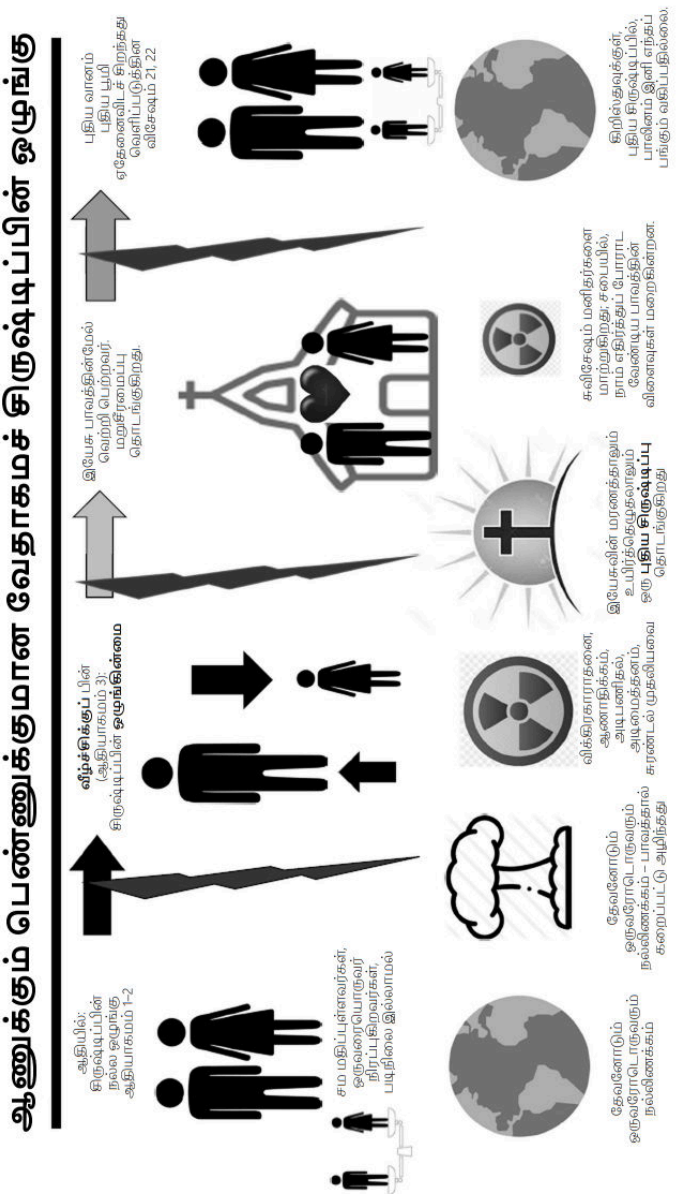
Hans-Jörg Ronsdorf 10.4.2021
ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான வேதாகமச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு
ஆதியில்: சிருஷ்டிப்பின் நல்ல ஒழுங்கு ஆதியாகமம் 1–2
சாம மதிப்புள்ளவர்கள், ஒருவரையொருவர் நிரப்புகிறவர்கள், படிநிலை இல்லாமல்
தேவனோடும் ஒருவரோடொருவரும் நல்லிணக்கம்
விழ்ச்சிக்குப் பின் (ஆதியாகமம் 3): சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்மை
தேவனோடும் ஒருவரோடொருவரும் நல்லிணக்கம் – பாவத்தால் சிறைப்பட்டு அழிந்தது
விக்கிரகாராதனை, ஆணாதிக்கம், அடிபணிதல், அடிமைத்தனம், சாபம்
இயேசு பாவத்தின்மேல் வெற்றி பெற்றார், மறுசீரமைப்பு தொடங்குகிறது.
இயேசுவின் மரணத்தாலும் உயிர்த்தெழுதலாலும் ஒரு புதிய ஆரம்பம் தொடங்குகிறது
பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருவரையொருவர் சமமாக நேசிக்கவும் மதிக்கவும் மாற்றுகிறார்; சகபயிற்சி, நாம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய பாவத்தின் வினைகளை மறைக்கின்றன.
பரிய வானம் பரிய பூமி ஸ்தேகனைவிட் சிறந்தது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21, 22
இறுதிஸ்துக்குள், பரிய சிருஷ்டிப்பில், பாலினம் இனி எந்தப் பங்கும் வகிப்பதில்லை.

6 கிறிஸ்துவாகிய இயேசுவும் பெண்களும்

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீட்பின் கிரியை மட்டுமே முதன்முதலாக வீழ்ச்சியின் விளைவுகளை வெல்லவில்லை. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன், யூத மற்றும் கிரேக்க-ரோம சூழலில், அவர் பெண்களை நடத்திய விதமும், அவர்களைச் சந்தித்த விதமும் உண்மையிலேயே பெண்களுக்கு ஒரு புதிய காலக் கணக்கின் தொடக்கம். இப்படிப்பட்ட ஓர் ஆண் இதற்கு முன் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. பெண்களிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை ஆண் இனத்துக்குக் காட்டுவதற்காகவே தேவன் ஓர் ஆணாக மாம்சத்தில் வந்தாரோ என்ற எண்ணம் ஒருவருக்கு வரக்கூடும்.

அவர் முணுமுணுக்காமல் கடிந்துகொண்டு, இழிவுபடுத்தாமல் புகழ்ந்த தீர்க்கதரிசி. அவர்களுடைய கேள்விகளையும், நெருக்கடிகளையும், வாதங்களையும் அவர் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டார். முற்றிலும் இயல்பாக அவர்களோடு பழகினார்; அவர்களுடைய பெண்மையை ஒருபோதும் பரியாசம்பண்ணவில்லை. பெண்ணாகப் பிறக்காததற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்திய அன்றைய கலாச்சாரத்துக்கு முற்றிலும் மாறாக. அற்பக் காரணங்களுக்காகத் தள்ளுதற்சீட்டு கொடுத்து விடுவித்துக்கொள்ளக்கூடிய உடைமையாகப் பெண் இருந்த காலத்தில். பெண்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும், கடினமான வாழ்வு இருந்தது; விடுதலையும் சம உரிமையும் உள்ள இந்தக் காலத்தில், நம் மேற்கத்திய உலகில் அதை நம்மால் கற்பனை செய்யவும் முடியாது. மேசியா ஏவாளின் மகள்களைக் கவனித்துக்கொண்டார். **அவரிடம் பெண்ணின் படிநிலையான கீழ்ப்படிதலுக்கு எந்தக் குறிப்பும் இல்லை; சபையிலோ, திருமணத்திலோ, சமுதாயத்திலோ பேசுவதற்கோ, வழிநடத்துவதற்கோ, போதிப்பதற்கோ எந்தத் தடையும் இல்லை.**

ஒரு பெண் ஜீவவார்த்தையை உலகத்தில் பெற்றெடுத்தாள். பல பெண்கள் பன்னிருவரைப் போல அவரைப் பின்பற்றி அவருக்கு ஊழியம் செய்தார்கள். சிலுவைக்குச் செல்லும் அவருடைய மிகக் கடினமான வழியில் அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றினார்கள். சீஷர்கள் வெகுமுன்பே ஓடிப்போயிருந்தபோது அவர்கள் சிலுவையண்டை

இருந்தார்கள். உயிர்த்தெழுந்தவர் முதலாவது ஒரு பெண்ணுக்கே தரிசனமானார். வெறுமையான கல்லறையண்டை பெண்கள் உயிர்த்தெழுதலின் சாட்சிகளாகிறார்கள். அந்தக் கலாச்சாரங்களில் சட்டரீதியான பொருளில் சாட்சிகளாயிருக்கப் பெண்கள் தகுதியுள்ளவர்களாகக் கருதப்படவில்லை. இயேசு இந்தப் பாகுபாட்டை வெறுமனே நீக்கிவிடுகிறார்.

இடப்பற்றாக்குறையினால், இயேசு சந்தித்த பல பெண்களில் மூவரை மட்டும் பார்ப்போம்; மேலே சொன்னதை இயேசுவின் வாழ்க்கையில் மீண்டும் காணும்படி.

6.1 யாக்கோபின் கிணற்றண்டை சமாரிய ஸ்திரீ

யோவான் 4-ஐ வாசித்து இந்தக் கதைக்குள் மூழ்கிவிடுங்கள். நண்பகல் வெப்பத்தில், யாரும் தண்ணீர் மொள்ள வராத நேரத்தில், அப்போது மட்டுமே அவள் கிணற்றுக்கு வரத் துணிகிறாள். அங்கே இயேசு இந்தப் பெண்ணுக்காகக் காத்திருக்கிறார். அவளைச் சந்திப்பதற்காக அவர் ஒரு நீண்ட சுற்றுவழியில் வந்திருக்கிறார். ஐந்து ஆண்கள் அவளைத் தள்ளிவிட்டிருந்தார்கள்; அவள் கைமாறிக் கைமாறிப் பயன்படுத்தித் தூக்கியெறியப்பட்டவள். பிழைப்பதற்காக அவள் ஆறாவது ஒருவனிடம் தன்னை ஒப்படைக்கவும், சீரழிந்த பெயரோடு வாழவும் வேண்டியிருந்தது. அக்காலத்தில் ஓர் ஆண் பொது இடத்தில் ஒரு பெண்ணோடு பேசுவதில்லை; ஒரு யூதன் ஒரு சமாரியப் பெண்ணோடு பேசவே மாட்டான். ஆனால் இயேசு பேசினார்! அவர் இந்தப் பெண்ணுக்குத் தம்மை மேசியாவாக வெளிப்படுத்துகிறார். அதை அவர் இதற்கு முன் ஒருபோதும் செய்ததில்லை. ஜீவத்தண்ணீரைப் பற்றியும் ஆராதனையைப் பற்றியும் அவர் அவளோடு பேசும் அளவுக்கு, வேறு யாரோடும் எந்த இறையியல் தலைப்பைப் பற்றியும் அவ்வளவு நேரம் பேசவில்லை. அவர் நேரம் ஒதுக்குகிறார். அவளுடைய இருதயத்தை வெல்கிறார். நாசரேத்தின் அந்த மனிதருக்கு, சீகாரின் அந்த மனிதருக்கு, அவள் மதிப்புள்ளவளாயிருந்தாள்.

தேவனோடான இந்தச் சந்திப்புக்குப் பின், எல்லாப் பயத்திலிருந்தும் வெட்கத்திலிருந்தும் விடுதலையாகி, அவள் தன் ஊர் முழுவதற்கும்

சுவிசேஷம் அறிவிக்கிறாள். பலர் விசுவாசிக்கிறார்கள். இயேசுவும் சீஷர்களும் இன்னும் இரண்டு நாள் தங்குகிறார்கள்.

பின்னர் சமாரியாவின் இந்த விசுவாசிகள் வீட்டுச் சபைகளில் கூடுவார்கள். அவள், அதே பெண், நிச்சயமாக இந்தக் கூட்டங்களில் அவரைப் பற்றி – சீகாரின் அந்த மனிதரைப் பற்றி, தன் மேசியாவைப் பற்றி, அவரோடு தனக்கு ஏற்பட்ட தனித்துவமான சந்திப்பைப் பற்றி – பேசுவாள். ஆராதனையைப் பற்றி அவர் தன்னிடம் சொன்னதை அவள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லுவாள். ஏனெனில் கூடிவந்த சபையே பிதா தொழுதுகொள்ளப்படும் இடம். இந்தப் பெண்ணும் நிச்சயமாக ஆராதிப்பதற்காகச் சபையில் தன் குரலை உயர்த்துவாள். இல்லாவிட்டால் அவர் ஏன் ஆராதனையை அவளுக்கு, ஒரு பெண்ணுக்கு, விளக்கியிருக்க வேண்டும்?

இந்த ஒரே கதையே அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை அபத்தமாக்கிவிடுகிறது.

6.2 இயேசுவின் பாதத்தண்டை – மார்த்தாளும் மரியாளும்

இயேசுவுக்கும் அவருடைய சீஷர்களுக்கும் உணவு தயாரிக்கும்போது தன் சகோதரி மரியாள் தனக்கு உதவவில்லை என்று மார்த்தாள் இயேசுவிடம் முறையிடும் கதை (லூக்கா 10:38-42) ஓரளவு நன்றாக அறியப்பட்டது. அவள் சீஷர்களோடு இயேசுவின் பாதத்தண்டை உட்கார்ந்து அவரிடம் கற்றுக்கொள்வதையே விரும்புகிறாள். இயேசு மரியாளுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார்; இது அவசியமானதுதான் என்றும், அவளிடமிருந்து எடுபடாத நல்ல பங்கை அவள் தெரிந்துகொண்டாள் என்றும் சொல்கிறார். இதன் பொருள் என்ன? தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பெண்களும் ஆண்களைப் போலக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ரபீக்களின் பள்ளிகளில் ஏறக்குறைய பெண்களே இல்லை. இயேசு வேறுவிதமாகச் செய்கிறார். ஆணும் பெண்ணும் கற்றுக்கொள்வதில் சம திறனுள்ளவர்கள், போதிப்பதிலும் சம திறனுள்ளவர்கள். இங்கேயும் இயேசு தம் காலத்தின் ஒரு வழக்கத்தை உடைக்கிறார்; அது நம்மிடையே வெகுகாலமாக இல்லை. பின்னர் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதுகிறார் (2 தீமோத்தேயு 2:2): அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக அவன் கேட்டவைகளை, மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் திறமையுள்ள

மனிதர்களிடம் – பெண்களிடமும் ஆண்களிடமும் – ஒப்புவிக்க வேண்டும். இது இந்தச் சூழ்நிலையைப் பொருத்தமாக வெளிப்படுத்துகிறது: இயேசு தம் போதனைகளை அப்படிப்பட்ட மனிதர்களிடம், சீஷிகளிடமும் சீஷர்களிடமும் ஒப்புவிக்கிறார்; அதனால் அவர்கள் பின்னர் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கத் திறமையுள்ளவர்களாகிறார்கள். **பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்ற பொதுவான தடைக்கு இது வெளிப்படையாக முரண்படுகிறது.**

இயேசுவோடுள்ள உறவில் பாலினம் இனி ஒரு பங்கும் வகிப்பதில்லை. அவர் முகதாட்சிணியம் பார்க்கவில்லை (மத்தேயு 22:16). இதன் பொருள் பாலினங்கள் நடுநிலைப்படுத்தப்பட்டன என்பதல்ல; இருவரும் சமமாகவும் வேறுபாடின்றியும் இயேசுவால் கனம்பண்ணப்படுகிறார்கள் என்பதே: **தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனே என் சகோதரனும் என் சகோதரியுமாயிருக்கிறான்!** (மாற்கு 3:33-35)

6.3 மகதலேனா மரியாள், அப்போஸ்தலர்களின் அப்போஸ்தலி

3-ஆம் நூற்றாண்டில் ரோமாபுரியின் சபைப் பிதா ஹிப்போலிட்டஸ் (Hippolyt von Rom) மகதலேனா மரியாளை இப்படி அழைக்கிறார். ஏன்? உயிர்த்தெழுந்த பின் இயேசு முதலாவது சந்தித்தவள் அவளே. ஒருவேளை மற்ற எல்லாரையும்விட அவள் அவரை அதிகமாக நேசித்திருக்கலாம். பிசாசு பிடித்திருந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் துன்பத்திலிருந்தும் இயேசு அவளை விடுவித்திருந்தார். அதுமுதல், அவரால் சுகமாக்கப்பட்ட மற்ற பெண்களோடு அவள் அவரைப் பின்பற்றினாள் (லூக்கா 8:2-3). அவர் அவளுடைய இருதயத்தை அறிந்திருந்தார். தோட்டத்தில் அந்தத் தனித்துவமான கணத்தை அனுபவிக்க வேண்டியவள் அவள் மட்டுமே, ஒரு பெண். மனிதர்கள் இதுவரை கேட்ட எல்லாவற்றையும் மிஞ்சும் வார்த்தைகளை இயேசுவிடமிருந்து கேட்கும் பாக்கியமும் வெளிப்படையாக அவளுக்கு மட்டுமே கிடைக்க வேண்டியிருந்தது:

> நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப் போய், நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள்

தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல் (யோவான் 20:17).

இப்படி அவள் சீஷர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவளாக, அப்போஸ்தலியாக ஆகிறாள். அதிகாரபூர்வமானது அல்லவென்றாலும், அவளுக்குப் பொருத்தமான ஒரு கனப் பட்டம். இந்தச் செய்தி ஓர் ஆணிடம், பன்னிருவரில் ஒருவரிடம் ஒப்புவிக்கப்படவில்லை. ஒரு பெண்ணிடம், உண்மையுள்ள ஒரு சாட்சியிடம் அது ஒப்புவிக்கப்படுகிறது.

கூட்டங்களிலும் அவள் இந்தச் சந்திப்பைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் சொல்லியிருக்க மாட்டாளா?

7 மணவாட்டியாகிய சபையும் பெண்களின் ஊழியமும்

எல்லா விசுவாசிகளும், இயேசுவை அறிக்கையிடும் அனைவரும், ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே அளவில், சேர்ந்து ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியாயிருக்கிறார்கள்.

தேவனுடைய விருப்பப்படி ஆதாமும் ஏவாளும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் ஆளுகை செய்யாமல், சேர்ந்தும் அருகருகேயும் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புப் பணியை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பது சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பில் தவறாமல் தெரிகிறது. ஒருவருக்கு மற்றவரைவிட எந்தச் சலுகையும் இல்லை; எந்தப் பாலினத்துக்கும் கட்டுப்பாடும் இல்லை. தேவனுடைய திட்டத்தின்படி ஒரு திருமணம் இப்படித்தான் இருக்கிறது; வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் இரண்டு பாலினங்களும் ஒருவரோடொருவர் பழகுவதும் அடிப்படையில் இப்படித்தான் இருக்கிறது.

வீழ்ச்சி இந்தச் சித்திரத்தை நிலையாக உடைத்துவிட்டது: சமநிலை அழிந்துவிட்டது; இப்போது ஆண் – விதிவிலக்குகள் தவிர, நிச்சயமாக – பெண்ணை ஆள விரும்புகிறான். பாவத்தினால் மட்டுமே பெண் கீழ்ப்படுத்தப்படுகிறாள். ஆம், அடிமைப்படுத்தப்பட்டுப் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகிறாள். பொது வாழ்க்கை ஆணுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிறது. பெண்ணோ தன் நிலையிலிருந்து சிறந்ததைப் பெறத் தன் உத்திகளை வகுத்துக்கொள்வாள்.

ஆனால் சபையில் எப்படி, தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் எப்படி? சமமின்மையும், பதற்றமும், ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலும் கொண்ட இந்தப் பாவமுள்ள மாதிரி அங்கேயும் தொடர வேண்டுமா? பவுலின் நிருபங்களிலும் பேதுருவின் நிருபங்களிலும், அப்படிப் புரிந்துகொள்ள விரும்புகிறவர் அப்படிப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வார்த்தைகள் உண்டு. ஆனால் முதலில் பவுலை ஒரு பார்வை பார்ப்போம்.

7.1 பவுலும் அவருடைய உடன் ஊழியக்காரிகளும்

இரண்டு, ஒருவேளை மூன்று வேதப்பகுதிகள், மேலோட்டமாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டால், பவுலைப் **பெண்களின் எதிரியாகக்** காட்டுகின்றன. கூர்ந்து பார்த்தால், பெரும்பாலும் அதற்கு எதிரானதே உண்மை. அவருடைய முழுமையான முன்மாதிரியாகிய இயேசுவைப் போலவே, அவர் பெண்களைப் புரட்சிகரமாக, அதாவது ஆண்களுக்குச் சம உரிமையுள்ளவர்களாக நடத்துகிறார். அவர் **பெண்களின் நண்பர்**. உண்மையிலேயே அவர் வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. கர்த்தருக்குள் சகோதரிகளைப் பற்றி அவர் எழுதும் இயல்பான தன்மை கவனத்தை ஈர்க்கிறது. அயராத அப்போஸ்தலரும் மிஷனரியுமான பவுலின் பணி பல பெண்களால் சூழப்பட்டு அவர்களோடு பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் அவருடைய மிஷன் பணியில் இணைந்திருந்தார்கள்; ஒரு சங்கிலியின் கண்ணிகளைப் போல இன்றியமையாத உடன் ஊழியர்களாயிருந்தார்கள். பெண்கள் இரண்டாம் வரிசையில் நிற்கும் வெறும் கைவேலையாட்கள் அல்ல; அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக விளங்கி, பவுலைப் போலவே வசனத்தின் ஊழியம் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட பல பெண்களை நாம் பட்டியலிடலாம்; நான் மூவரோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன். ரோமர் 16-இல் 29 பேர் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்; அவர்களில் குறைந்தது 10 பேர் பெண்கள்; அவர்களுடைய ஊழியத்தையும் உழைப்பையும் பவுல், ஆண்களுடையதைவிட அதிகமாகப் பாராட்டுகிறார். அங்கிருந்து தொடங்குவோம்.

7.1.1 பெபேயாள் – உதவிக்காரி, தலைவி, நிருபம் கொண்டுசென்றவள்

ரோமர் 16-இன் வாழ்த்துப் பட்டியல் பெபேயாளோடு தொடங்குகிறது. நல்ல காரணத்தோடு. பவுலின் ஒருவேளை மிக முக்கியமான நிருபத்தை ரோமாபுரிக்குக் கொண்டுசெல்லும் நம்பிக்கையும் வசதியும் அவளுக்கே இருந்தது. நிருபத்தைக் கொண்டுசெல்பவர் அதை வாசித்துக் காட்டுவதோடு, அதைப் பற்றிய கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்வது வழக்கம். பவுலே நேரடியாக அவளுக்குப் போதித்து, அவர் கொரிந்துவில் எழுதிய இந்த நிருபத்தை அவளுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருந்ததால்,

பெபேயாள் இந்தப் பணியை நிறைவேற்றத் தகுதியுள்ளவளாயிருந்தாள். நிருபத்தை வாசித்துக் காட்டவும், கேள்விகள் எழுந்த இடங்களில் அதை விளக்கவும் அவள் ரோமாபுரியின் பல்வேறு வீட்டுச் சபைகளுக்குச் சென்றாள்.

அவளே கொரிந்துவின் கிழக்குத் துறைமுகமான கெங்கிரேயாவின் வீட்டுச் சபையில் ஊழியம் செய்தவள், ஓர் உதவிக்காரி. அதற்கும் மேலாக, அவள் ஒருவேளை அந்தச் சபையின் தலைவியாக இருந்திருக்கலாம். ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்புகளின்படி பவுல் அவளை ஒரு ஆதரவு, உதவி அல்லது தாங்கல் என்று அழைக்கிறார். ஆனால் உண்மையில் அதன் பொருள் முன்னின்று நடத்துபவள் (கிரேக்கம்: prostatis); அது ஒரு தலைமை நிலையை, உதாரணமாக இந்த வீட்டுச் சபையில், குறிக்கிறது. கெங்கிரேயாவின் வீட்டுச் சபையில் பொறுப்பான நிலையில் இருந்த பெபேயாளிடம் பவுல் இந்தப் பணியை ஒப்படைத்துவிட்டு, அதே நேரத்தில் சபையில் பேசுவதையும், போதிப்பதையும், வழிநடத்துவதையும் பொதுவாகப் பெண்களுக்குத் தடைசெய்கிறார் என்று கற்பனை செய்வது கடினம்.

மறுபுறம், இந்த வசனங்களுக்குள் அதிகமாக வாசித்துப் புகுத்தவும் நாம் விரும்பவில்லை; ஆனால் அவள் ஒரு சாதாரணத் தபால்காரியின் வேலையை மட்டுமே செய்ததுபோல அவற்றை விளக்குவதும் நல்லதல்ல.

7.1.2 முன்மாதிரியான ஒரு தம்பதி: பிரிஸ்காளும் ஆக்கில்லாவும்

மிக அதிகமாகக் குறிப்பிடப்படும் தம்பதியான பிரிஸ்காளும் ஆக்கில்லாவும் ஒருவேளை பவுலின் மிஷன் பணியில் மிக நீண்ட காலமும் மிக நெருக்கமுமாக இருந்த உடன் ஊழியர்கள். தம்பதிகளில் எப்போதும் கணவனின் பெயரே முதலில் சொல்லப்பட்டாலும், புதிய ஏற்பாடு மனைவியாகிய பிரிஸ்காளின் பெயரை (ஆறு முறையில்) நான்கு முறை முதலில் சொல்கிறது. ஏன்? ஊழியத்தில் அவள் முன்னின்று வழிநடத்தினாள். ஒருவேளை அவள் தன் கணவனைவிட அதிக வரம் பெற்றவளாக இருந்திருக்கலாம். ஆனாலும் இருவரும் குழுத் துணைவர்களாக, சம மதிப்போடும் சம அந்தஸ்தோடும் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து உழைத்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் மற்றவரின் பலங்களையும்

பலவீனங்களையும் அறிந்திருந்தார்கள். பெண்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களால் அல்ல, பெண்களாலேயே சுவிசேஷத்துக்குள் வந்ததால், ஒரு பெண்ணாகப் பிரிஸ்காள் உத்திரீதியாகவும் முக்கியமானவள். இருவரும், பிரிஸ்காள் முன்னின்று, அப்பொல்லோவுக்குப் போதித்தார்கள் (அப்போஸ்தலர் 18:26). பவுலிடமே கற்று, சேர்ந்து கூடாரம் செய்த பல மணிநேரங்களில் கேள்விகளாலும் பதில்களாலும் பயிற்சி பெற்று, இருவரும் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கத் தயாராயிருந்தார்கள்.

இங்கே ஒரு பெண்ணாகிய பிரிஸ்காளையே சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அவளுடைய கணவன் இரண்டாம் வரிசையில், அவளுக்குப் பின்னால் ஆதரவாக நின்றான்; ஆனால் அதனால் படிநிலை உருவாக முடியவில்லை. அவள் அப்பொல்லோவுக்கும், நிச்சயமாக இன்னும் பலருக்கும், போதித்துக்கொண்டிருந்தபோது, பவுல் பெண்களுக்குப் போதிக்கும் பொதுவான தடை விதித்திருப்பார் என்று கற்பனை செய்ய முடியாது. இந்தத் தம்பதி எல்லாத் தம்பதிகளுக்கும் முன்மாதிரி.

7.1.3 யூனியா – மதிக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலி

மிஷனரித் தம்பதியான இன்னொருவரையும் பவுல் கனம்பண்ணுகிறார்: அந்திரோனீக்கும் யூனியாவும். இருவரும் அப்போஸ்தலர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் (ரோமர் 16:7). புதிய ஏற்பாட்டின் மிக முந்தைய விளக்கவுரையாளர்களான சபைப் பிதாக்கள் யூனியாவைப் பற்றி மிகுந்த மரியாதையோடு பேசுகிறார்கள். யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (Johannes Chrysostomos) (கி.பி. 344-407) யூனியாவைப் பற்றி எழுதுகிறார்: “அப்போஸ்தலராக இருப்பது பெரிய காரியம். ஆனால் அப்போஸ்தலர்களுக்குள் பெயர்பெற்றவராக இருப்பது – இது எவ்வளவு பெரிய புகழ்ச்சி என்று எண்ணிப்பாருங்கள். அப்போஸ்தலர் என்ற பட்டத்துக்குத் தகுதியானவளாகக் காணப்பட்ட இந்தப் பெண்ணின் ஞானம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.”

ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சபை உலகுக்கு, அப்போஸ்தலராகிய பவுல் ஒரு பெண்ணை அப்போஸ்தலி என்று அழைப்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே யூனியாவை யூனியாஸ் (Junias), அதாவது ஓர் ஆணின் பெயராக மாற்றும் மொழிபெயர்ப்புகள் உண்டு. இருக்கக் கூடாதது இருக்கவும் முடியாது

என்ற மனப்பான்மை. ஆனால் இது ஒரு பெண்ணின் பெயர் என்று ஆய்வு இப்போது மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது.

இருவரும் எந்தப் பொருளில் அப்போஸ்தலர்களாக இருந்தார்கள் என்பது திறந்த கேள்வியாகவே இருக்கிறது. ஒருவேளை அவர்கள் ஒரு சபையால் அனுப்பப்பட்டிருக்கலாம். ஒருவேளை சபைகளை நிறுவும் அப்போஸ்தல ஊழியம் செய்திருக்கலாம். அல்லது உயிர்த்தெழுந்தவரைக் கண்டவர்களில் ஒருவராக இருந்து, இப்போது பாலஸ்தீனாவுக்கு வெளியே தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காக உழைத்தவர்கள் என்ற பொருளில் இருந்திருக்கலாம்.

இங்கேயும் நான் திரும்பச் சொல்கிறேன்: **ஓர் அப்போஸ்தலியால், பெண்கள் பேசவும், போதிக்கவும், வழிநடத்தவும் கூடாது என்ற தடையைக் கடைப்பிடிப்பது கடினமே.** இருவரும் சில காலம் பவுலோடு சிறையில் இருந்தார்கள் என்பது, இருவரும் ஒருவேளை பகிரங்கமாகவும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள் என்ற முடிவுக்கு இடமளிக்கிறது.

8 சகோதரிகள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளை உண்டா?

இந்த மூவரையும், பவுலைச் சுற்றியிருந்த மற்ற பெண்களையும் பார்க்கும்போது, கூடிவந்த வீட்டுச் சபையில், அதாவது இன்று நாம் ஆராதனை என்று அழைப்பதில், பெண்கள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே ஒருவருக்கு வராது. புதிய ஏற்பாட்டில் வேறெங்கும் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கோ, அப்படி நடைமுறையில் இருந்தது என்பதற்கோ எந்த அடையாளமும் இல்லை. **அப்படி ஒன்று இருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணம்கூட நமக்கு வராது.**

அப்படிப் புரிந்துகொள்ளத்தான் வேண்டிய ஒரு சிறிய வேதப்பகுதியைத் தவிர. 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் உள்ள இந்த வேதப்பகுதியைப் பற்றியதே இது:

> சபைகளில் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை; நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடியே அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்.
>
> அவர்கள் ஒரு காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் சொந்தப் புருஷரிடத்தில் கேட்கக்கடவர்கள்; ஸ்திரீ சபையிலே பேசுவது வெட்கக்கேடாயிருக்கிறது.

இதைக் கர்த்தருடைய நேரடியான, தெளிவான கட்டளையாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் இதைப் பற்றி நியாயமான சந்தேகங்கள் உண்டு. விடுதலைவாத அல்லது பெண்ணியவாதச் சிந்தனையினால் அல்ல; வேதமே அதற்குக் காரணம் தருகிறது.

அதிகாரம் 11:5-இல் பவுல் ஜெபிக்கிற, தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற பெண்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார் (யோவேல் 2:28, அப்போஸ்தலர் 2:17-க்கு இசைவாக). அவர்கள் இதை எங்கே செய்கிறார்கள்? சிலர் சபைக் கூட்டத்தில் என்கிறார்கள்; மற்றவர்கள், 14-ஆம் அதிகாரத்தின் இந்த 34-35 வசனங்கள் உறுதிப்படுத்துவதுபோலத் தோன்றுகிறபடி, கூட்டத்துக்கு வெளியே மட்டும் என்கிறார்கள். ஆனால் பவுலிடம் ஜெபமும் தீர்க்கதரிசனமும் **முக்கியமாகக்** கூடிவரும்போதே நடைபெறுகின்றன. 14-ஆம் அதிகாரத்தில் அவர் இதை இப்படியே விவரிக்கிறார். அங்கே

பெண்கள் பங்குபெறுவது பவுலுக்கு இயல்பான காரியம். அவர் பலமுறை இப்படிப் பேசுகிறார்.

- வசனம் 5: நீங்கள் எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளைப் பேசும்படி விரும்புகிறேன்; அதைவிட நீங்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்படி அதிகமாய் விரும்புகிறேன்!
- வசனம் 12: சபைக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படி நீங்கள் (எல்லாரும்) பெருகும்படி நாடுங்கள்.
- வசனம் 23: ஆதலால் சபையார் எல்லாரும் ஏகமாய்க் கூடிவந்து, எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளிலே பேசும்போது ...
- வசனம் 26: நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும், சகோதரரே? நீங்கள் கூடிவந்திருக்கும்போது, உங்களில் ஒவ்வொருவன் ஒரு சங்கீதம் பாடுகிறான், ஒரு போதகம் பண்ணுகிறான், ஒரு வெளிப்படுத்தல் தெரிவிக்கிறான், அந்நியபாஷையில் பேசுகிறான், அர்த்தஞ்சொல்லுகிறான்; சகலமும் பக்திவிருத்திக்கேதுவாகச் செய்யப்படக்கடவது.

சகோதரர் (கிரேக்கம்: adelphoi) என்பது உடன்பிறப்புகளை, அதாவது சகோதரர்களையும் **சகோதரிகளையும்** குறிக்கிறது; நாம் ஆண்களுக்கு மட்டும் வரையறுக்க முடியாத வேறு பல வசனங்களிலும் அப்படியே (1 கொரிந்தியரில் இந்தச் சொல் 27 முறை வருகிறது; ஏறக்குறைய எப்போதும் சகோதரர்களும் **சகோதரிகளும்** குறிக்கப்படுகிறார்கள்).

- வசனம் 31: எல்லாரும் கற்கிறதற்கும் எல்லாரும் ஆறுதலடைகிறதற்கும், நீங்கள் எல்லாரும் ஒவ்வொருவராய்த் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லலாம்.

வேதாகமத்தைத் தேவனுடைய வார்த்தையாகக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும், வேதாகம உரைக்குள் முரண்பாடுகள் இருக்க முடியாது. ஆனால் 34-35 வசனங்கள் பெரும்பாலான வாசகர்களுக்கு உரையில் ஓர் அந்நியப் பொருள்போலத் தோன்றுகின்றன. இதற்கு முதலாவது வேதாகம விமர்சனத்தோடோ தவறான மனப்பான்மையோடோ தொடர்பில்லை; இங்கே ஒரு முரண்பாட்டைச் சரியாகவே காணும் சாதாரணப் பகுத்தறிவோடுதான் தொடர்பு.

இந்த முரண்பாட்டை நாம் எப்படித் தீர்க்கலாம்? பெண்கள் ஜெபிக்கிற, தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற, எல்லாரும் அதற்கு ஊக்கப்படுத்தப்படுகிற இந்த வசனங்களின் வெளிச்சத்திலும், பவுலிடம் பெண்களின் ஊழியங்களைப் பற்றிய விவரிப்பின் வெளிச்சத்திலும், அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற ஓர் உலகளாவிய, காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட கட்டளை இங்கே குறிக்கப்பட முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில்: முரண்பாடற்ற, நம்பத்தக்க பொருளைத் தரும் வேறொரு விளக்கம் இந்த வேதப்பகுதிக்குத் தேவை. மிகப் பல விளக்கங்கள், அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால் விளக்க முயற்சிகள் உண்டு; ஏனெனில் பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் இந்த முரண்பாட்டை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட்டு, பின்பு வேறொரு தீர்வை முன்வைக்கிறேன்.

8.1 தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானித்தல்

கொரிந்துவில் பெண்கள் வீட்டில் தங்கள் கணவரிடம் கேட்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தன என்றும், ஒருவேளை அவர்கள் நன்றாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை என்றும் அது குறிக்கிறது. அவர்களுக்கு அறிவு குறைவாயிருந்தது. ஆகவே அவர்கள் சபைக் கூட்டங்களில் அடிக்கடி இடையில் குறுக்கிட்டுக் கேள்வி கேட்டார்கள், அல்லது ஞானமில்லாத கருத்துகளைச் சொன்னார்கள் – அதுவும் பவுல் இங்கே கீழ்ப்படிதல் என்று அழைப்பதற்கு எதிரான விதத்தில். இதனால் அவர்கள் இடையூறு செய்தார்கள்; சமாதானத்தின் தேவனுக்கு ஏற்காத ஒழுங்கின்மை உண்டாயிற்று. அப்படியானால், அவர்கள் ஏதாவது சொல்கிறார்களா இல்லையா என்பது அல்ல, எப்படி, என்ன சொன்னார்கள் என்பதே காரியம்.

மனைவிகள் பகிரங்கமாக விமர்சித்துத் தங்கள் கணவரை அவமானப்படுத்துவது அன்றைய கலாச்சாரத்தில் வெட்கக்கேடாக இருந்ததால், தங்கள் கணவருடைய அல்லது எல்லா ஆண்களுடைய தீர்க்கதரிசனக் கூற்றுகளை நிதானிப்பதிலிருந்து (வசனம் 29) பெண்கள் விலக்கப்பட்டார்கள் என்றும் இது பொருள்படலாம்.

8.2 வசனங்கள் 34, 35 ஒரு மேற்கோளா?

சில கொரிந்தியரை மறுப்பதற்காகப் பவுல் இங்கே அவர்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார் என்பது சாத்தியம். அப்படியானால் இவை பவுலின் வார்த்தைகள் அல்ல. 1 கொரிந்தியரில் பவுல் பலமுறை, சுதந்திரமாகவோ சொல்லுக்குச் சொல்லாகவோ, ஒரு கடிதத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது; பின்வரும் இடங்களில்: 6:12-13; 7:1; 8:1, 4; 10:23; 15:12. ஒவ்வொரு மேற்கோளும் எப்போதும் மேற்கோள் என்று குறிப்பிடப்படுவதில்லை; அது மேற்கோளா இல்லையா என்பது சூழலிலிருந்தே அறியப்படுகிறது. கொரிந்துவில் பெண்களுக்கு இப்படி அமைதியாயிருக்கும் கட்டளையைக் கோரிய ஆண்கள் இருந்தார்கள் என்று அவருக்கு வாய்மொழியாகவோ ஒரு கடிதத்தின் மூலமோ தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அமைதியாயிருக்கும்படியான இத்தகைய கோரிக்கைகள் அன்றைய கிரேக்கர், ரோமர் கலாச்சாரத்தில் இருந்தன.

நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது விசித்திரமானது; ஏனெனில் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தில் அமைதியாயிருக்கும் கட்டளையும் இல்லை, கீழ்ப்படிதலின் கட்டளையும் இல்லை. பழைய ஏற்பாட்டில் பெண்களின் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றியோ அமைதியைப் பற்றியோ நாம் எதையும் காண்பதில்லை; சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றிலும் இல்லை. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இனி வாழ்க்கை விதி அல்ல என்றும், ஆராதனையை அமைப்பதற்கு அது தீர்மானமானதே அல்ல என்றும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுபவர் பவுலே. ஆகவே இங்கே, இப்படிப்பட்டவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய ஒரு யூத, அல்லது கிரேக்க, அல்லது ரோம விளக்கமோ விதியோ குறிக்கப்பட்டிருக்கலாம்; தெய்வீக நியாயப்பிரமாணமும் அல்ல, கிறிஸ்துவின் பிரமாணமும் அல்ல. இது இங்கே ஒரு மேற்கோள் இருக்கிறது என்ற கருத்தை ஆதரிக்கிறது.

இது மேற்கோள் என்றால், வசனம் 36-இல் பவுல் இந்த ஏற்க முடியாத கோரிக்கைக்குத் தெளிவாக, கிட்டத்தட்டக் கோபத்தோடு பதில் சொல்கிறார். ஜெர்மன் மொழியிலும் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளிலும் இது இப்படித் தெரிவதில்லை. அவருடைய பதிலை இப்படிச்

சொல்லலாம்: “என்ன?” அல்லது “அபத்தம்!” அல்லது “ஒருபோதும் இல்லை” – பெண்கள் கூட்டத்தில் அமைதியாயிருக்க வேண்டுமாம்! இது பவுலின் தீவிரமான ஆட்சேபனையும் மறுப்புமாக இருக்கும்.

8.3 வசனங்கள் 34, 35 பின்னால் சேர்க்கப்பட்டவையா?

இந்த வசனங்கள் அந்நியமாக ஒலிக்கின்றன; பவுலிடம் வேறெங்கும் இப்படிக் காணப்படாத உள்ளடக்கம் அவற்றில் உண்டு. இந்த வசனங்கள் நகலெடுத்தவர்களால் சேர்க்கப்பட்டவை என்பதற்குப் பழைய கையெழுத்துச் சான்றுகளிலிருந்து இப்போது தெளிவான குறிப்புகள் உண்டு.

உள்ளார்ந்த சந்தேகங்கள் மட்டுமே – அதாவது முரண்பட்ட அல்லது புரிந்துகொள்ளக் கடினமான கூற்றுகள் மட்டுமே – நமக்கு இருந்திருந்தால், தெளிவுக்காக நாம் இன்னும் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இப்போது அதை உறுதிப்படுத்துவதுபோலத் தோன்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் கண்டுபிடிப்புகள் உண்டு.

இந்த இரண்டு வசனங்களும் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பலமுறை வெவ்வேறு இடங்களில் இருக்கின்றன என்ற உண்மையே முதல் நியாயமான சந்தேகத்தை எழுப்புகிறது. ஒருமுறை, நம்மிடம் வழக்கமாக இருக்கும் இடத்தில், அதாவது வசனம் 33-க்குப் பின். **ஆனால் வேறு சிலவற்றில் அவை வசனம் 40-க்குப் பின் இருக்கின்றன.** மிக எளிய விளக்கம் இதுவே: யாரோ ஒருவர் அவற்றை ஒரு கோடெக்ஸின் ஓரத்தில் எழுதினார். அடுத்த நகலெடுப்பவர் இந்த ஓரக்குறிப்பை முதன்மை உரைக்குள் கொண்டுவந்தார்; எந்த இடத்தில் என்பதை அவரே தீர்மானித்தார். அது எப்போதும் ஒரே இடமாக இருந்திருந்தால், எதுவும் கவனத்துக்கு வந்திருக்காது.

4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த முக்கியமான **வத்திக்கான் கோடெக்ஸில் (Codex Vaticanus)** ஏற்பட்ட ஒரு கண்டுபிடிப்பு இந்தத் தொடக்கச் சந்தேகத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. புதிய ஏற்பாட்டின் மிக முக்கியமான பெரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இது ஒன்று. இந்த உரையில் உண்மையில் இந்த வசனங்களும் வேறு சில வசனங்களும் பின்னால் சேர்க்கப்பட்டவையாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

6-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஃபுல்டா கோடெக்ஸிலும் (Codex Fuldensis) இரண்டு வாசிப்புகளும் உண்டு; அவற்றில் 34, 35 வசனங்கள் **இல்லாத** வாசிப்பு ஒரு திருத்தமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

ஆகவே இந்த இரண்டு கோடெக்ஸ்களின் (கையெழுத்துப் பிரதிகளின்) மூலப் பிரதிகளிலும் இந்த வசனங்கள் இல்லை!

அப்படியானால் அவை பவுலிடமிருந்தும் வரவில்லை. பவுல் எழுதாததால், அவை தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டவையும் அல்ல; வெறுமனே தவறானவை. நல்ல விதைகளுக்கு நடுவே விதைக்கப்பட்டு இன்றுவரை வளரும் போலியான விதையைப் போல. இந்த இரண்டு வசனங்களின் விளைவுகளை – அவை பெண்களுக்கு என்ன செய்திருக்கின்றன, இந்த வார்த்தைகள் எத்தனை கண்ணீரையும், சண்டையையும், பிரிவினையையும் கொண்டுவந்திருக்கின்றன என்பதை – பார்த்தால், இந்தக் கருதுகோளின் பின்னுள்ள சந்தேகத்தை நன்றாகவே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த வசனங்கள் நீங்கினால், 1 கொரிந்தியர் 14-இன் கடைசிப் பகுதி மீண்டும் ஒத்திசைவாகி, தெளிவான சிந்தனை ஓட்டத்தைத் தருகிறது.

அமைதியாயிருக்கும் கட்டளையை எழுத்தின்படி தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளும் பெண்கள், சேர்ந்து துதிபாடவும் (14:15) “ஆமென்” சொல்லவும் (14:16) கூடாது. ஆனால் அமைதியாயிருக்கும் கட்டளை இப்படிப் புரிந்துகொள்ளப்படும் இடங்களிலும் அவர்கள் அதைச் செய்கிறார்கள். இது முரணானது; இந்த விளக்கத்தின்படி பவுலே தமக்குத்தாமே முரண்படுவார் என்பதைக் காட்டுகிறது. யூதர்களின் ஜெப ஆலயத்தில் அப்படி இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் உயிர்த்தெழுந்தவரின் கூட்டங்களில் அல்ல.

அதிகாரத்தின், நிருபத்தின், புதிய ஏற்பாட்டின் சூழலைப் பொருட்படுத்தாமல், பவுலின் இந்த வார்த்தையைக் கொண்டு ஆண்கள் பெண்களுக்குப் பாதகமாக இந்த விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அதனால் எல்லாப் பெண்களையும் அமைதியாயிருக்கக் கட்டாயப்படுத்தியது துக்ககரமானது என்று நான் கருதுகிறேன். இதனால் அவர்கள் கூட்டங்களிலிருந்து மிகுந்த ஆவிக்குரிய செல்வத்தை, ஏன், கர்த்தருடைய சத்தத்தையே, பறித்துவிடுகிறார்கள். ஏனெனில் சகோதரிகளுக்கும் தேவ ஆவியும் ஆவியின் வரங்களும் உண்டே. மிக முக்கியமான கூடுகையில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் பாதி

அமைதியாயிருக்க வேண்டுமா? அல்லது ஆவியானவர் ஆண்கள் மூலமாக மட்டுமே கிரியை செய்கிறாரா?

வேதத்தை வேதத்தோடு எப்போதும் ஒப்பிட்டு, ஒரு விளக்கத்தை ஆதரித்து உறுதிப்படுத்தும் இணையான வேதப்பகுதிகளைத் தேட வேண்டும் என்று நான் கற்றிருக்கிறேன். பெண்கள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையைக் கொண்டிருக்கிற, மறைமுகமாக முன்னுரைக்கிற, அல்லது கட்டளையிடுகிற வேறொரு வேதப்பகுதி உண்டா? இல்லை.

மொத்தத்தில், பெண்கள் பங்குபெறுவதை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ காட்டி, ஊகிக்கவைக்கும் கூற்றுகள் மட்டுமே இருக்கின்றன. அமைதியாயிருக்கும் கட்டளை ஒரே ஒரு வேதப்பகுதி. அதுவும் அசாதாரணமானது; ஆகவே அது பொருத்தமற்ற, அதனால் தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு பேச்சைக் குறிக்கிறது, அல்லது அது பவுலுடையது அல்ல – அனுமதியின்றிச் சேர்க்கப்பட்டது அல்லது ஒரு மேற்கோள். அப்படியானால் அது அப்போஸ்தல அறிவுறுத்தல் அல்ல, அதற்கு நேர் எதிரானதே.

இவ்வளவு குறைவான சான்றுகளோடு, சகோதரிகளுக்குப் பாதகமாகத் தீர்மானித்து, கிறிஸ்தவர்களின் மிக முக்கியமான கூடுகையில் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்கள் பேசுவதைத் தடைசெய்யும் எண்ணம் ஒருவருக்கு எப்படி வருகிறது? அதே நேரத்தில், இந்தத் தலைப்பைப் பற்றி அவர்களிடம் பேசும்போது மிகுந்த உணர்ச்சியோடும் கொந்தளிப்போடும் பதில் சொல்வது ஏன்? இதை வலியுறுத்தும் ஆண்களிடம், ஒருமுறை அவர்களுடைய நிலையில் தங்களை வைத்துப் பார்க்கும்படி நான் உண்மையாக வேண்டிக்கொள்ளலாமா? அதாவது இவ்வளவு தொலைநோக்கான, கடுமையான, விளக்க முடியாத, ஏன் முரண்பாடான ஓர் உத்தரவை, இரண்டே வாக்கியங்களிலிருந்து கர்த்தருடைய கட்டளையாக ஏற்றுக்கொள்வதை? கர்த்தருடைய கட்டளைகள் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவை; அந்நியமானவையோ சந்தேகத்துக்குரியவையோ அல்ல; அவை பக்திவிருத்திக்கும் நம்முடைய நன்மைக்குமானவை, ஒரு பாலினத்தைத் தாழ்த்துவதற்கானவை அல்ல.

இந்தக் கேள்வியைக் கேட்காமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை: **ஏவாளின் மகள்கள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும்,**

அவர்களுடைய வாய் அடைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கு மிக அதிக அக்கறை? தோட்டத்திலேயே பெண்ணைத் தாக்கிய பழைய சர்ப்பமே அது. ஆனால் தேவன் பெண்ணின் பக்கம் நிற்கிறார்; அவளுடைய வித்து சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும்.

வார்த்தையாலும் பாடலாலும், ஒரு பிரசங்கத்தாலும் வாழ்க்கைச் சாட்சியாலும் ஆராதனையில் சகோதரிகள் பங்குபெறுவதை ஆதரிப்பவர்கள்மேல் சில நேரங்களில் பெண்ணியவாதம் அல்லது உலகப்பற்று என்று குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது: இந்த இரண்டு வசனங்களும், பெண்களைப் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து விலக்கி அதனால் அவர்களைப் பாகுபடுத்த விரும்பும் ஓர் உலகப் பிரமாணத்தைத் திரும்பச் சொல்கின்றன என்ற மிக வாய்ப்புள்ள நிலையில் – இந்தக் கேள்வியில் உலகப்பற்றுள்ளவர் யார்?

முதலாம் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஓர் உலகக் கட்டளையினிமித்தம் – அது ஏமாற்று வழியில் வேதாகமத்துக்குள் நுழைந்தது – பெண்கள் இன்றும் கூட்டங்களில் அமைதியாயிருந்தால், அது ஒரு துக்ககரமான பெரும் அவமானம்!

9 சகோதரிகள் போதிக்கக் கூடாது என்ற தடை உண்டா?

பவுலும் இயேசுவும் பெண்களை நடத்திய விதத்தைப் பார்க்கும்போது, பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் நமக்கு வராது. ஆராதனையில் ஒரு போதகத்தைச் சொல்லக்கூடியவர்களில் அவர்களும் உண்டு (1 கொரிந்தியர் 14:26); பிரிஸ்காள் அப்பொல்லோவுக்குப் போதித்ததுபோலப் போதிப்பவர்கள் (அப்போஸ்தலர் 18:26), அல்லது நன்மையைப் போதிக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டியவர்கள் (தீத்து 2:3). ஆண்களைப் போலவே அவர்களும், கற்றதை மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதன் மூலம் அதைக் கடத்தும் மனிதர்களில் அடங்குவர் (2 தீமோத்தேயு 2:2). போதிக்கும் ஆவிக்குரிய வரமும் ஆண்களுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்படவில்லை (ரோமர் 12:7).

பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே போதிக்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார்: (மத்தேயு 28:19-20) ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து, **நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள்.**

ஆனால் பேசும் தடையைப் போலவே இங்கேயும், பெண்கள் போதிக்கவும் வழிநடத்தவும் – அல்லது அதிகாரம் செலுத்தவும் – கூடாது என்று துல்லியமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும் **ஒரே ஒரு** வேத வசனம் மட்டுமே உண்டு. இந்த வசனங்களில் ஆராதனை மட்டுமே பேசப்படுகிறதா, அல்லது வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளும் அடங்குமா என்பதில் வெவ்வேறு கருத்துகள் உண்டு. ஆராதனையில் அமைதியாயிருக்கும் கட்டளை இதைப் பற்றிப் பெரும்பாலானவற்றைத் தெளிவாக்கியிருக்கும்: பேச அனுமதியில்லாதவர் அங்கே போதிக்கவும் முடியாது.

1 தீமோத்தேயுவில் உள்ள இந்த வேதப்பகுதி, நமக்குத் துல்லியமாகத் தெரியாத, எபேசுவில் இருந்த ஒரு வரலாற்று ரீதியான, பிரச்சினைக்குரிய சூழ்நிலையைப் பற்றியது. நம்மிடம் இந்த நிருபம் மட்டுமே இருக்கிறது, அதாவது கதையின் ஒரு பக்கம் மட்டுமே.

அறியாமையிலிருந்தோ மௌனத்திலிருந்தோ முடிவுகள் எடுத்து, அவற்றை எல்லாக் காலத்துக்குமான கட்டாயக் கட்டளைகளாக முன்வைப்பதற்கு முன், இதை நாம் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த நிருபம் நமக்கு எழுதப்படவில்லை, நமக்காக எழுதப்பட்டது. பெற்றுக்கொண்டவர்களோ தங்கள் சூழ்நிலையில் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டார்கள். 8-15 வசனங்களின் முழுப் பத்தியையும் எடுக்க வேண்டும்; நாம் 11-14 வசனங்களோடு நிறுத்திக்கொள்கிறோம். இந்த அதிகாரத்தின் முடிவில் முழுப் பகுதியின் பொருள்விளக்க மொழியாக்கம் வருகிறது.

> [1 தீமோத்தேயு 2:11-14] ஸ்திரீயானவள் அமைதலோடு எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளக்கடவள். உபதேசம்பண்ணவும், புருஷன்மேல் ஆளுகை செய்யவும், ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவுகொடுக்கிறதில்லை; அவள் அமைதலாயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில், முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்; மேலும், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே வஞ்சிக்கப்பட்டு மீறுதலுக்குட்பட்டாள்.

பெண் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வாக்கியமே இந்தப் பகுதியில் கட்டளை வடிவில் உள்ள ஒரே வாக்கியம்; அதுவும் புரட்சிகரமானது. பெரும்பாலான பெண்களுக்குக் கல்வி கிடைக்கவும் இல்லை, விரும்பப்படவும் இல்லை. இந்த அறிவுறுத்தல்களுக்கான ஒரு திறவுகோல் இங்கே இருக்கிறது. பெண் – இங்கே ஒரு குறிப்பிட்ட பெண் (“ஒரு” பெண்) அல்லது ஒரு பெண்கள் குழு மட்டுமே குறிக்கப்பட முடியும் – ஏற்கும் மனதோடு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரைகுறை அறிவோடோ, 1 தீமோத்தேயுவில் பலமுறை குறிப்பிடப்படும் பொய்யான போதனைகளோடோ, அதிகாரத் தோரணையில் போதிக்காதபடிக்கு, அல்லது தங்கள் கணவருக்குப் பாடம் சொல்லித்தர முடியும் என்று நினைக்காதபடிக்கு.

ஆளுகை செய்தல் என்ற சொல் இங்கே ஆவிக்குரிய தலைமையையும் குறிக்கவில்லை, போதனை அதிகாரத்தையும் குறிக்கவில்லை. இந்தக் கிரேக்கச் சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரே ஒருமுறை மட்டுமே வருகிறது; அன்றைய பேச்சுவழக்கில் அது எதிர்மறையான ஒன்றைக் குறித்தது. அதிகாரத்துக்கோ ஆளுகைக்கோ பவுல் வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆகவே

தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதின நிருபத்தில் இது ஒரு தடம்புரளலை – எதிர்மறையான, அச்சுறுத்தும், எல்லைமீறும் நடத்தையை – விவரிக்கிறது. இதையே அவர் ஆண்களுக்கும் தடைசெய்வார். ஆனால் இங்கே இது குறிப்பாகப் பெண்களின் பிரச்சினையாக இருந்தது. **போதித்தலும் ஆளுகை செய்தலும்** விரும்பப்பட்ட இணை அல்ல, தவறான இணை; அதன் பொருள் என்னவாக இருக்கக்கூடும் என்பதுகூட நமக்குத் துல்லியமாகத் தெரியாது. ஏனெனில் குறிப்பிடப்பட்ட பிரச்சினை சரியாக என்ன என்பதை இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து மீண்டும் கட்டியெழுப்ப மட்டுமே நாம் முயல முடியும். **போதிக்கும் அதிகாரம் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் போதிப்பதிலிருந்தும், போதிக்கும் வரத்திலிருந்தும், சபையும் அதன் தலைமையும் தரும் ஒப்புதலிலிருந்தும் ஆதரவிலிருந்தும் வருகிறது.**

இன்னும் துல்லியமாக மொழிபெயர்த்தால் இது இப்படிச் சொல்கிறது: ஒரு பெண்ணுக்கு நான் இப்போது அனுமதிக்கவில்லை ... இதன் மூலம் இந்த வேதப்பகுதி ஓர் உள்ளூர்ச் சூழ்நிலையைக் குறிப்பிடுகிறது; அந்தப் பெண் தன் "வீட்டுப்பாடத்தைச்" செய்து முடித்தால், அது நன்மைக்கு மாறக்கூடும். இந்தத் திருத்தங்களை நினைவூட்டுவதே பல குறிப்பிட்ட நபர்களையும் பொய்யான போதனைகளையும் குறிப்பிடும் முழு நிருபத்தின் காரணம் (1 தீமோத்தேயு 1:3-6; 1:19-20; 4:1-10; 5:13-16; 6:3-10; 6:20-21).

இப்போது பவுல் ஆதாம் ஏவாளின் கதையைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஓர் ஒப்பீடாகவும் உதாரணமாகவும். ஆதாமின் ஏதோ ஒரு முதன்மையை விவரிக்க அல்ல. அல்லது போதிக்கும் தடைக்குக் காரணமாக, ஏவாளின் – அதனால் எல்லாப் பெண்களின் – அதிகப் பலவீனத்தையோ சோதனைக்கு எளிதில் உட்படுதலையோ விவரிக்கவும் அல்ல. ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்ற உண்மை அவனுடைய தலைமைப் பங்குக்கோ, அதனால் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கோ அடிப்படை அல்ல; அது உண்மையில் நடந்த வரிசையை மட்டுமே சொல்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில்: ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்று பவுல் சொல்லவில்லை. "ஏனெனில்" என்ற சிறு சொல் மூல உரையில் சில நேரங்களில், ஆனால் எப்போதும் அல்ல, ஒரு காரணத்தின் தொடக்கம்; மற்ற இடங்களைப் போலவே அது பழைய

ஏற்பாட்டிலிருந்து ஓர் ஒப்பீட்டின், ஒரு சித்திரத்தின் தொடக்கமாகவும் இருக்கலாம்.

இந்தச் சூழலில் பவுல் ஏன் ஆதாமையும் ஏவாளையும் குறிப்பிடுகிறார் என்பது பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு மட்டுமே துல்லியமாகத் தெரியும். தொலைநோக்கான முடிவுகளை எடுக்காமல், பின்வரும் விளக்கங்களைச் சாத்தியமானவையாகவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவையாகவும் நாம் கருதுகிறோம்:

எபேசுவில் பரவியிருந்த ஞானவாத (gnostische) போதனைகளில், வேதாகமச் சிருஷ்டிப்பின் வரலாறு புறஜாதிக் கூறுகளோடு, குறிப்பாக ஞானவாதத்தோடு (Gnosis), கலக்கப்பட்டிருந்தது (6:20). இவை ஏவாளை முதலானவளாகவும், ஆதாமுக்குள் ஆத்துமாவை ஊதிய பெண் சக்தியாகவும் உயர்த்தின. வரிசையை வலியுறுத்தும் இந்தக் குறிப்பு ஒருவேளை ஒரு திருத்தமாக இருந்திருக்கலாம். எபேசுவின் நகர வாழ்க்கையைத் தீர்மானித்த ஆர்ட்டெமிஸ் (Artemis) வழிபாடு, அதோடு தொடர்புடைய புராணங்கள், போதனைகள், சடங்குகளோடு ஒரு பங்கு வகித்திருக்கும். சபைக்கு அது ஓர் அச்சுறுத்தலாக இருந்தது. இங்கே அது குறிப்பிடப்படவில்லை; ஆனால் அப்போஸ்தலர் 19-இல் அதைப் பற்றிய உயிரோட்டமான ஒரு சித்திரம் கிடைக்கிறது. பவுல் இந்த ஆபத்துகளை நன்றாக அறிந்திருந்தார்; அவர் நீண்ட காலம் எபேசுவில் இருந்தார்.

ஏவாள் ஆதாமுக்குப் பின் மட்டுமல்ல, ஆதாமிலிருந்தும் ஆதாமுக்காகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்; எல்லாவற்றையும் அவனோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் உதவியான, சமமான துணைவியாக இருக்கும்படி. சர்ப்பம் அவளிடம் வரும்போது அவள் வஞ்சிக்கப்படுகிறாள்; ஏனெனில் அந்தச் சூழ்நிலையைத் தனியாகச் சமாளிக்க அவள் விரும்பியதாகத் தோன்றுகிறது. உயிருக்கே வந்த இந்த ஆபத்தில், இருவரும் சேர்ந்து அந்தச் சவாலை எதிர்கொள்ளும்படி அவள் தன் துணையிடம் திரும்பவில்லை. அதுபோல எபேசுவின் பெண்களும், இறுதியில் எல்லாப் பெண்களும், தங்கள் துணைவர்களைப் புறக்கணித்துத் தன்னிச்சையாக நடக்காமல், அவர்களோடு சேர்ந்து செயல்பட்டு, தேவைப்பட்டால் அவர்களிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஏவாள் வருவதற்கு முன்பே ஆதாம் தடைசெய்யப்பட்ட கனியைப் பற்றிய கட்டளையைப் பெற்றான். அந்த வகையில் ஏவாள் அதைத் தன் கணவனிடமிருந்து கேட்க வேண்டியிருந்தது. ஒருவேளை அவள் நன்றாகக் கேட்காததால்தான் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கற்றுக்கொண்டு, சுவிசேஷத்தின் போதனையிலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனையிலும் வேரூன்றியிருக்கும்படி, இது எபேசுவின் சில பெண்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கையாக இருந்தது. **அப்போதுதான் அவர்கள் போதிக்க முடியும், ஆண்களுக்கும்.** ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை; அவன் கட்டளையைத் தேவனிடமிருந்து நேரடியாக, முதல் கையாக அறிந்திருந்தான்; முழு அறிவோடு பாவம் செய்தான். ஆதியாகமத்தில் நாம் பார்த்தபடி, அவனுடைய பாவம் வஞ்சிக்கப்படுதல் அல்ல; கண்களைத் திறந்துகொண்டே, அதாவது முழு அறிவோடும் ஒப்புதலோடும் செய்த பாவம்.

பவுலின் நிருபம் பொய்யான போதனையை எதிர்த்துப் போராடுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும்போது (1:3 முதல்), 2:12-ஐப் பெண்கள் சரியான போதனையைப் போதிக்கும் தடையாக ஏன் வாசிக்கிறார்கள், பெண்கள் பொய்யான போதனையைப் போதிக்கும் தடையாக ஏன் வாசிப்பதில்லை?

தவறானதைப் பொருத்தமற்ற விதத்தில் போதிப்பது எபேசுவில் ஒரு பெண்ணின் அல்லது பல பெண்களின் குறிப்பிட்ட பிரச்சினையாக இருந்தது. ஆனால் ஆண்களும் சரியாக இதைச் செய்யக் கூடாது என்பது தெளிவு. சத்தியத்தைக் கற்றுக்கொண்ட அனைவரும் ஊழிய மனப்பான்மையோடு மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும்.

இப்போது 1 தீமோத்தேயு 2:8-15-இன் ஒரு விளக்க மொழியாக்கம் வருகிறது. இந்தக் கடினமான வேதப்பகுதியைச் சுருக்கமாக நான் இப்படிச் சொல்வேன்:

அன்புள்ள தீமோத்தேயுவே, எபேசுவில் சில ஆண்களோடும் சில பெண்களோடும், அவர்களுடைய பொய்யான போதனைகளோடும் உள்ள பிரச்சினைகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர, பின்வருவது நடக்க வேண்டும்: ஆண்கள் ஜெபிக்கத் தொடங்க வேண்டும். அவர்கள் சந்திக்கும் எல்லா இடங்களிலும். பகிரங்கமாகவும். புராணங்களையும் பொய்யான போதனைகளையும் பற்றி வாக்குவாதம் செய்வதற்குப்

பதிலாக. கோபமும் சண்டையும் ஜெபத்தைத் தடுக்கின்றன. சேர்ந்து ஜெபிப்பது அமைதியும் சமாதானமுமான வாழ்க்கைக்கும் உறவுக்கும் வழிநடத்துகிறது. சண்டையும் வன்முறையும் இல்லாத சுத்தமான, உயர்த்தப்பட்ட, திறந்த, பெற்றுக்கொள்ளும் கைகளோடு, அவர்கள் சேர்ந்து நம் இரட்சகராகிய தேவனைத் தொழுதுகொண்டு, தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன் எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும்.

நிச்சயமாகப் பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே ஜெபிக்க வேண்டும். அதில், பெண்கள் – முக்கியமாகச் செல்வந்தப் பெண்களை நான் குறிப்பிடுகிறேன் – அவர்கள் எங்கே தோன்றினாலும், காணப்பட்டாலும், அடக்கமாக நடந்துகொள்வது முக்கியம். ஒருவரையொருவர் மிஞ்சுவதற்காக ஆண்களுடைய கவனத்தையும் பெண்களுடைய கவனத்தையும் தங்கள்மேல் ஈர்க்கும் அவர்களுடைய அலங்காரம், செலவுமிக்க, பகட்டான தலைமுடி அலங்காரத்திலோ, பொன், முத்து ஆபரணங்களிலோ, விலையுயர்ந்த விசித்திரமான உடைகளிலோ இருக்கக் கூடாது. மேசியாவைப் பின்பற்றும் பெண்களுக்கு இப்படித் தங்களைக் காட்சிப்படுத்தவோ, இந்த வழியில் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் செலுத்தவோ அவசியமில்லை. எல்லா மனிதர்களாலும் மதிக்கப்படும், இன்னும் அதிக மதிப்புள்ள ஓர் அலங்காரமும் செல்வாக்கும் உண்டு: நற்கிரியைகள்.

சுவிசேஷத்தின் சத்தியம் என்ன என்பதைப் பெண் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கற்கும் ஆர்வத்தோடு, கவனத்தோடு, அறிவுத்தாகத்தோடு. தன் சொந்த வீட்டில். குறிப்பாக இந்தப் பெண்களில் சிலருக்கு, இந்தப் பொய்யான புராணங்களையும் போதனைகளையும் எல்லாம் பரப்புவதற்கு நான் இப்போது அனுமதிக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் கணவருக்கு மேலாகத் தங்களை உயர்த்தி, தன்னிச்சையாக அவனை அடக்கியாண்டு அவனுக்குப் பாடம் சொல்லக் கூடாது. அவர்களுடைய கணவர்களோ சபையின் ஆண்களோ ஆரோக்கியமான உபதேசத்தை அவர்களுக்கு விளக்கும்போது அவர்கள் கேட்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களுக்கு அது தேவை; அவர்களுக்கு அறிவு குறைவாயிருக்கிறது; வீடுகளில் புராணங்களைப் பரப்பும்போது இந்த அறியாமை பெரும் சேதத்தை உண்டாக்குகிறது.

ஆதாம் ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பு இதற்கு மிகப் பொருத்தமான உதாரணம். ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்; ஏவாளுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியவன் அவனே. அவன் வஞ்சிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டு ஏமாற்றப்பட்டாள். சோதனையில் அவள் தன் துணையிடம் திரும்பவில்லை. பெண்கள் மனமுவந்து கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் ஏவாளைப் போல ஏமாற்றப்பட்டு மற்றவர்களுக்குக் கண்ணியாகிவிடுவார்கள். எபேசுவில் சில பெண்கள் தங்கள் கணவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், சரியாக இதுவே நடக்கும். அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட பின்னரே மற்றவர்களுக்கும், ஆண்களுக்கும், போதிக்கலாம்.

பிள்ளைகளைப் பெறுவதில் தாங்கள் காக்கப்படுகிறோம் என்று இந்தப் பெண்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டபோதிலும், பிரசவத்தின் பெரும் அபாயங்களின் மத்தியிலும். நம் இரட்சகராகிய தேவன் ஒருவரே இரட்சிக்கிறார்; மனிதர்கள் உண்டாக்கிய எபேசுவின் காவல் தெய்வமான ஆர்ட்டெமிஸ் அல்ல. ஆகவே அவர்கள் விசுவாசத்திலும், அன்பிலும், பரிசுத்தத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆதாம் ஏவாளைப் போல ஒரே மாம்சமாயிருக்கும் தம்பதியாகச் சேர்ந்து. பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெண்கள் பயப்படக் கூடாது. அவர்கள் திருமணம் செய்வதை யாரும் தடைசெய்யக் கூடாது. ஆண்கள் பாலியல் ரீதியாகத் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, அதிகமான கர்ப்பங்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு ஆபத்து என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

10 விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவம்

பரதீசின் தோட்டத்தில், வீழ்ச்சிக்கு முன் குற்றமற்ற நிலையில், ஆதாமும் ஏவாளும் ஆளுகை செய்யும் ராஜாக்களும், தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் வாழும் ஆசாரியர்களுமாக இருக்கிறார்கள். அவரோடும் அவருக்காகவும். பண்படுத்துதல், காத்தல் என்பவை பின்னர் ஆசாரிய ஊழியத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் (ஆதியாகமம் 2:15).

ஏதேனின் பரதீசுத் தோட்டம் ஆலயத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஒரு சித்திரம். புதிய, மேன்மையான ஏதேன், அதாவது புதிய பூமி, உலகம் முழுவதையும் தழுவும் ஒரு மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாக இருக்கும். பூமி முழுவதும் ஒரு பரதீசுத் தோட்டமாக இருக்கும். ஆகவேதான் புதிய சிருஷ்டிப்பின் சித்திரமான புதிய எருசலேம் ஒரு மாபெரும் கனசதுர வடிவில் இருக்கிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21). இது ஆலயத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் அதே வடிவம். புதிய பூமி பெண்களாலும் ஆண்களாலும், ராஜாக்களாலும் ராணிகளாலும், ஆசாரியர்களாலும் ஆசாரியைகளாலும் நிறைந்திருக்கும்.

அங்கே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவில் படிநிலை இருக்குமா? இல்லை என்கிறார்கள் சிலர், ஏனெனில் அது புதிய சிருஷ்டிப்பு. அவர்களுடைய கருத்துப்படி, படிநிலை பழைய, வீழ்ந்த சிருஷ்டிப்புக்கு மட்டுமே பொருந்தும். ஆனால் சபையில் புதிய சிருஷ்டிப்பு ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. அங்கே இந்த எதிர்காலம் இப்போதே ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்ளும் விதத்தில் காணப்படுகிறது. அப்படியானால், தேவன் விரும்பாத ஒரு படிநிலை சபையில் இன்னும் ஏன் இருக்க வேண்டும்? **இயேசுவின் சபையில் ஒருவருக்கொருவர் மனப்பூர்வமாகக் கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே கணக்கில் வருகிறது.**

சீர்திருத்தம் விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவம் என்ற இந்தச் சத்தியத்தை மீண்டும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்தது. ஆனால் சபை நடைமுறையில் அது வெளிப்படவில்லை, அல்லது மிகக் குறைவாகவே வெளிப்பட்டது. விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவத்தை யாரும், கத்தோலிக்கச் சபையும்கூட, சந்தேகிப்பதில்லை. இந்தச் சத்தியம் சபை வாழ்க்கைக்கு

நடைமுறையில் என்ன பொருள் தருகிறது என்பதே கேள்வி. ஒவ்வொரு விசுவாசியும், பெண்ணும் ஆணும், ஓர் ஆசாரியர் என்பதே, ஆராதனையில் இரண்டு பாலினங்களும் ஒரே பங்கை அல்லது ஊழியங்களைப் பெற்றிருக்கப் போதுமான காரணமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி இல்லவே இல்லை. விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவம் ஒருபுறம் தனிப்பட்ட முறையில் வாழப்படுகிறது. ஜெபமும் தேவனோடுள்ள ஐக்கியமும் தனிப்பட்ட, தனிநபருக்குரிய ஆசீர்வாதம். ஆசாரியத்துவத்தின் முன்மாதிரியும் அதோடு இணைந்த பலி ஊழியமும் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து வருகின்றன; அங்கே ஆசாரியர் ஆராதனையை நடத்திப் பலி செலுத்தினார். **ஆகவே விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, தொழுகையாளர்களாகச் சேர்ந்து பரலோகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசிக்கும் விசுவாசிகளின் கூடுகையையும் நினைப்பது இயல்பானதே.** சேர்ந்து கர்த்தருடைய பந்தியில், ஆவிக்குரிய பலிபீடத்தில், துதியின் ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்துவதையும். அங்கே பாலினங்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் இருக்க முடியுமா, இருக்கலாமா? **புதிய உடன்படிக்கையில் தேவனுடைய வார்த்தை இந்த வேறுபாடுகளைச் செய்வதில்லை. அப்படியானால் நாமும் செய்யக் கூடாது.**

பழைய உடன்படிக்கையில் ஆண்கள் மட்டுமே ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் எல்லா ஆண்களும் ஆசாரியர்களாகவோ லேவியர்களாகவோ இருக்க முடியவில்லை. லேவியராக இருக்க லேவி கோத்திரத்தில் பிறந்திருக்க வேண்டும்; ஆசாரியராக இருக்க ஆரோனின் குடும்பத்திலிருந்து வர வேண்டும். அதோடு சடங்குரீதியாகச் சுத்தமாகவும், உடலில் எந்தக் குறைபாடும் இல்லாதவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு பக்கக் குறிப்பாக: ஆசாரியரின் வேலை ஒரு கசாப்புக்காரனின் வேலையைப் போல வன்முறையானதும் கடினமானதுமாக இருந்தது. மத்திய கிழக்கின் வெப்பத்தில் மிருகங்களை வெட்டிப் பிரிப்பது வியர்வை சிந்தும் வேலை; சராசரியாகப் பெண்களைவிட வெறுமனே அதிக பலமுள்ள ஆண்கள் அதைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடிந்தது. இப்படிப்பட்ட ஆராதனை சார்ந்த ஆசாரிய வேலை இன்று இல்லை.

ஒரு தனிச்சிறப்பான (ஆண்) லேவிய ஆசாரியத்துவம் உருவானதே இஸ்ரவேலின் தோல்வியின் ஓர் அடையாளம் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்; ஏனெனில் மக்கள் பொன் கன்றுக்குட்டியினால் விக்கிரகாராதனைக்குள் வஞ்சிக்கப்பட்ட பின்பே அது உருவாகிறது (யாத்திராகமம் 32); அதற்கு எதிராக லேவியர்கள் மட்டுமே எழுந்து நின்றார்கள் (வசனங்கள் 26-29). **தம் மக்களுக்கான தேவனுடைய முதல் நோக்கம், அவர்கள் அனைவரும் "ஆசாரிய ராஜ்யமாக" இருக்க வேண்டும் என்பதே (யாத்திராகமம் 19:6); இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள்ளும் கிறிஸ்துவின் மூலமும் நிறைவேறும் ஒரு தரிசனம் அது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:6; எபிரெயர் 13:15). தேவனுடைய இலக்கு நிறைவேறிவிட்டது: பெண்களும் ஆண்களும் இப்போது தேவனுடைய ஆசாரியர்கள்.**

நம் வாழ்க்கை – ஆண்களுடையது மட்டுமல்ல, ஆண்களுடையதும் பெண்களுடையதும் – தேவனுக்கு ஜீவனுள்ள பலியாக இருக்க வேண்டும்; முழு வாழ்க்கையும் ஓர் ஆசாரிய ஊழியம் (ரோமர் 12:1-2).

11 சகோதரிகள் மூப்பர்களாக இருக்கலாமா?

சகோதரிகளுக்கு அமைதியாயிருக்கும் பொதுவான கட்டளையும், போதிக்கும் பொதுவான தடையும் இல்லையென்றால், அவர்கள் மூப்பர்களாக இருக்கலாமா?

சில சபைகளில் அதிகாரபூர்வமான மூப்பர்கள் இருக்கிறார்கள்; அப்படிப்பட்டவர் யார் என்று ஒவ்வொரு சபை அங்கத்தினருக்கும் தெரியும். சில சபைகள் மூப்பர்களின் ஓர் ஊழியத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகின்றன; அவர்களுடைய பணிகள் என்ன என்ற கேள்வியில் இது அடிப்படையில் எந்த வேறுபாட்டையும் உண்டாக்குவதில்லை: போதித்தல், மந்தையைக் காத்து வழிநடத்துதல், பராமரிப்பு, கண்காணிப்பு, ஆத்தும ஆலோசனை.

ஒருவர் முற்றிலும் தனித்து வாழ்ந்தாலொழிய, ஒவ்வொருவரும் தம் காலத்தின் பிள்ளை. காலங்கள் மாறுகின்றன, சில நேரங்களில் நன்மைக்கு. இதன் மூலம் நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன்? புதிய ஏற்பாட்டின் நிருபங்கள், ஆணாதிக்கம் சமுதாயத்தின் அடிப்படை ஒழுங்காக இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டன. பெண் ஆணைவிடக் குறைந்த திறமையுள்ளவளாகவும் தாழ்ந்தவளாகவும் கருதப்பட்டாள்; ஆகவே அவள் பொது வாழ்க்கையில் இருக்கவில்லை. பெண்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை. சிறிதாகவோ பெரிதாகவோ, சரியாக இந்தப் பாகுபாடே வீழ்ச்சியின் மூலம் வந்தது.

நாம் பார்த்திருக்கிறோம்: **இயேசுவும் பவுலும் காலத்தின் போக்குக்கு ஏற்ப மாறவில்லை; மாறாக, தேவசாயலைச் சுமப்பவர்களாகப் பெண்களுக்கு உரிய கனத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.** ஆனாலும், நமக்குத் தெரிந்தவரை, அப்போஸ்தலர்களும் அவர்களுடைய உடன் ஊழியர்களும் ஒருவேளை ஆண் மூப்பர்களை மட்டுமே நியமித்தார்கள். இது மிகவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. **இருந்ததைக் கொண்டே அவர்கள் தொடங்க வேண்டியிருந்தது; மக்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தில் எங்கே வாழ்ந்தார்களோ அங்கிருந்தே – அவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய இடத்திலிருந்து அல்ல.** ஆனால் அது எப்போதும் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று பொருளல்ல. கொரிந்துவைச் சேர்ந்த பெபேயாள் (ரோமர் 16:1) பவுலின்

காலத்திலேயே சாத்தியமான ஒரு விதிவிலக்கு மட்டுமே. தலைமை என்பது தன்னளவில் ஆண்களின் காரியம் அல்ல. பெண்களே சிறந்த தலைவர்கள் என்று காட்டும் பெரிய அளவிலான ஆய்வுகளும் உண்டு. அதை என்னால் மதிப்பிட முடியாது; ஆனால் பெண்களிடம் எந்த மனரீதியான அல்லது அறிவுசார்ந்த குறைபாடும் இல்லை என்பதை அது அடிப்படையில் தெளிவாக்குகிறது.

ஆனால் புதிய ஏற்பாடு என்ன சொல்கிறது? இந்தக் கேள்விக்கு 1 தீமோத்தேயு 3:1-இல் ஒரு முக்கியமான குறிப்பு உண்டு; அது ஏறக்குறைய கவனிக்கப்படுவதே இல்லை:

> இது உண்மையான வார்த்தை: யாராவது கண்காணியின் ஊழியத்தை நாடினால், அவர்கள் நல்ல வேலையை விரும்புகிறார்கள்.

ஒரு பெண்ணின் தவறான போதனையையும் ஆளுகையையும் பற்றிப் பேசிய பகுதிக்கு நேர் பின்னால் இந்த வசனம் வருகிறது. **இந்த வசனம் ஒரு புதிய பகுதியைத் தொடங்கவில்லை; இது 2:8-15-இன் முடிவு.** மூல எழுத்துகளில் பத்திகளோ, வசன எண்களோ, தலைப்புகளோ இருக்கவில்லை. 3-ஆம் அதிகாரத்தின் 1-ஆம் வசனம் 2:11-15-இல் உள்ள பெண்ணை அல்லது பெண்களைக் குறிக்கிறது. ஓர் ஆண் இப்படிப்பட்ட ஊழியத்தை நாடினால் என்று இங்கே சொல்லப்படவில்லை. ஒரு பெண்ணோ பெண்களோ இப்படிப்பட்ட ஊழியத்தை நாடினால் என்றும் அது அதே அளவு பொருள்படலாம். **"யாராவது" என்ற சொல் நடுநிலையானது; ஆண்பாலும் அல்ல, பெண்பாலும் அல்ல.**

பெண்கள் மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு முன் முதலில் தாங்களே கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பினார். கற்றுக்கொண்ட பின்னும் அதிகாரத் தோரணையில் போதிக்கும் தகுதியைத் தங்களுக்கென்று பறித்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்போது அவர்கள் இந்தக் கண்காணி அல்லது மூப்பர் ஊழியத்துக்குள் பிரவேசிக்கலாம், அல்லது அதற்கு அழைக்கப்படலாம். தேவையான முதிர்ச்சியோடும் தகுதியோடும் இந்த ஊழியம் அவர்களுக்குத் திறந்திருந்தது (ஆண்கள் இல்லாதபோது மட்டுமல்ல). பவுல் இங்கே பெண்களுக்குக் கதவைத் திறக்கிறார்; இப்படிப்பட்ட பெண்களை அவர் வெகுகாலமாகவே தம் உடன் ஊழியக்காரிகளாக அறிந்திருந்தார்.

பின்பு தேவையான தகுதிகள் வருகின்றன. நிச்சயமாக ஆண்களும் இந்த ஊழியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பது அவற்றிலிருந்து தெரிகிறது. ஆண்களுக்கு ஒரே மனைவி இருக்க வேண்டும். மூப்பராக இருக்க விரும்பிய பெண்களுக்கும் அதுவே பொருந்தியது. **பட்டியலின் தொடக்கத்திலிருந்தே பிரதிப்பெயர்கள் நடுநிலையானவை. "ஒரே மனைவியை உடைய புருஷன்" என்பது அன்று திருமண உண்மைக்கும், ஒருதார மணத்துக்குமான ஒரு சொல்வழக்கு; ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்கலாம் என்ற கோரிக்கை அல்ல.**

அக்காலத்தில் ஆண்கள் pater familias (குடும்பத் தலைவர்) ஆக வீட்டை நடத்தினார்கள். அதில் சிறந்திருப்பது ஒரு தகுதி; அது அதேவிதமாகப் பெண்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியது (1 தீமோத்தேயு 5:14 – வீட்டை நடத்துதல்). பவுல் தம் நிருபங்களில் இந்தக் குணங்கள் எல்லாவற்றையும் பெண்களிடமும் எதிர்பார்க்கிறார். இந்தத் தகுதிகளோ, கண்காணி ஊழியமோ தன்னளவில் ஆண்களுக்கு மட்டுமான காரியம் அல்ல.

பெண்களும் இந்த நல்ல வேலையை நாடலாம்!

உதவிக்காரர் ஊழியத்தைப் பற்றிக் குறைவான விவாதமே உண்டு: பெண்களும் உதவிக்காரிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று வசனம் 11 காட்டுகிறது.

பெண்களைச் சபைத் தலைமையிலிருந்து விலக்குவது தனக்குத்தானே தீங்கு செய்வதாகும் (எபேசியர் 5:29). வருத்தமாக, சகோதரிகளைத் தலைமைக் குழுக்களிலிருந்தும் "சகோதரர் கூட்டங்களிலிருந்தும்" விலக்கியதால், பல நேரங்களில் குறைந்த தகுதியுள்ள அல்லது தகுதியற்ற ஆண்கள் சபைகளின் தலைமைக்கு வந்தார்கள். இதனால் உண்டான சேதத்தை இங்கே விவரிக்க வேண்டியதில்லை.

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தலைமையின் வரத்தையும் முன்னின்று நடத்தும் வரத்தையும் அருளுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 12:28; ரோமர் 12:8). இப்படிப்பட்ட பெண்களைத் தேடவும், அவர்களை வளர்க்கவும், இப்படிப்பட்ட ஊழியங்களுக்கு அவர்களை அழைக்கவும் தொடங்குவோம். முதல் எளிய படி: ஆண் தலைவர்களின் மனைவிகளோடு சேர்ந்து தலைமைக் கூட்டங்களை நடத்துவது.

சபைத் தலைமை ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்பது பேதுருவுக்கும் பவுலுக்கும் கருத்தாக இருந்தால், தலைமையின் வரங்களைப் பற்றிய அவர்களுடைய போதனைகள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டைத் தெளிவாக்காமல் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஏன் சொல்லப்படுகின்றன? புதிய உடன்படிக்கையில் சபைத் தலைமையைப் பொறுத்தவரை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இல்லை என்பதை ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பற்றிய போதனைகள் காட்டுகின்றன.

இயேசு தம்முடைய புதிய இயக்கத்தின் அடித்தள அப்போஸ்தலர்களாகப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்துகொண்டார் என்பதும் இதற்கு முரணாகாது. ஆம், அவர்கள் எல்லாரும் யூதர்கள், சுயாதீனர்கள், ஆண்கள். **ஆனால் புதிய உடன்படிக்கை தொடங்கப்படுவதற்கு முன், ஒரு மாறுதல் காலத்தில் அவர் அவர்களை நியமித்தார். பன்னிரண்டு கோத்திரப் பிதாக்களைப் போல, அவர்கள் இயேசுவின் பின்னடியார்களாகத் தேவனுடைய ஜனத்தின் மறுசீரமைப்புக்கு அடையாளமாக இருந்தார்கள்.**

பெந்தெகொஸ்தேவுக்குப் பின், ஆவியானவரின் காலத்தில், பின்வந்த சபைத் தலைவர்கள் யூதரல்லாதவர்களாகவோ அடிமைகளாகவோ இருக்க முடிந்தது என்பது மறுக்க முடியாதது. பன்னிருவரும் யூதர்களாகவும் சுயாதீனர்களாகவும் இருந்தது இப்படிப்பட்ட தலைவர்களுக்கு எதிரான வாதம் அல்ல. அதேபோல, பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் ஆண்களாக இருந்ததும், பிந்திய தலைவர்கள் பெண்களாக இருக்கலாம் என்பதற்கு எதிரான வாதம் அல்ல.

தலைமை ஊழியத்தில் பெண்களுக்கு இடமில்லை என்பது அப்போஸ்தலர்களுக்கு முக்கியமாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் அதைச் சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால் பெண்கள் விலக்கப்பட வேண்டும் என்பது எங்குமே சுட்டிக்காட்டப்படவும் இல்லை.

கடைசியாக, இதெல்லாம் எல்லாரையும் ஒரே மாதிரியாக்குவதும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் சிருஷ்டிப்பில் உள்ள வேறுபாடுகளை நீக்குவதும் என்ற ஆட்சேபனையைப் பற்றி. நான் அதைத் தெளிவாக மறுக்கிறேன்; ஏனெனில் ஆதாமின் பக்கத்தில் இரண்டாவது ஓர் ஆதாம் அல்ல, ஓர் ஏவாளே வைக்கப்பட்டாள். அவனிடம் இல்லாதது அவளிடம் இருக்கிறது. சேர்ந்து அவர்கள்

ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்கிறார்கள் – படிநிலையான அல்லது நிலைசார்ந்த கீழ்ப்படுத்தலோ மேலாதிக்கமோ இல்லாமல்.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் தவறாமல் தெரிகின்றன, புறக்கணிக்க முடியாதவை. சமத்துவவாதம், அதாவது ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்ற சொல் இந்த விவாதத்தில் அதிகம் உதவுவதில்லை. ஆணாயிருப்பதைப் பெண்ணாயிருப்பதிலிருந்து வேறுபடுத்துவது எது, அதேபோல் மறுபுறம் என்ன என்பது இங்கே காரியம் அல்ல; சபையில் பெண்ணின் பணியைக் கட்டுப்படுத்தும் அல்லது தடுக்கும், வேதாகமத்துக்கு ஒவ்வாத ஒரு தர வேறுபாட்டை விலக்குவதே காரியம். **பெண்களின் பணியைக் குறுக்குவது இறுதியில் பரிசுத்த ஆவியானவரை எதிர்ப்பதாகும்.**

12 முக்காடு – இன்றும்?

“முக்காடு” என்று அழைக்கப்படுவது புதிய ஏற்பாட்டில் 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இல் மட்டுமே வருகிறது. கொரிந்துவில் இது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய தலைப்பாக இருந்தது என்பது வெளிப்படை. இங்கேயும் நிருபத்தைப் பெற்றவர்களின் பின்னணி நமக்குத் தெரியாது. இதைப் பற்றிப் பவுல் எழுதிய ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் கொரிந்தியர் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். என் விளக்க முயற்சி பலவற்றில் ஒன்று. நமக்கு இது கடினமான வேதப்பகுதியாகவே இருக்கிறது. இதைப் புரிந்துகொள்ள, அன்புள்ள சகோதரியே, நீங்கள் முக்காடிட்டுக்கொண்டால், அதற்கான காரணத்தை இந்தப் பகுதியிலிருந்து ஒருமுறை உங்களுக்கே தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். **நீங்கள் ஏன், எங்கே, எப்போது முக்காடிட்டுக்கொள்கிறீர்கள் (இது உங்களுக்குப் பொருந்தினால்)?**

நமக்கு அல்ல, நமக்காக எழுதப்பட்ட பவுலின் இந்த வேதப்பகுதியைப் பொருத்துவதும், இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதுமே இங்கே காரியம்: இது இன்றும் கட்டாயமானதா, ஆம் என்றால், எப்படி?

இந்தப் பகுதி பெரும்பாலும் இப்படி விளக்கப்படுகிறது: ஆண் அல்லது கணவன் பெண்ணின் தலை; சிருஷ்டிப்பின்படி தலைமைப் பங்கு அவனுக்கு உண்டு. பெண் அல்லது மனைவி ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும், தன் தலையின்மேல் ஏதாவது – ஒரு முக்காடு (இன்று: தலைத்துணி, தொப்பி, திரை முதலியவை) – வைத்திருப்பதன் மூலம் இதைப் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்துகிறாள். மூடுவதற்கு எந்த ஆடை குறிக்கப்படுகிறது என்பது திறந்தே இருக்கிறது. ஒருவேளை மேலாடையின் நீண்ட முனை தேவைப்படும்போது தலையைச் சுற்றியும் மேலும் போடப்பட்டிருக்கலாம்.

முதல் கேள்வி, மூடுதல் எங்கே கோரப்படுகிறது என்பதே: ஆராதனையிலா, அதற்கு வெளியிலா? சகோதரிகள் **எங்கே** ஜெபித்துத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்பதே காரியம். முந்தைய ஓர் அதிகாரத்தில் (அதிகாரம் 8) இது ஆராதனையையே, அதாவது

ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து ஜெபித்துத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் இடத்தையே குறிக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன்.

பெண்களோ அவர்களில் சிலரோ இனி முக்காடிட விரும்பாததால், பவுல் அவர்களை முக்காடிடும்படி வலியுறுத்துகிறார் என்று வழக்கமாக ஊகிக்கப்படுகிறது. அப்படியும் இருக்கலாம். வசனம் 10-இன் அடிப்படையில் நான் அதைப் பெரும்பாலும் மறுபக்கமாகப் பார்ப்பேன்: **பெண்கள் தங்கள் முக்காட்டை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கோரிய ஆண்கள் இருந்தார்கள்.** புதிய கிறிஸ்தவச் சுதந்திரம் என்ற பெயரிலோ, ஒழுக்கக்கேடான நோக்கங்களுக்காகவோ – அதாவது வேறு சமயங்களில் சாத்தியமில்லாத, அல்லது அரிதாகவே சாத்தியமான விதத்தில் சபையின் பெண்களையும் அவர்களுடைய தலைமுடியையும் பார்க்கும்படி. **ஆகவே பவுல் பெண்களை உற்சாகப்படுத்தி, முக்காடிட்டுக்கொள்ளும் உரிமையை எல்லாப் பெண்களுக்கும் அளிக்கிறார் (வசனம் 10).** ஆனாலும் யார் எதைக் கோரினார்கள் என்ற இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது கட்டாயம் அவசியமில்லை.

அதற்கு, அக்காலத்தில் கிரேக்கக் கொரிந்துவிலும் ரோமப் பேரரசிலும் முக்காடு என்ன பங்கு வகித்தது என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். திருமணமான பெண்கள் ஆராதனையில் மட்டுமல்ல, பொது இடங்களில் எப்போதும் முக்காடிட்டிருந்தார்கள். மற்ற ஆண்களுக்குக் கிடைக்காத, திருமணமான பெண் என்ற அவர்களுடைய கண்ணியத்தின் பகுதி அது. முக்காடிடாத விலைமாதர்களுக்கும் அடிமைப் பெண்களுக்கும் மாறாக. அடிமைப் பெண்களுக்கு அது தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. மூடுதல் – ஒருவேளை திரைபோன்ற ஒரு மேல்போர்வை – ஒருபுறம் பாதுகாப்பாகவும், மறுபுறம் கணவனுக்கு உண்மையாயிருப்பதன் அடையாளமாகவும் இருந்தது. இந்த முக்காட்டின் மூலம் வெளிப்பட்டது ஒரு சமூகக் கண்ணியம். **முக்காட்டைப் பொறுத்தவரை கீழ்ப்படிதல் என்ற கேள்வி பொருத்தமற்றதாக இருந்தது. இந்தப் பண்டைய கலாச்சாரத்தில் பெண்கள் எப்படியும் கீழ்ப்பட்டவர்களே. முக்காடு கீழ்ப்படிதலின் அடையாளம் அல்ல, இணைந்திருத்தலின் அடையாளம் – அதாவது தன் கணவனோடு. கீழ்ப்படிதல் இந்தக் கொரிந்தியர் வேதப்பகுதியின் தலைப்பு அல்ல.** கொரிந்துவிலும் அக்காலத்தில் ஏறக்குறைய எல்லா இடங்களிலும் நல்ல சமூக வழக்கமாக இருந்தது, இன்றும் இஸ்லாமிய நாடுகளில் அப்படியே இருக்கிறது; ஆனால் மேற்கில் நம்மிடையே இனி இல்லை. முக்காடு

போன்ற அடையாளங்கள், அவற்றின் பொருள் என்ன என்று சமுதாயமும் அதன் கலாச்சாரமும் அறிந்திருக்கும் இடத்தில் மட்டுமே பொருள் தரும்.

முக்காடு பற்றிய தலைப்பைத் தீர்ப்பதற்காக, வசனம் 10-இல் பவுல் தெளிவான ஓர் அறிவிப்பைச் செய்கிறார் – **கவனியுங்கள், மூல உரையில் தலையின்மேல் அதிகாரத்தின் அல்லது வல்லமையின் அடையாளம்** (அதாவது முக்காடு) **வைத்திருப்பதைப் பற்றி எதுவும் இல்லை**. சரியாக மொழிபெயர்த்தால் அது இப்படிச் சொல்கிறது:

> **ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் ஸ்திரீயானவள் தன் தலையின்மேல் அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.**

இனி முக்காடு தேவையில்லை என்ற கோரிக்கை ஒருவேளை முன்வைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று இந்த வசனம் காட்டுகிறது; ஏனெனில் பவுல் இப்போது சொல்கிறார்: முக்காடிடுவதா வேண்டாமா என்பதைப் பெண் தானே தீர்மானிக்கலாம். அதுவும் சபையின் எல்லாப் பெண்களும். விசுவாசத்துக்குள் வந்த திருமணமாகாதவர்கள், விடுதலையாக்கப்பட்டவர்கள், அடிமைப் பெண்கள், விலைமாதர்கள் ஆகியோரும்கூட. சபையில், அல்லது ஆராதனையில், முக்காடிட்டுக்கொள்ளும் கண்ணியத்தைப் பவுல் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் தருகிறார். ஒருநாள் தூதர்களை நியாயந்தீர்க்கத் தகுதியுள்ளவளாக எண்ணப்பட்டவள் (1 கொரிந்தியர் 6:3), இந்தக் காரியத்தை நிச்சயமாகத் தானே தீர்மானிக்கலாம்.

இதன் மூலம், 21-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த வேதப்பகுதியை வாசிக்கும்போது நாம் கேட்கும் கேள்விக்கும் பவுல் பதில் சொல்கிறார்: முக்காடிடுவது தனக்குப் பொருத்தமானதா என்பதை ஒவ்வொரு பெண்ணும் தானே தீர்மானிக்கிறாள். அவளுடைய கணவனோ, சபைத் தலைமையின் ஆண்களோ அல்ல. இன்று ஆராதனையில் முக்காடு வெளியாட்களிடையே பெரும்பாலும் குழப்பத்தையே உண்டாக்குகிறது. கொரிந்துவில் அது உண்டாக்கியதற்கு அது நேர் எதிரானதாக இருக்கும். இன்று முக்காடு என்பது சொல்லின் முழுப் பொருளிலும் காலத்துக்கு ஒவ்வாதது.

கலாச்சார, கால ரீதியான தழுவல்களுக்கு மாறாக, இந்த வேதப்பகுதியிலிருந்து பின்வருபவை காலத்துக்கு அப்பாற்பட்டவையாக நிலைக்கின்றன:

- **தலை என்பதன் பொருள் மேலதிகாரி, தலைவர், அல்லது ஒருவர்மேல் அதிகாரம் அல்ல; மூலமும் ஊற்றுமே.**
- கிறிஸ்து தலையாக ஆணின் கனத்துக்குரிய மூலம் (அவனுடைய சிருஷ்டிகராக); ஆண் (ஆதாம்) தலையாகப் பெண்ணின் (ஏவாளின்) கனத்துக்குரிய மூலம்; தேவன் தலையாகக் கிறிஸ்துவின் கனத்துக்குரிய மூலம் (அவருடைய மனுஷ அவதாரத்தில்).
- **ஆண்களும் பெண்களும் ஆராதனையில் ஜெபித்துத் தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசுகிறார்கள்.**
- ஒவ்வொருவரும் தன் கனத்துக்குரிய தலையைத் தன் இருப்பின் ஊற்றாகவும் மூலமாகவும் கனம்பண்ணுகிறார்கள், குறிப்பாகக் கனம்-வெட்கம் சார்ந்த கலாச்சாரத்தில். வெட்கமும் அவமானமும் தேவனோடு தொடர்புடையவை அல்ல, கலாச்சாரத்தோடு தொடர்புடையவை.
- **ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள வேறுபாடு அடையாளம் காணக்கூடியதாக நிலைக்க வேண்டும்.**
- ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள்; படிநிலையோ, மதிப்பு அல்லது தர வேறுபாடோ இல்லாமல் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்கிறார்கள்.
- **தேவனுடைய மகிமையும் கனமுமே முன்னணியில் நிற்கின்றன. ஆராதனையில் எதுவும் தேவனிடமிருந்து கவனத்தைத் திருப்பக் கூடாது.**
- கூடிவந்த சபையிலும், ஆராதனையிலும் பொருந்துகிறபடி சம அந்தஸ்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லும் ஒரே வாக்கியத்தில் பவுல் இந்தப் பாலினத் தலைப்பை ஒன்றுசேர்க்கிறார்:
- ஸ்திரீயானவள் புருஷனிலிருந்து தோன்றுகிறதுபோல, புருஷனும் ஸ்திரீயினால் தோன்றுகிறான்; சகலமும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது. [1 கொரிந்தியர் 11:12]

இந்தச் சிக்கலான பகுதி, அதன் சரியான நடுவில் இருக்கும் இந்த ஒரு வசனம் 10-ஐவிட (அல்லது 12-ஐவிட) நிச்சயமாக இன்னும் அதிகமானவற்றைக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, 1 தீமோத்தேயு 2-இல் செய்ததுபோல, முழுப் பகுதியின் என் விளக்க மொழியாக்கம் இப்போது வருகிறது; சுருக்கமாக நான் இதை இப்படி விளக்குவேன்:

கொரிந்தியராகிய நீங்கள் இதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது எனக்கு முக்கியம்: ஒவ்வொரு ஆணின் மூலம், அதாவது தலை, கிறிஸ்துவே, மேசியாவே. அவர் மூலமாக ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான், அவனோடு எல்லா ஆண்களும். ஆண்களாக நீங்கள் அவரோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

பெண்ணின் தலை ஆண். அவனோடு ஒன்றாகும்படி, அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள். அவன் தலை, அவள் சரீரம். ஆண் அவளுடைய மூலம்; அவளும் அவனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறாள் – மனைவியாக, உதவிக்கும் நிறைவுக்கும்.

இந்த உறவைக் கிறிஸ்துவிடமும் காண்கிறோம். அவருடைய தலை தேவன். அவர் மனுஷனானபோது, தமக்குச் சமமான தம் குமாரனாகிய அவரைத் தேவன் ஜெநிப்பித்தார்.

கொரிந்துவில் ஓர் ஆண் கூட்டத்தில் உரத்த குரலில் ஜெபித்தால் அல்லது தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசினால், அவன் தலை மூடப்பட்டிருந்தால், அது கனவீனமானது. அவன் கிறிஸ்துவுக்கு, தன் தலைக்கு அல்ல, தனக்கே கனம் கொடுக்கிறான். ஏனெனில் விக்கிரகாராதனைக்காரர் விக்கிரகங்களுக்குப் பலி செலுத்தும்போது தங்கள் தலையை மூடிக்கொள்கிறார்கள். தலையை மூடாமல் ஆண் தாழ்மையைக் காட்டி, காணப்படாத கிறிஸ்துவுக்குக் கனம் கொடுக்கிறான்.

பெண்களிடம் இது மறுபக்கமாக இருக்கிறது. கூட்டத்தில் ஜெபித்துத் தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசி, முக்காடிடாத பெண்கள் தங்கள் தலைக்கு வெட்கத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களையும் தங்கள் கணவனையும், அதாவது தங்கள் தலையையும், கனவீனப்படுத்துகிறார்கள். ஏனெனில் விரித்த கூந்தலோடு அவர்கள் தேவனிடமும் கிறிஸ்துவிடமும் அல்ல, தங்களிடமே கவனத்தை ஈர்க்கிறார்கள்.

பெண்கள் முக்காடிட வேண்டியதில்லை என்று யாராவது கோரினால், அவர் அதைக் கடைசிவரை சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. ஏனெனில் கொரிந்துவில் முக்காடிடாத பெண் சிரைக்கப்பட்டவளுக்குச் சமமாகக்

கருதப்படுகிறாள் என்றும், விபசாரம் செய்யும் அல்லது பாலியல் சந்திப்பைத் தேடும் பெண்ணுக்கு ஒப்பாகிறாள் என்றும் உங்களுக்குத் தெரியுமே. அவள் பொது இடத்தில் தன்னை மூடாவிட்டால், முக்காடிடாவிட்டால், தர்க்கப்படி அவள் தன் தலைமுடியையும் கத்தரித்துக்கொள்ள வேண்டும், அல்லது முழுவதும் சிரைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உங்கள் கோரிக்கையால் நீங்கள் இதை நோக்கவில்லை என்று எனக்குத் தெரியும்! ஆனால் நீங்கள் வாழும் சமுதாயத்தில் இதுவே விளைவாக இருக்கும்! ஆகவே, உங்களிடம் வந்து, பொது இடத்தில் முக்காடிடும் வழக்கமான பழக்கம் உங்களிடையே நிராகரிக்கப்படுவதைக் காணும் மனிதர்களுக்கு இடறலாக இருக்கும் அபாயத்தை ஏற்காதீர்கள்.

ஆண்கள் ஆராதனையில், தேவனுடைய பிரசன்னத்தில், தங்களை மூடிக்கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் ஆண் தேவனுடைய சாயலும் அவருடைய மகிமையின் பிரதிபலிப்புமாயிருக்கிறான். பெண்ணும் தேவனுடைய சாயலே; ஆனால் அதற்கும் மேலாக, அவள் ஆணின் மகிமையின் பிரதிபலிப்புமாயிருக்கிறாள். அவளுடைய அழகு அவளுடைய கணவனுடையது; அவனிடமிருந்து அவள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள், அவனோடு அவள் ஒன்றாயிருக்கிறாள்.

அவள் எப்படி அவனுடைய மகிமையானாள்? நிச்சயமாக அவன் அவளிடமிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அல்ல; அவள் அவனிடமிருந்து, அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டதாலேயே. அவன் அவளுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அவள் ஆணின் மகிமை அல்ல; மாறாகவே. அவன் தனிமையாயிருந்து உதவி தேவைப்பட்டதால், அவள் அவனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்.

ஆகவே, பெண் இவ்வளவு மதிப்புள்ளவளாகவும், ஆணுக்கு இவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதமாகவும் இருப்பதால், தன் தலையைப் பற்றித் தானே தீர்மானித்து, அதை மூடும் அதிகாரம் அவளுக்கு இருக்க வேண்டும். அதை யாரும் அவள்மேல் திணிக்கக் கூடாது. முக்காடு அணியக் கூடாது (அல்லது அணிய வேண்டும்) என்று அவளுடைய கணவனோ சபையின் தலைவர்களோ அவளுக்குக் கட்டளையிடக் கூடாது. ஒருநாள் அவள் தூதர்களையும் நியாயந்தீர்ப்பாள் – அப்படியானால் இந்தக் காரியத்தில் அவள் நிச்சயமாகத் தீர்மானிக்க முடியும், அதற்கு அவளுக்கு உரிமையும் உண்டு.

ஆனாலும் தன் சுயாதீனத்திலும் தீர்மான சுதந்திரத்திலும், தான் தன் கணவனைச் சாராதவள் அல்ல என்பதைப் பெண் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆண் இல்லாமல் அவள் இல்லை; பெண் இல்லாமல் ஆணும் இல்லை. ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதும் ஒன்றாயிருப்பதுமே எப்போதும் தேவனுடைய எண்ணம். தலையும் சரீரமுமான ஒற்றுமையில் அவர்கள் சேர்ந்து, ஒருமனப்பட்டு, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து, ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்து செயல்படுகிறார்கள்.

ஒருவர் மற்றவர் இல்லாமல் இல்லை என்பதன் பொருள் என்ன? முதல் மனிதத் தம்பதியின் சிருஷ்டிப்பை மீண்டும் நினைத்துப் பாருங்கள். தொடக்கத்தில் பெண் ஆணிலிருந்து வந்தாள். அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து. மீண்டும் அவனோடு ஒரே மாம்சமாகும்படி அவள் அவனிடம் கொண்டுவரப்பட்டாள். ஆனால் இன்னும் சிந்தியுங்கள்: அதுமுதல் ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்தே வருகிறான். ஆண் இல்லாமல் பெண் இருந்திருக்க மாட்டாள்; பெண் இல்லாமல் ஆண் இருந்திருக்க மாட்டான். இருவரும் சம கண்ணியமும், சம மதிப்பும், சம அந்தஸ்தும் உள்ளவர்கள்; தங்கள் வேறுபாட்டில் பூரணமான நிறைவு. இதெல்லாம் தேவனுடைய எண்ணம். இவை எல்லாம் தோன்றிய தலை அவரே.

இதைக் கருத்தில் கொண்டு நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்: ஒரு பெண் பகிரங்கமாக, ஆனால் திரையிடாமலும் முக்காடிடாமலும் தேவனிடம் ஜெபிப்பது தகுதியானதா? இல்லை – கொரிந்துவின், ரோமப் பேரரசின் பழக்கவழக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டு அது தகுதியல்ல என்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள். மனிதர்களுக்கு இயற்கை விதிகளைப் போல இருக்கும் சில பழக்கங்களும் வழக்கங்களும் உண்டு. ஓர் ஆண் வழக்கமான பழக்கத்துக்கு மாறாக நீண்ட தலைமுடி வைத்திருந்தால், அது வெட்கக்கேடாகக் கருதப்படுகிறது. இதிலும் பெண்களிடம் இது சரியாக மறுபக்கமாக இருக்கிறது. பெண்களின் நீண்ட தலைமுடி அவர்களுடைய மகிமை, அவர்களுடைய இயல்பான அலங்காரம்; அது அப்படியே கவனிக்கப்படுகிறது. ஆணின் மகிமையாக இருக்கும்படி, நீண்ட தலைமுடி அவளுக்கு அலங்காரமான ஒரு திரையைப் போல, ஒரு போர்வையைப் போலக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்களுக்கு இவ்வளவு கவர்ச்சியாகத் தோன்றும் இந்த அலங்காரத்தை அவள் கூட்டத்தில் மூட வேண்டும். ஆண் தலையை

மூடாமல் தன் தாழ்மையைக் காட்ட வேண்டியதுபோலவே, இந்த மகிமையோடு கவனத்தை ஈர்க்கும் இடம் இது அல்ல. ஏனெனில் இங்கே காரியம் தேவனுடையதும் கிறிஸ்துவுடையதுமான கனமும் மகிமையுமே.

கொரிந்துவில் யாராவது இதைப் பற்றி விவாதிக்க விரும்பி, முக்காடிடும் இந்தப் பழக்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கினால், இது எங்குமே நடப்பதில்லை என்பதை அவர் தானே உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் பெண்கள் முக்காடு அணியக் கூடாது என்று கட்டளையிட விரும்புவதுபோல. எந்தச் சபையும் இப்படிச் செய்வதில்லை; ஆகவே முக்காட்டுக்கு வழக்கமாகப் பொருந்துகிறதும், கனமானதும், யாருக்கும் இடறலை உண்டாக்காததுமானதையே கைக்கொள்ளுங்கள்.

13 தலையாக ஆண் – ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலா?

மனைவிகள் தங்கள் கணவர்கள் விசுவாசிகளாக இல்லாதபோதும், அன்போடு நடந்துகொள்ளாதபோதும், அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று பவுலும் பேதுருவும் ஏழு முறைக்குக் குறையாமல் அவர்களிடம் சொல்கிறார்கள். அக்காலத்தில் பெண்கள் இப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது முற்றிலும் சாதாரணமானது, புதிதல்ல. கணவன் வீட்டின் எஜமான். அவன் ஆட்சி செய்தான்; எல்லாரும் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார்கள்: மனைவி (அல்லது மனைவிகள்), பிள்ளைகள், அடிமைகள், வீட்டில் வசித்த மற்றவர்கள். பெரும் தத்துவஞானி அரிஸ்டாட்டில் (Aristoteles) பண்டைய காலத்தில் வீட்டை இப்படி ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தார் – மேலிருந்து கீழாக, தெளிவான படிநிலையோடு. இப்படியே வாழப்பட்டது; இப்படியே பேரரசுக்கும் பண்டைய சமுதாயத்துக்கும் நிலைத்தன்மையும் ஒழுங்கும் கிடைத்தன. இதிலிருந்து விலகுவது பொறுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இது வேதாகமத்தின் இலட்சியம் அல்ல; ஏனெனில் அது ஆணையும் பெண்ணையும் படிநிலை இல்லாத, சமமான துணைவர்களாக விவரிக்கிறது. ஆனால் வீழ்ச்சிக்குப் பின் முன்னறிவிக்கப்பட்டபடியே இது இப்படி ஆகிவிட்டது (ஆதியாகமம் 3:16). ரோமப் பேரரசு முழுவதிலும் சுவிசேஷம் சந்தித்தது சரியாக இந்தச் சமூகக் கட்டமைப்பையே.

கீழ்ப்படிதல் ஏன் இவ்வளவு வலியுறுத்தப்படுகிறது, அது இன்றும் அதேவிதமாகப் பொருந்துமா? பல பெண்கள் தங்கள் பங்கைச் சகிக்கக் கடினமானதாகவும் வழியில்லாததாகவும் அனுபவித்தார்கள். முடிந்தவரை அவர்கள் அதோடு ஒத்துப்போனார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் கணவனைவிட மிக இளையவர்களாக இருந்தார்கள்; அவர்கள் அவனுடைய உடைமை; அவர்களுக்குக் குரல் இல்லை, ஏறக்குறைய சுதந்திரம் இல்லை, உரிமைகள் இல்லை. காதல் திருமணம் என்பதே இல்லை! கீழ்ப்படிதல் மகிழ்ச்சியைவிட அதிகமாகச் சுமையும் கட்டாயமுமாக இருந்தது. இப்போது, இயேசுவை அறிக்கையிடுபவர்களாக, அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவோடு உயிருள்ள ஓர் உறவுக்குள் வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் அவரோடு வாழ்கிறார்கள்; கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிவதுபோல இருதயத்திலிருந்து

தங்கள் கணவருக்குக் கீழ்ப்படியக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. சுவிசேஷம் அவர்களுக்குக் கொண்டுவந்த சுதந்திரமும், பெண்களாக அது அவர்களுக்குத் திரும்பக் கொடுத்த கண்ணியமும், தங்கள் கணவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்வதற்கான காரணமாக மாற வேண்டியதில்லை. இந்த நடத்தையினால் அன்றைய சமுதாயத்தில் சுவிசேஷம் அவப்பெயர் அடையாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அப்போஸ்தலர்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறார்கள்.

இந்தப் பண்டைய உலகில், வீட்டின் எஜமான்களாகக் கணவர்கள் பெண்ணின் தலையாகத் தோன்றுகிறார்கள். ஏற்கெனவே சொன்னபடி, இது வேதாகமத்தின் இலட்சியம் அல்ல; இது வாழ்க்கையின் யதார்த்தம், அது மேலும் மதிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆனால் அதற்குப் புதிய வரையறை கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் நன்றாக ஆட்சி செய்யும்படியோ ஞானமாக ஆளும்படியோ புதிய ஏற்பாட்டில் எங்குமே ஆண்களுக்குக் கட்டளையிடப்படவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியின் கீழ் தலையாயிருத்தல் ஒரு புதிய வரையறையைப் பெறுகிறது (எபேசியர் 5:21-33): தலை, அதாவது கணவன், தன் மனைவியைத் தன்னைப்போல நேசிக்க வேண்டும், தன்னையே பலியாக்கும் அளவுக்கு நேசிக்க வேண்டும். அவன் அவளைப் போஷித்துப் பராமரிக்க வேண்டும்.

கூடிவந்த வீட்டுச் சபையில் இந்த வார்த்தைகள் வாசிக்கப்பட்டபோது, பண்டைய வீட்டின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் நேரடியாக விளிக்கப்பட்டார்கள். அதுவே அசாதாரணம். ஆனால் அதோடு நிற்கவில்லை; ஏனெனில் பவுல் ஆண்களிடம் எதிர்பார்த்தது புரட்சிகரமானது. கணவனும் மனைவியும் ஒருவரோடொருவர், பிள்ளைகளோடு, அடிமைகளோடு இப்படி நடந்துகொண்டது, வீட்டின் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பை ஒருவித “அன்பின் ஆணாதிக்கமாக” மாற்றியது. இப்படி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான கட்டமைப்பு, தேவன் தொடக்கத்தில் விரும்பியதை நெருங்கத் தொடங்கியது. அன்றைய சமூகக் கட்டமைப்புகளைத் தாக்காமலேயே. அப்படித் தாக்கியிருந்தால் அது சுவிசேஷத்துக்கு மிகப் பெரிய சேதத்தை உண்டாக்கியிருக்கும். வீழ்ந்த உலகின் இந்த உறுதியான கட்டமைப்புகள் கிறிஸ்துவின் அன்பினால் உள்ளிருந்து அரிக்கப்பட்டு, தளர்த்தப்பட்டு, மாற்றப்படுகின்றன.

மனந்திரும்பிய அடிமைகளுக்கும் இதுவே பொருந்தியது. அவர்கள் தங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியிருந்தது. இன்று அப்போஸ்தலர்களின் இந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு அடிமைத்தனத்தை நியாயப்படுத்தும் எண்ணம் யாருக்கும் வராது. ஆனால் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிறிஸ்தவர்கள் அதையும் செய்தார்கள். பண்டைய காலத்தில் அடிமைத்தனம் சமுதாயத்தின் உறுதியான, இருப்புக்கே அவசியமான பகுதியாக இருந்தது. இன்று நமக்கு அதைக் கற்பனை செய்யவும் முடியாது. அடிமைத்தனம் ஒருபோதும் தேவனுடைய சித்தம் அல்ல – அது மனிதனை இழிவுபடுத்துகிறது. ஆனாலும் மனந்திரும்பிய அடிமை இப்போது, கர்த்தருக்குச் சேவை செய்வதுபோல இருதயத்திலிருந்து சேவை செய்யும்படி அழைக்கப்படுகிறான். அதேபோல எஜமான்களும் தங்கள் அடிமைகளிடம் தயவாக நடந்துகொள்ளும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள் – அவர்களில் பலர் இப்போது அவர்களுடைய சகோதரர்களாக இருந்ததால் இன்னும் அதிகமாக. கிறிஸ்துவுக்குள் இப்போது சுயாதீனரும் அடிமைகளும் இல்லை.

பண்டைய வீட்டின் ஒழுங்கை இந்த அமைப்பில் (கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், அடிமைகள்) அப்போஸ்தலர்கள் விளித்தார்கள் என்பது, இந்த அறிவுறுத்தல்கள் நமக்கு அல்ல, நமக்காக எழுதப்பட்டவை என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. வேறுபாடு இதுவே: நம்முடைய இன்றைய சமூகக் கட்டமைப்பில் அடிமைத்தனமும் இல்லை, pater familias – அதாவது ஆட்சி செய்யும் குடும்பத் தலைவன் – உள்ள பண்டைய வீடும் இல்லை. சட்டப்படி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம உரிமை உண்டு. அதற்காக நாம் நன்றியுள்ளவர்களாக மட்டுமே இருக்க முடியும். இன்று பல கூட்டுக் குடியிருப்புகளும், தனிநபர் வீடுகளும், முதியோர் இல்லங்களும் இருக்கின்றன; அவை அன்று இல்லை, ஆகவே அவற்றுக்கான அப்போஸ்தல அறிவுறுத்தல்களும் இல்லை.

pater familias வீட்டின் ஆட்சியாளன் அல்ல, கிறிஸ்துவே அனைவருக்கும் கர்த்தர் என்பதைப் பவுல் தெளிவாக்குகிறார். எல்லாரும் முதலாவது இந்தப் பரலோகக் கர்த்தருக்கே கணக்கொப்புவிக்க வேண்டியவர்கள்.

அப்படியானால் இந்த அறிவுறுத்தல்களை நாம் என்ன செய்வது?

பெண்ணின் கீழ்ப்படிதல் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கில் வேரூன்றியிருக்கிறது என்பது பரவலான கருத்து. ஆனால் ஒரே நல்ல

ஒழுங்கு வீழ்ச்சிக்கு முந்தையதே. படிநிலை இல்லாமல், ஆண் தலையாயிருத்தல் இல்லாமல், பெண்ணின் ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதல் இல்லாமல். வீழ்ச்சிக்குப் பின்பே, ஆண் உரிமையின்றியும் அதிகாரப் பொறுப்பின்றியும் பெண்ணை ஆளும் ஒழுங்கின்மை உண்டானது. இது எப்போதும், அடிப்படையிலேயே கெட்டதாக இருந்தது என்று நான் சொல்லவில்லை; ஆனால் அடிமைத்தனத்தைப் போலவே இதையும் யாரும் திரும்ப விரும்ப மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த வேத வார்த்தைகளை அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியிலும் நாம் உண்மையாகவே புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஒருவர் விரைவில் முடிவு செய்வதுபோல, இதன் பொருள் தேவனுடைய வார்த்தையை இனி தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்பதல்ல. மாறாக, கீழ்ப்படிதலையும் அன்பையும் பற்றிய இந்த அறிவுறுத்தல்கள் இப்படி வாழப்பட்டால், அது தெய்வீக இலட்சியத்துக்கு ஒத்ததாகும். ஆனால் பவுலும் பேதுருவுமே முன்வைக்கும் ஒரு மேன்மையான வழி உண்டு. பவுல் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிப் பேசுகிறார் (எபேசியர் 5:21); பின்பு அது நடைமுறையில் வரும் ஓர் உதாரணமாகத் திருமண உறவைக் கொண்டுவருகிறார். **உண்மையில் மனைவியும் தன் கணவனை நேசிக்க வேண்டும் – புதிய ஏற்பாட்டில் இது ஒரே ஒருமுறை மட்டுமே கேட்கப்பட்டாலும். அதேபோலக் கணவனும் தன் மனைவிக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பெண்களைக் கீழ்ப்படியும்படி அழைக்கும் 3:1-ஐ 3:7-இல் சுட்டிக்காட்டும்போது, "அந்தப்படியே புருஷர்களே" என்று சொல்லிப் பேதுரு இதையே சொல்கிறார். மேலும், நாம் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் மனத்தாழ்மையை உறுதியாக அணிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் சொல்கிறார் (1 பேதுரு 5:5).**

இன்று திருமணத்தைப் பண்டைய காலத்தைப் போல வாழ முடியாது. சிலர் அதை ஒரு மென்மையான வடிவில் வாழ முயல்கிறார்கள். **ஆனால் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றிய தவறான புரிதலின்மேல் கீழ்ப்படிதல் நியாயப்படுத்தப்பட்டால், அது நன்றாகச் செயல்பட்டாலும், வேதாகமத்துக்கு ஏற்றது அல்ல.** கிறிஸ்தவக் கீழ்ப்படிதல் (அதாவது உடன் விசுவாசிகளுக்கு இடையில் – விசுவாசிகளான கணவர்களும் மனைவிகளும் உட்பட) அடிமைத்தனமானதும் அவமானப்படுத்துவதும் அல்ல. அது தாழ்மையும், உண்மையும், அன்பும் நிறைந்த மரியாதை, ஒத்துழைப்பு, ஆதரவு.

மனத்தாழ்மையையும் சாந்தத்தையும் போலக் கீழ்ப்படிதலும் ஒரு சாதாரணக் கிறிஸ்தவக் குணமாக இருக்க வேண்டும். இலட்சிய நிலையில் அது பரஸ்பரமாக இருக்க வேண்டும்.

என்னைப் பற்றியே எனக்கு இப்படித் தோன்றியது, மற்ற ஆண்களிடமும் இதைக் கவனித்தேன்: இப்படிப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களை ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலாக நாம் எந்த உணர்ச்சியுமின்றி ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அவை ஆண்களை அல்ல, பெண்களையே பாதிக்கின்றனவே. நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டபடியும், நம் சபைகளிலும் ஓரளவு சமுதாயத்திலும் நாம் வடிவமைக்கப்பட்டபடியும் அவற்றைப் புரிந்துகொள்கிறோம். வருத்தமாக, இது நம் இருதயங்களின் சாய்வைக் காட்டுகிறது.

முதல் பார்வையில் பெண்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும்போது, சம்பந்தப்பட்ட வேதப்பகுதிகள் எப்படிப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கேட்க நாம் ஏன் விழித்துக்கொள்வதில்லை? நம்மைப் பாதித்திருந்தால் நாம் கேள்வி கேட்டிருக்கும் ஒன்றோடு, நாம் எளிதாக ஒத்துப்போகிறோம். நம் இருதயங்கள் மாற்றப்பட இடங்கொடுத்து, இயேசுவின் பள்ளிக்கும் பவுலின் பள்ளிக்கும் போவோம்.

14 ஆணென்றுமில்லை, பெண்ணென்றுமில்லை

பாலினப் பங்குகளைப் பற்றிப் பேசும்போது கலாத்தியர் 3:28 அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது:

> [கலாத்தியர் 3:26-28] நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்கள். ஏனெனில், உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனைபேரோ, அத்தனைபேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்களே.
>
> யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றுமில்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றுமில்லை, ஆணும் பெண்ணும் என்றுமில்லை (ஆண்பாலுமில்லை, பெண்பாலுமில்லை); நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்.

இங்கே பவுல் இரட்சிப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்று அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறேன்; இங்கே பட்டியலிடப்பட்ட எல்லாத் தேசிய, மதக் குழுக்களுக்கும், கடைசியாக இரண்டு பாலினங்களுக்கும் வேறுபாடின்றி அது திறந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதைப் பற்றியதே இது, வீழ்ந்த சிருஷ்டிப்பில் நம்முடைய நிஜ வாழ்க்கையைப் பற்றியது அல்ல என்கிறார்கள். அங்கே இந்த வேறுபாடுகள் இன்னும் இருக்கும் என்கிறார்கள்.

ஆனால் நிருபத்தின் தொடக்கத்திலேயே பவுல் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்? பேதுருவும் யூதர்களும், புறஜாதிகளிலிருந்து வந்தவர்களிடமிருந்து பிரிந்து, தனி மேசைகளில் சாய்ந்து உணவருந்தினார்கள். கலாத்தியர் 3:28 கையாளும் பிரச்சினை இதுவே. அதாவது இந்த வசனம் தீர்க்க விரும்பும் முற்றிலும் நடைமுறையான ஒரு சபைப் பிரச்சினை.

உண்மைதான், நாம் என்னவாக இருக்கிறோமோ அப்படியே இருக்கிறோம்; ஆனால் இனம், வர்க்கம், பாலினம் இவற்றின்படி நாம் இருப்பதைவிடப் பெரிய ஒன்று எல்லாருக்கும் சேர்க்கப்படுகிறது: புத்திர சுவிகாரம். பவுல் பண்டைய காலத்தின் புத்திர அந்தஸ்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார். அதில் சலுகைகளும் கண்ணியமும், உரிமைகளும்

சுதந்தரமும் அடங்கியிருந்தன. மகள்களுக்கு அது பொருந்தவில்லை. தேவனுடைய புத்திர அந்தஸ்தை அவர் விசுவாசிகளுக்கு – ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் – அளிக்கிறார்!

யூத மதத்தில் இரட்சிப்பும், பழைய உடன்படிக்கையில் அதைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதும், இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட குழுக்களுக்கு ஏற்கெனவே கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. விருத்தசேதனம் என்ற நிபந்தனையோடு கிரேக்கன் யூத மதம் தழுவியவனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டான். இஸ்ரவேல் மக்களிடையே ஆண்களும் பெண்களும் இருந்ததுபோலச் சுயாதீனரும் அடிமைகளும் இருந்தார்கள். பவுல் பெரிதாகப் புதிய எதையும் சொல்லியிருக்க மாட்டார். இரட்சிப்பின் கோணத்திலான இந்த விளக்கம் தவறல்ல; ஆனால் அது முழுமையானதல்ல.

இதைவிட அதிகமானது இங்கே காரியம்: மனிதனைப் பற்றிய ஒரு பார்வை. அடிப்படையில் இந்த 28-ஆம் வசனம் சொல்வது: எல்லா மனிதர்களும் தேவசாயல்; எல்லாருக்கும் ஒரே கண்ணியம்; பாவிகளாக எல்லாருக்கும் ஒரே பிரச்சினை – அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து தேவை, அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் பெறுகிறார்கள். இந்த மூன்று இணைகளையும் தொடரலாம்: முதியோரும் இளையோரும், ஏழைகளும் செல்வந்தரும், பலவான்களும் பலவீனரும், பிள்ளைகளும் பெற்றோரும், மாற்றுத்திறன் உள்ளவர்களும் இல்லாதவர்களும், சடங்குரீதியாகச் சுத்தமானவர்களும் அசுத்தமானவர்களும். கலாத்தியருக்கு, புரிந்துகொள்ளக்கூடியபடி, முதலிடத்தில் வருவது இதுவே: இப்போது மேசியாவின் குடும்பத்தில் யூதர்களும் புறஜாதிகளும் அனைவரும் சமம், அனைவரும் ஒன்று. அனைவரும் தேவனுடைய புத்திரர். சபையில் நாம் ஒவ்வொருவரையும் தேவனுடைய புத்திரனாகச் சந்திக்கிறோம். இன்னும் இருக்கும் மற்ற எல்லா வேறுபாடுகளும் பின்னணிக்குச் சென்றுவிடுகின்றன; ஒருவரோடொருவர் நாம் நடந்துகொள்வதையும் பேசுவதையும் அவை இனி தீர்மானிப்பதில்லை.

மீட்கப்படாத உலகில் இந்த மூன்று குழுக்களும் ஒன்றோடொன்று பதற்றத்தில் இருப்பதால்தான் பவுல் அவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். சபையில் இந்த வேறுபாடுகள் மோதல்களுக்குக் காரணமாகக் கூடாது. யூதர்கள் தங்களைத் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனமாகக் கருதினார்கள்; புறஜாதிகளை இழிவாகப் பார்த்தார்கள். விருத்தசேதனம்

இல்லாமல் அவர்கள் தேவனுடைய ஜனத்தில் சேர முடியவில்லை. அடிமைகள் சுரண்டப்பட்ட உடைமை. அவர்களுக்கு மதிப்பு இல்லை, குரல் இல்லை, உரிமைகள் இல்லை. அக்காலத்தில் பெண்களும் உடைமையாகவும் ஆணைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் குரல் இல்லை, உரிமைகள் குறைவு. கிறிஸ்துவுக்குள் இப்போது, தேவன் எப்போதும் விரும்பியபடியே ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறோம். ஞானஸ்நானத்தாலும் விசுவாசத்தாலும் அனைவரும் கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுபவர்களாகிறார்கள். எல்லாச் சமூக, இன, படிநிலை வேறுபாடுகளும் கிறிஸ்துவுக்குள் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன. சபையில் இப்போது சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் மட்டுமே உண்டு. அங்கே தேவனுடைய கண்களுக்கு முன்பாக இந்த வேறுபாடுகளுக்கு இனி எந்தப் பங்கும் இருக்கக் கூடாது. பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் ஒரே கண்ணியம் இருந்தால், சபையில் உள்ள எல்லா ஊழியங்களையும் இருவரும் செய்யலாம். இந்த வசனம் ஊழியங்களைப் பற்றிப் பேசாவிட்டாலும், இது ஒரு தர்க்கரீதியான முடிவு.

பவுல் இங்கே ஆதியாகமம் 1:27-இன் “ஆணும் பெண்ணுமாக” என்ற சொற்றொடரை எடுத்துக்கொள்கிறார். அவர் ஒருவிதப் பாலின-நடுநிலையான இருப்புக்காக வாதிடவில்லை. 1 கொரிந்தியர் 11-இல், பெண்கள் ஆராதனையில் ஜெபிக்கும்போதோ தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசும்போதோ வெளிப்படையாகப் பெண்களாகத் தோன்ற வேண்டும் என்றும், ஆண்கள் ஆண்களாகக் காணப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்துகிறார்; பாலினம் வேண்டுமென்றே மறைக்கப்பட்ட அல்லது அழிக்கப்பட்ட புறஜாதிக் கலாச்சாரங்களின், வழிபாட்டு முறைகளின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றிப் பவுல் அறிந்திருக்கலாம்; ஆனால் இங்கே காரியம் அது அல்ல.

சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கும் இரட்சிப்பின் ஒழுங்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட முடியாது. இரட்சிப்பின் ஒழுங்கு, தேவன் விரும்பிய மூல சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை மீண்டும் நிலைநாட்டுகிறது. அதில் ஆணும் பெண்ணும் சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள். சுவிசேஷத்துக்குக் குணமாக்கும் விளைவுகள் உண்டு. முதலாவது சபையில், அதாவது விசுவாசிகளான மனிதர்களிடையே. அவை நேர்மறையான, தலைகீழான மாற்றங்கள். அது இரட்சிப்புக்கான வல்லமை; ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பழமையான பாவக் கட்டமைப்புகளைக் கரைத்து, முழுக் கலாச்சாரங்களையும் தேசங்களையும் மாற்றி இரட்சிக்க அதனால்

முடியும். இறுதியில், அடிமைத்தன ஒழிப்பும், நம்முடைய ஜனநாயகமும், நம்முடைய சுதந்திர உரிமைகளும், பாலினங்களின் சம உரிமையும்கூட ஓரளவு பவுலின் இந்த வார்த்தையிலிருந்து வந்தவையே. நீண்ட காலத்தில் அவை சமுதாயத்தின்மேல் தங்கள் தாக்கத்தை விரித்திருக்கின்றன. ஆண்கள், பெண்களின் பங்குகளைப் பொறுத்தவரை சபை இதற்குப் பின்தங்கியிருக்கக் கூடாது.

இந்த வசனம் இந்தப் பங்குகளைப் பற்றிப் பேசாவிட்டாலும், எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. சகோதரிகள், தாங்கள் வரம் பெற்றிருக்கும் அல்லது தகுதி பெற்றிருக்கும் எந்த ஊழியத்தையும், வேறுபாடோ ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலோ இல்லாமல் செய்ய சுதந்திரமுள்ளவர்கள் என்பதற்கு இந்த வசனம் ஓர் அஸ்திபாரம். அதற்கு ஒதுக்கீட்டு விதி தேவையில்லை; ஒருவரோடொருவர் தாழ்மையும் ஞானமும் உள்ள நடத்தையே தேவை.

கலாத்தியர் 3:28 இருதயங்களில் பொறிக்கப்பட வேண்டும். தேவன் முன்தீர்மானத்தோடு முகதாட்சிணியம் பார்ப்பதில்லை; அப்படியானால் நாமும் பார்க்கக் கூடாது (ரோமர் 2:11; யாக்கோபு 2:1).

15 எங்கள் பாவ அறிக்கை

“புருஷத்தன்மையுள்ள சகோதரர்கள்” – அது என்ன? 1 கொரிந்தியர் 16:13-இல் பவுல் சகோதரிகளையும் சகோதரர்களையும் புருஷராயிருக்கும்படியும், தைரியமும் பலமும் உள்ளவர்களாயிருக்கும்படியும் அழைக்கிறார். இது பெண்மைக்கு எதிரானது அல்ல; பயந்த நடத்தைக்கே எதிரானது. புருஷத்தன்மையை நான் இங்கே இப்படி விளக்க விரும்புகிறேன்: கிறிஸ்துவுக்குள் நம் சகோதரிகளுக்கு முன்பாக வெகுகாலமாகத் தள்ளிப்போடப்பட்ட ஒரு பாவ அறிக்கையைச் செய்யத் துணிந்து, அதற்கேற்ற செயல்களையும் தொடரச் செய்வதில்தான் ஆண்களாகிய நாம் புருஷத்தன்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆண்களாகிய நாங்கள் விளக்கம் கூறும் அதிகாரத்தை எங்களுக்கென்று எடுத்துக்கொண்டோம்; அதோடு செயல்படும் அதிகாரத்தையும் – அதைக் கொண்டு பெண்களைச் சபையின் ஊழியங்களிலிருந்து விலக்கினோம்.

தேவனுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்று நினைத்தோம்; ஆனால் அதற்கு நேர் எதிரானதையே செய்தோம்!

தேவனே, யாவே எலோஹிம் (Jahwe Elohim), ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்தவரே, சகோதரிகள் சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள் அல்ல, கீழ் அந்தஸ்துள்ளவர்கள் என்பதுபோல நாங்கள் சிந்தித்ததையும், கோரியதையும், நடந்துகொண்டதையும் மன்னியும். எதிரே நிற்கும் துணையாக அல்ல, எங்களுக்கு ஒரு படி கீழே உள்ளவர்களாக.

கர்த்தராகிய இயேசுவே, பெண்கள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும், பொது வாழ்க்கையில் பின்வாங்கியிருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் நினைத்ததை மன்னியும்.

அவர்கள் உம்மையும் உம்முடைய சத்தியத்தையும் பகிரங்கமாக அறிவிப்பதை நீர் விரும்பவில்லை என்று நாங்கள் நினைத்ததை மன்னியும்.

அன்புள்ள சகோதரிகளே, தெய்வீகமானது, வேதாகமத்துக்கு ஏற்றது என்று நாங்கள் நினைத்த இந்தத் தவறான மனப்பான்மையை

மன்னியுங்கள்! பல சூழ்நிலைகளில் நியாயமின்றி உங்கள் மனசாட்சியைக் குற்றப்படுத்தியதற்காக எங்களை மன்னியுங்கள்.

முக்கியமான காரியங்களையும் கேள்விகளையும் உங்களை இல்லாமலே கலந்துபேசித் தீர்மானித்ததற்காக எங்களை மன்னியுங்கள். உங்கள் ஆலோசனையை நாங்கள் கேட்கவில்லை!

ஆண்களாகிய நாங்கள் தோற்றுப்போனோம். பல நேரங்களில், அதை உணராமலேயே, நாங்கள் சுயநலமுள்ள, ஆதிக்கம் செலுத்தும், எல்லாம் தெரிந்தவர்கள்போல நடந்தோம். எங்களைப் பற்றி நாங்கள் குருடர்கள். பெண்களாகிய உங்களைப் பற்றியும், உங்கள் அழைப்புகளையும் வரங்களையும் பற்றியும் குருடர்கள்.

நாங்கள் கோழைகளாக இருந்து, உங்களை முன்னே தள்ளி, உங்களைச் சார்ந்திருந்த இடங்களில் – நாங்கள் ஆண்களாக உறுதியாக நின்று முன்னே சென்றிருக்க வேண்டிய, நீங்களும் நியாயமாகவே அதை எதிர்பார்த்த இடங்களில் – எங்களை மன்னியுங்கள்.

உங்களுக்குக் கடினமாக இருந்தவற்றையும், நீங்கள் ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவற்றையும் பற்றிய எங்கள் அலட்சியத்தை மன்னியுங்கள். அதனால் நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள் என்று நாங்கள் உங்களிடம் ஒருபோதும் கேட்கவில்லை. இந்தப் பாகுபாடான மனப்பான்மைகளையும் போதனைகளையும் பற்றிய உங்கள் உணர்வுகளைக் கேட்காததற்காக எங்களை மன்னியுங்கள்.

நாங்கள் வருந்துகிறோம். நாங்கள் தவறிவிட்டோம்.

சுதந்திரமாயிருங்கள்! மகிழ்ச்சியோடு கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்!

நாங்கள் உங்களைத் தாங்குவோம் – நாங்கள் செய்த எல்லாவற்றின் மத்தியிலும், நீங்கள் எப்போதும் எங்களைத் தாங்கியதுபோலவே.

16 இறுதியாக

வேதாகமத்தையே ஒரே அளவுகோலாகக் கொள்ளும் பல கிறிஸ்தவர்கள் “பெண்கள் பற்றிய கேள்வியை” வெகுகாலத்துக்கு முன்பே தீர்த்து, சகோதரிகளுக்கு வழியைத் திறந்துவிட்டார்கள். என் வாழ்க்கையில் இந்தப் புரிதல் வருத்தமாக மிகத் தாமதமாக வந்தது. ஆகவே இந்தப் புத்தகமும் உண்மையில் காலம் கடந்ததுதான்; ஏனெனில் சபை வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் சகோதரிகளின் ஊழியம் இல்லாமல் நம்மால் இருக்க முடியாது என்பது வெகுகாலத்துக்கு முன்பே தெளிவாக அறியப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய படிநிலைப் பார்வையைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், ஆண்களாகிய நாம் நமக்கே தீங்கு செய்கிறோம். ஆனால் நம்பிக்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள ஒருபோதும் தாமதமாகிவிடுவதில்லை.

இந்தப் புத்தகத்தில் கையாளப்படும் கேள்விகள் பல இடங்களில் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன; நான் பின்தங்கி வருபவனாகப் பின்னால் வருகிறேன். போர் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே நடந்து முடிந்துவிட்டது. கடந்த 30 ஆண்டுகளில் மற்றவர்கள் இந்தப் போர்முனையில் போராடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இறையியல் படைப்புகளிலிருந்து நான் மிகுந்த பயன் பெற்றிருக்கிறேன்.

இன்னும் மிக ஆழமான தலைப்புகள் சபையை நோக்கி வருகின்றன. பாலினக் கேள்வியைப் பெருமளவில் குழப்பும் தலைப்புகள் இன்று விவாதத்தில் இருக்கின்றன; உதாரணமாகப் பாலின மாற்றம் (திருநர் நிலை) போன்றவை சமுதாயத்தின் கவனத்துக்குப் பெருமளவில் கொண்டுவரப்படுகின்றன. நம் சமுதாயத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக நாம் இவற்றுக்குப் பதில் வைத்திருக்க வேண்டும். இரண்டு பாலினங்கள் என்ற தேவனுடைய எண்ணம் அற்புதமானது, அது காக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் பெண்கள் சபையில் பேசலாமா, போதிக்கலாமா என்பதைப் பற்றியே நாம் இன்னும் பேசிக்கொண்டிருந்தால், நாம் இறுதியாக எல்லாப் பொருத்தத்தையும் இழந்துவிடுவோம்; உண்மையிலேயே

தற்காலத் தலைப்புகளிலும் நாம் இனி தீவிரமாக
எடுத்துக்கொள்ளப்படவும் மாட்டோம், கேட்கப்படவும் மாட்டோம்.

இந்தத் தற்காலத் தலைப்புகளில் ஒன்று மனித மேம்பாட்டுவாதம் (Transhumanismus); அது வேதாகமம் வரையறுப்பதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுவிதமாக மனிதனை வரையறுக்கிறது – இது பாலினக் கேள்வியைவிட மிக அதிகமானதைப் பற்றியது. இங்கே நம் கண்களுக்கு முன்பாக இன்னொரு பாபேல் கோபுரம் கட்டப்படுவது தெரிகிறது; வேதாகமம் நமக்கு விவரிக்கிறபடி, அது கடைசிக் காலத்தின் சித்திரத்தோடு பொருந்துகிறது.

“திருமணத்திலும், குடும்பத்திலும், சபையிலும் ஆணும் பெண்ணும் அன்போடு சேர்ந்து வாழ்வதை இந்த உலகுக்கு முன் வாழ்ந்து காட்டும் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்போம். நேர்மையான, உண்மையான முன்மாதிரிகளைத் தேடும் குழம்பிய, திசையிழந்த சமுதாயத்தில் நம்பிக்கையைச் சுமப்பவர்களாக இருப்போம். மற்றப் பாலினத்தவர்மேல் மரியாதையாலும் மதிப்பாலும் தனித்துத் தெரியும் முன்மாதிரிகளாக இருப்போம். அப்போது, அப்போது மட்டுமே, இன்றைய மக்கள் நம்மைக் கவனித்து, தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்வார்கள்.”

கப்ரியேலே சிங்கர் (Gabriele Singer)

ஆணும் பெண்ணுமாக

நேசித்தல், வழிநடத்துதல், போதித்தல்

சேர்ந்திருந்தால் சிறப்பு!

இணைந்திருந்தால் சிறப்பு!

ஒருவரோடொருவர் சிறப்பு!



“ஓர் ஆணின் பங்கின்றி ஒரு பெண்ணிடம் கருவாக உருவான இயேசு, பெண்களை அமைதிப்படுத்தவில்லை, மாறாக அவர்களைப் பேசும்படி ஊக்குவித்தார் என்று நான் தேவனுடைய வார்த்தையில் காண்கிறேன். பவுல் கமாலியேலின் பாதத்தண்டை உட்கார்ந்ததுபோல, ஒரு பெண் ரபீயின் பாதத்தண்டை உட்கார்ந்து கற்றுக்கொள்வதை அவர் நல்லதென்று ஏற்றுக்கொண்டார். ஒரு பெண் தமக்கு ஒரு முக்கியமான ஆசாரிய ஊழியத்தைச் செய்ய அவர் அனுமதித்து, தம் அடக்கத்துக்கான அபிஷேகத்தை அவளிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். பெண்களே சிலுவையண்டை கடைசிவரை இருந்தார்கள், கல்லறையண்டை முதலாவது வந்தார்கள். 7 ‘சிலுவை வார்த்தைகளில்’ 5 பெண்களால் மட்டுமே சாட்சியிடப்பட்டு நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன (ரோமப் போர்வீரர்களைத் தவிர); இரட்சிப்பின் வரலாற்றின் மிக முக்கியமான அடிப்படை நிகழ்வுகள் பெண்களால் மட்டுமே சாட்சியிடப்பட்டன. உயிர்த்தெழுந்த பின் இயேசு வேண்டுமென்றே பெண்களைச் சந்தித்து, தாம் உயிர்த்தெழுந்ததைத் தம் சகோதரர்களிடம் சொல்லும் பணியை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். மீட்கப்பட்ட சபையில் பெண்ணின் முழுமையான சமத்துவமே தேவனுடைய மூலமான, மாறாத நோக்கம் என்பதை ஒரேயடியாகத் தெளிவுபடுத்த அவர் இதற்கு மேல் என்ன செய்திருக்க முடியும்?” கிறிஸ்டியான் பேஸே (Christian Beese)

குணப்படுத்த முடியாத ஒரு நோயைப் போல, மிகப் பழமையான, உறுதியாகவும் ஆழமாகவும் வேரூன்றிய, எங்கும் பரவும் களையைப் போல, கிறிஸ்தவ ஆண்கள் பெண்ணைப் பார்க்கும் பார்வை

தொடக்கத்திலிருந்தே அவர்களுடைய சுற்றுச்சூழலின், வருத்தமாக அவர்களுடைய இருதயத்தின், எதிரொலியாக இருந்து வருகிறது. அறிந்தோ அறியாமலோ, கடுமையாகவோ, மிதமாகவோ, அன்பான விதத்திலோகூட வாழப்பட்டாலும், வேதாகமச் சத்தியத்துக்கு – அதனால் தெய்வீகச் சத்தியத்துக்கு – திரும்புவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை; அது மட்டுமே விடுதலையாக்குகிறது.

Hans-Jörg Ronsdorf

“ஆணாதிக்கச் சிந்தனையிலிருந்து பெண்களுக்கு நட்பான சிந்தனைக்கு வருவது எளிதான வழி அல்ல. நம் உலகத்தையும் அது செயல்படும் விதத்தையும் பற்றியும், நம் விசுவாசத்தையும் தேவனோடும் ஒருவரோடொருவரும் நம் பிரபஞ்சத்தோடும் நமக்குள்ள உறவையும் பற்றியும், நாம் புரிந்துகொண்டதாக நினைத்த எல்லாவற்றையும் புதிதாகக் கற்பனை செய்ய வேண்டியிருப்பது இதில் அடங்கும். பூமியை மையமாகக் கொண்ட பிரபஞ்சப் புரிதலிலிருந்து சூரியனை மையமாகக் கொண்ட புரிதலுக்கு மாறுவது நம் முன்னோருக்கு எவ்வளவு கடினமாக இருந்ததோ, அவ்வளவு கடினமான மாற்றம் இது. சூரியனைப் பூமி சுற்றுகிறது, மாறாக அல்ல என்று முதலில் முன்வைத்த விஞ்ஞானிகள், அது தேவனுடைய வல்லமைக்கு அச்சுறுத்தல் என்று நம்பப்பட்டதால், சபையிலிருந்து புறம்பாக்கப்பட்டார்கள். அதேபோல, பெண்கள் ஆண்களால் வழிநடத்தப்படுவதும் ஆதிக்கம் செய்யப்படுவதும், அமைப்புகளும் நிறுவனங்களும் ஆண்களால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு நடத்தப்படுவதும் இயல்பானதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஓர் ஆணாதிக்க உலகப் பார்வையிலிருந்து விடுபடுவது மிகவும் கடினம். சம உரிமையுள்ள, சமத்துவ உலகப் பார்வை என்பது, பெண்களையும் ஆண்களையும் பரஸ்பர உறவில் காணும் உலகப் பார்வை; அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டு, ஒருவர் மற்றவரின் வரங்களை அடையாளம் கண்டு, வளர்த்து, விடுவிக்கிறார்கள். சம மரியாதையோடும் சம கண்ணியத்தோடும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறார்கள்.” பார்பரா ரீட் (Barbara Reid)

“சுவிசேஷத்தின் ஆவியால் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டவர், பெண்களைப் பாதுகாவலர்போல் அடக்கி, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காக அவர்களை முடக்கும் ஆணாதிக்கப் பங்குப் புரிதல் அநீதி மட்டுமல்ல, தேவனுடைய சபைக்குச் சொல்லொணாத சேதத்தையும் கொண்டுவந்திருக்கிறது

என்பதை ஒப்புக்கொள்வார். இது ஒருபோதும் இழிவான நோக்கங்களிலிருந்தோ, அதிகாரப் போராட்டத்தின் ஆவியிலோ, வேண்டுமென்றே தாழ்த்தும் எண்ணத்திலோ நடக்கவில்லை – பல நேரங்களில் பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் பற்றிய துக்ககரமான ஒரு தவறான புரிதலினால்தான் நடந்தது – என்றாலும், இப்போது இழிவுபடுத்தும் பாரம்பரியங்களைத் தைரியமாகக் கேள்விக்குள்ளாக்கி அவற்றை விட்டுத் திரும்பும் நேரம் வந்துவிட்டது; அப்போது பெண்களும் தங்கள் கால்களை 'விசாலமான இடத்தில்' நிறுத்தி, இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் சம்பாதிக்கப்பட்ட முழுமையான மீட்பைக் கடைசியாக நன்றியோடு அனுபவிக்க முடியும்." ஹார்ட்முட் க்ரூகர் (Hartmut Krüger)

வேதாகம உரைகளின் கலாச்சாரப் பின்னணியைப் புறக்கணிப்பது, உரைகளின் சொற்களைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு வழிவகுப்பதில்லை; மாறாக, வேதாகமச் சொற்கள் பல நேரங்களில் – பெரும்பாலான நேரங்களில் என்று சொல்லாவிட்டாலும் – ஒருவருடைய சொந்தக் காலத்தின் சொந்தக் கலாச்சார நம்பிக்கைகள் வீழ்த்தப்படும் திரையாகிவிடுகின்றன. பல சுவிசேஷகர்களுக்கு (எவாஞ்சலிக்கல்) நித்திய வேதாகமச் சத்தியமாக அறிவிக்கப்பட்டது, உண்மையில் 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளின் விளைபொருள். ஆகவே சபை ஊழியத்தில் பெண்களின் சம உரிமைக்காக நிற்பது இன்றைய பெண்ணியத்தின் தற்காலப் போக்கைப் பின்பற்றுவது அல்ல; ஏனெனில் அங்கே வெகுகாலமாக இன்னும் மிகத் தொலைநோக்கான கோரிக்கைகளே பேசப்படுகின்றன. அங்கே பேசப்படுவது, 20-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்தபடியான பங்குகளை இடம் மாற்றுவது, அல்லது பாலினத்தையே முழுமையாகக் கரைத்துவிடுவது. பிடிவாதமான அறிக்கைகளையோ நம்பிக்கைகளையோ திணிப்பதற்காகப் பல பத்தாண்டுகள் பழகி, போராடியிருக்கும்போது, சர்ச்சைக்குரிய கேள்விகளில் வெவ்வேறு நிலைப்பாடுகளைப் பற்றிய தீவிரமான விவாதத்தைக்கூட நடத்த ஒருவர் எப்படிக் கற்றுக்கொள்வார்?

தோர்ஸ்டன் டீட்ஸ் (Thorsten Dietz)

17 ஆசிரியரின் மற்ற புத்தகங்கள்

இந்தப் புத்தகங்கள் ஜெர்மன் மொழியில் வெளிவந்தவை.

Und die Toten leben doch (ஆயினும் மரித்தோர் உயிரோடிருக்கிறார்கள்), Bielefeld, 1992

Seitenwechsel – Von Adam zu Christus (பக்கம் மாறுதல் – ஆதாமிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்கு), Bielefeld, 2011

Entrückung, Himmel, Ewigkeit – Ein neuer Blick auf alte Themen (எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல், பரலோகம், நித்தியம் – பழைய தலைப்புகளின்மேல் ஒரு புதிய பார்வை), Nürnberg, 2015

Gottes Lamm, Golgota und die Ewigkeit (தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி, கொல்கொதா, நித்தியம்), Wuppertal, 2015

Fantastische Himmelwelt, Lehre und Leben der Himmelwelt im Epheserbrief (அற்புதமான பரலோக உலகம் – எபேசியர் நிருபத்தில் பரலோக உலகத்தின் போதனையும் வாழ்க்கையும்), Nürnberg, 2016

Gott spricht, Eine erklärende Übertragung der allgemeinen Briefe und der Offenbarung (தேவன் பேசுகிறார். – பொது நிருபங்களுக்கும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்துக்கும் ஒரு விளக்க மொழிபெயர்ப்பு), Sulzberg, 2017

Epheser, nacherzählt, erklärt für heute (எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2018

Gods good Gospel, Gottes gutes Evangelium (தேவனுடைய நல்ல சுவிசேஷம்), Sulzberg, 2019

Markus, nacherzählt, erklärt für heute (மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2019

Galater, nacherzählt, erklärt für heute (கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2020

Die Briefe des Johannes, nacherzählt, erklärt für heute (யோவான் எழுதின நிருபங்கள் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக),

Sulzberg, 2020

Frauen, vergebt uns! – Die Rolle von Frau und Mann (பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்! – பெண் மற்றும் ஆணின் பங்கு), Sulzberg, 2020

Ein König voller Pracht – Die gute Botschaft von Jesus, dem Messias (மகிமை நிறைந்த ஒரு ராஜா – மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தி), Augsburg, 2022